ДОБРИЙ ВЕЧІР, ДІВЧИНО

Пісенник

ДОБРИЙ ВЕЧІР, ДІВЧИНО

Українські народні пісні

КИЇВ
«МУЗИЧНА УКРАЇНА»
1988

Упорядник Н. Ф. Цимбал

Д $\frac{5204000000-134}{М208(04)-88}$ БЗ.4.21.88

БАЛАМУТЕ, ВИЙДИ З ХАТИ

Помірно
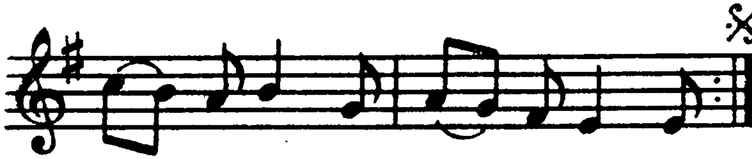

Ба-ла-му-те, ви-йди з хати,

хо-чеш ме-не за- ко-ха-ти,

за- ко-ха- ти та й за-бу-ти —
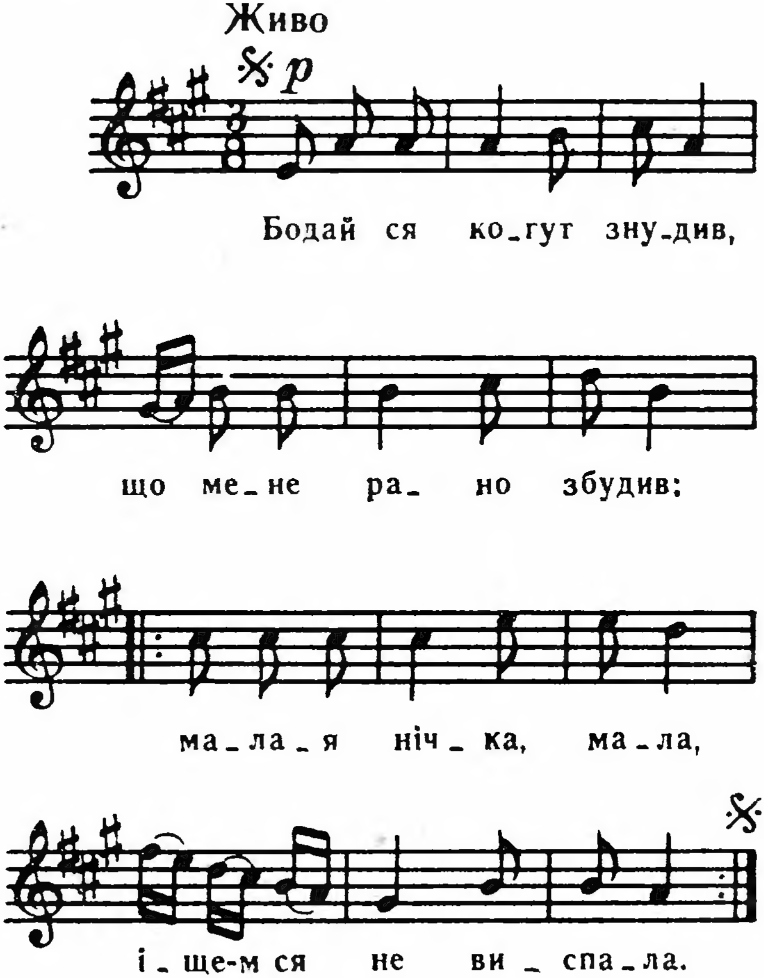

всі ви, хлоп-ці, ба- ла-му-ти.

Баламуте, вийди з хати,
Хочеш мене закохати,
Закохати та й забути — } *Двічі*
Всі ви, хлопці, баламути.

Поки тебе не любила,
Тоді в світі тільки й жила,
А тепер я гірко плачу, } *Двічі*
Поки тебе не побачу.

Баламуте всього світу,
Баламутиш мої літа,
Баламутиш мою душу, } *Двічі*
Через тебе плакать мушу.

БОДАЙ СЯ КОГУТ ЗНУДИВ

Бодай ся когут знудив,
Що мене рано збудив:
Малая нічка, мала, } *Двічі*
Іще-м ся не виспала.
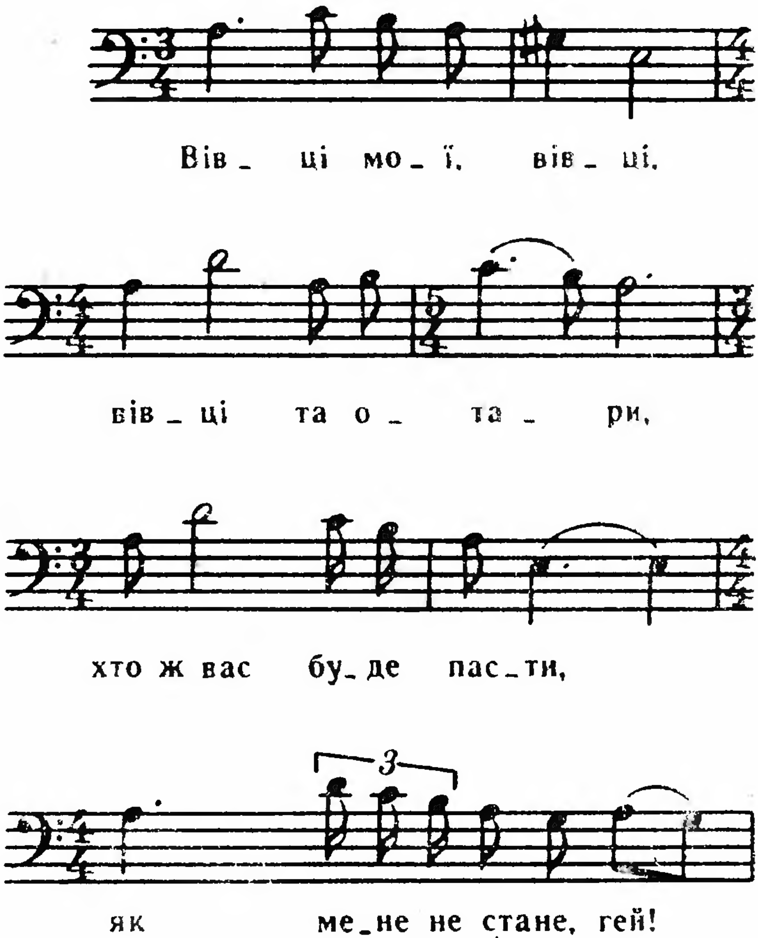
Послала мене мати
Зелене жито жати,
А я жито не жала — } *Двічі*
В борозенці лежала.
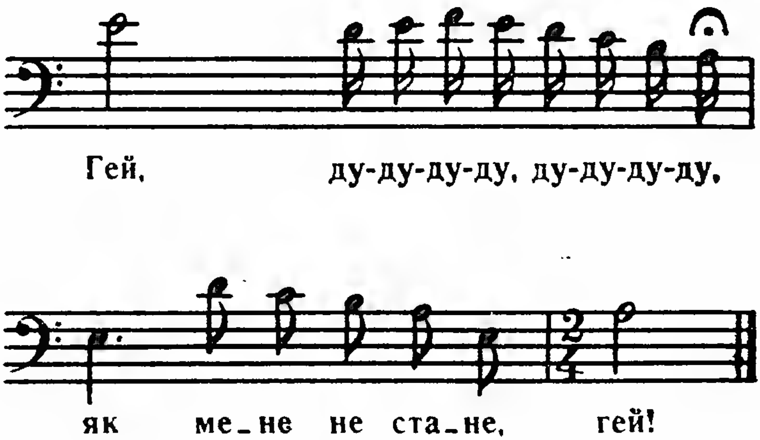
Пустила мене мати
До хлопців погуляти:
— Погуляй собі, доню, } *Двічі*
Я ж тобі не бороню!

А я собі гуляю,
Як рибка по Дунаю;
Як рибка з окунцями, } *Двічі*
Я, молода, з хлопцями!

ВІВЦІ МОЇ, ВІВЦІ

Помірно

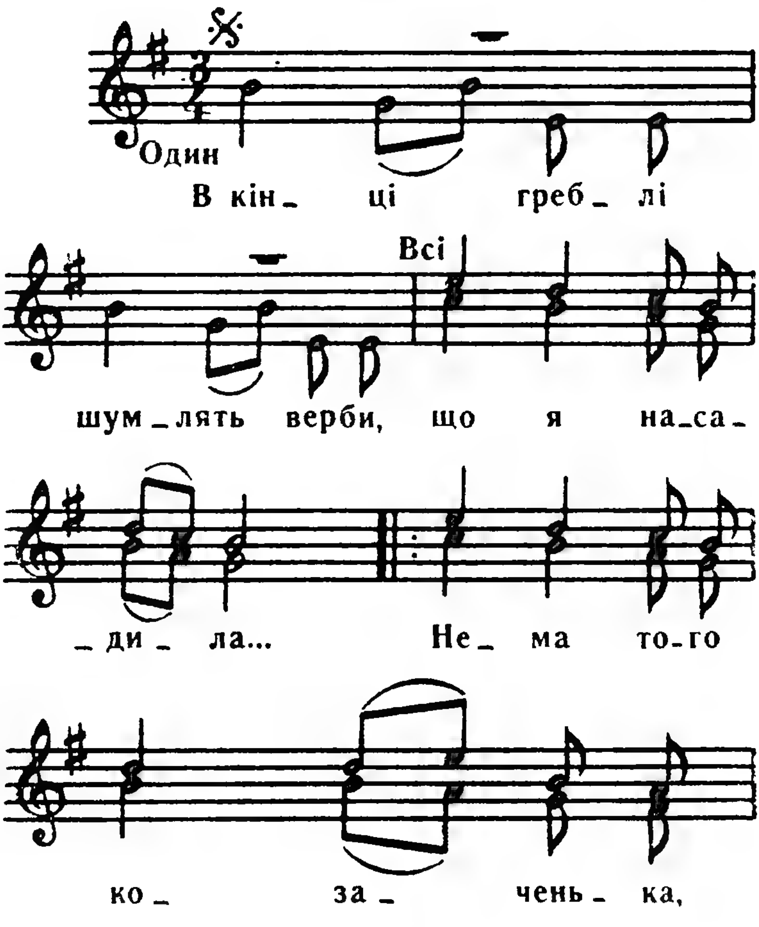

Вівці мої, вівці,
Вівці та отари,
Хто ж вас буде пасти,
Як мене не стане, гей!
Гей, ду-ду-ду-ду, ду-ду-ду-ду,
Як мене не стане, гей!
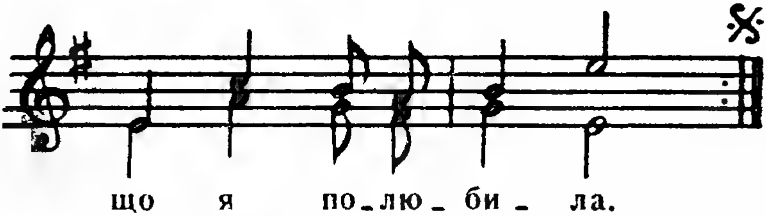
Гей, пасіться, вівці,
Де високі гори,
Я ж піду до Ксені,
Де чорнії брови, гей.
Гей, ду-ду-ду-ду, ду-ду-ду-ду,
Де чорнії брови, гей.

Сама Ксеня вийшла,
Файна моя чічка.
Просидів я з нею
До темної нічки, гей.
Гей, ду-ду-ду-ду, ду-ду-ду-ду,
До темної нічки, гей.

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

Повільно

В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила...
Нема того козаченька, } *Двічі*
Що я полюбила.

Ой немає козаченька,
Поїхав за Десну.
Рости, рости, дівчинонько, } *Двічі*
На другую весну.

Росла, росла дівчинонька
Та й на порі стала.
Ждала, ждала козаченька } *Двічі*
Та й плакати стала.
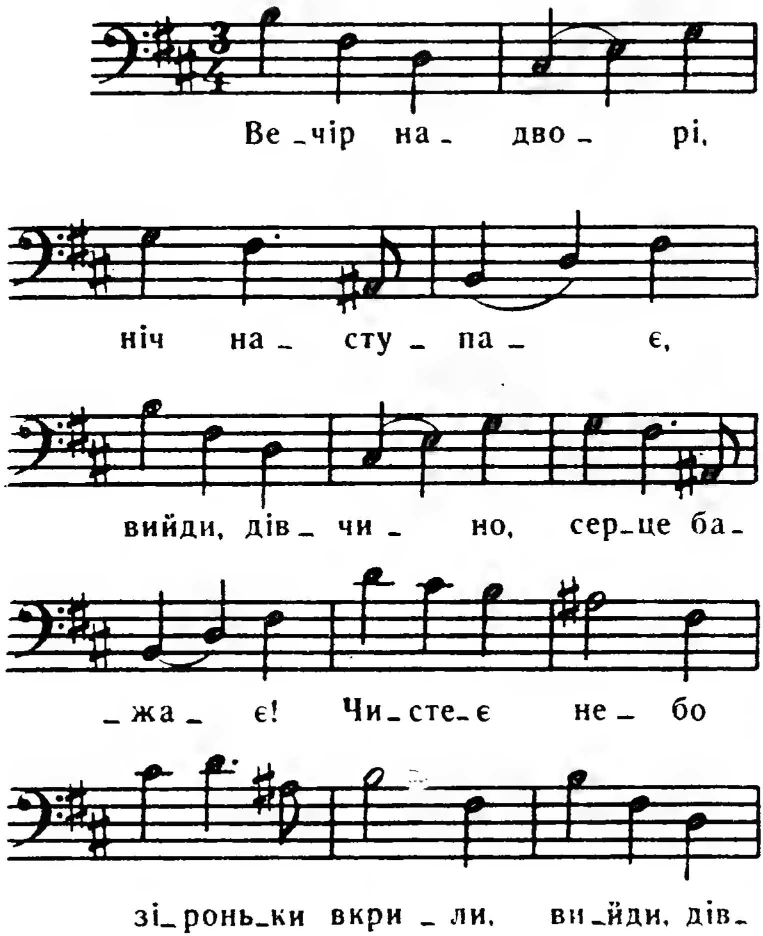
Ой не плачте, карі очі,
Така ваша доля:
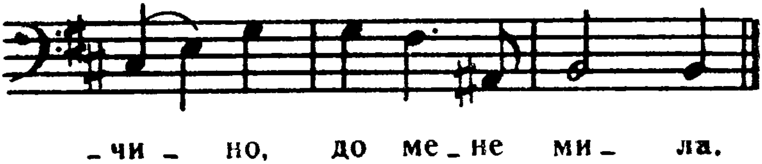
Полюбила козаченька
При місяцю стоя! } *Двічі*

Зелененькі огірочки,
Жовтенькі цвіточки...
Нема мого миленького,
Плачуть карі очки! } *Двічі*

ВЕЧІР НАДВОРІ

Помірно
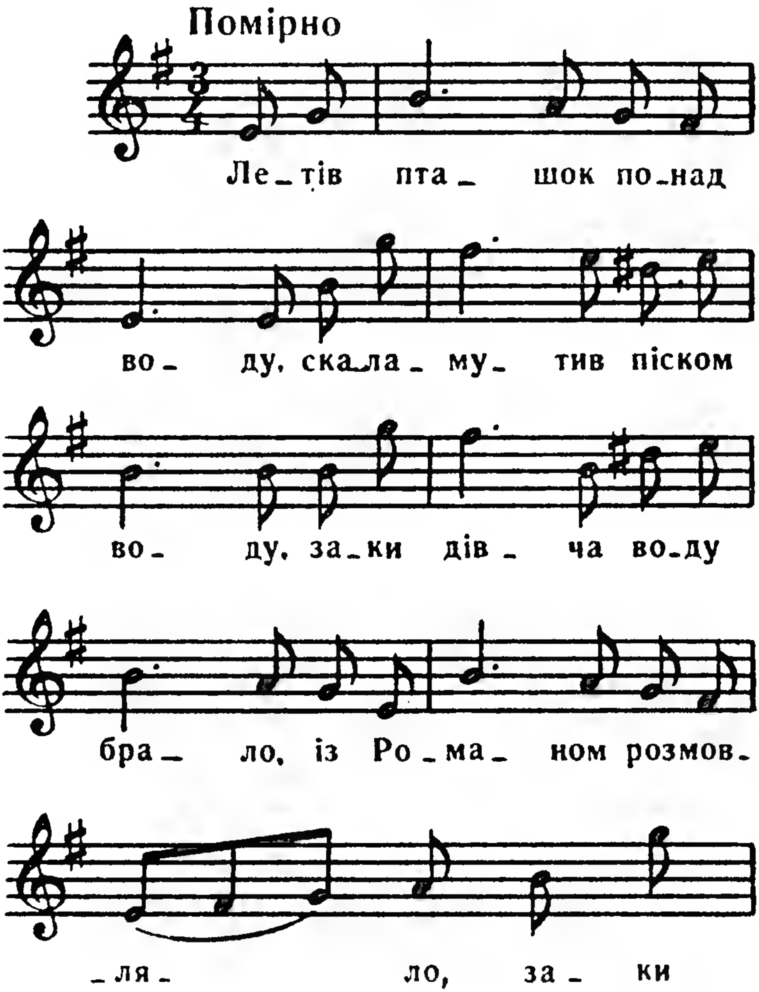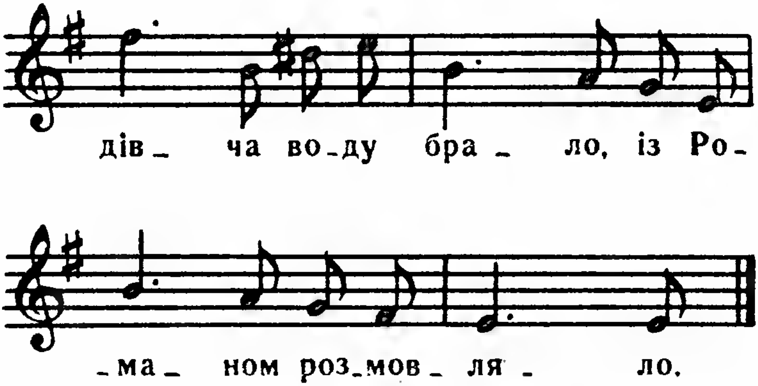

Вечір надворі, ніч наступає,
Вийди, дівчино, серце бажає!
Чистеє небо зіроньки вкрили,
Вийди, дівчино, до мене, мила.

Дай подивитись в яснії очі,
Стан твій обняти гнучкий дівочий,
Глянути в личко біле чудове,
На коси довгі, на чорні брови.

ГАДАНОЧКА

Помірно
Ле_тів пта_ шок по_над
во_ ду, ска_ла_ му_ тив піском
во_ ду, за_ки дів_ ча во_ду
бра_ ло, із Ро_ма_ ном розмов_
_ля_ ло, за_ ки

Летів пташок понад воду,
Скаламутив піском воду,
Заки дівча воду брало,
Із Романом розмовляло. } *Двічі*
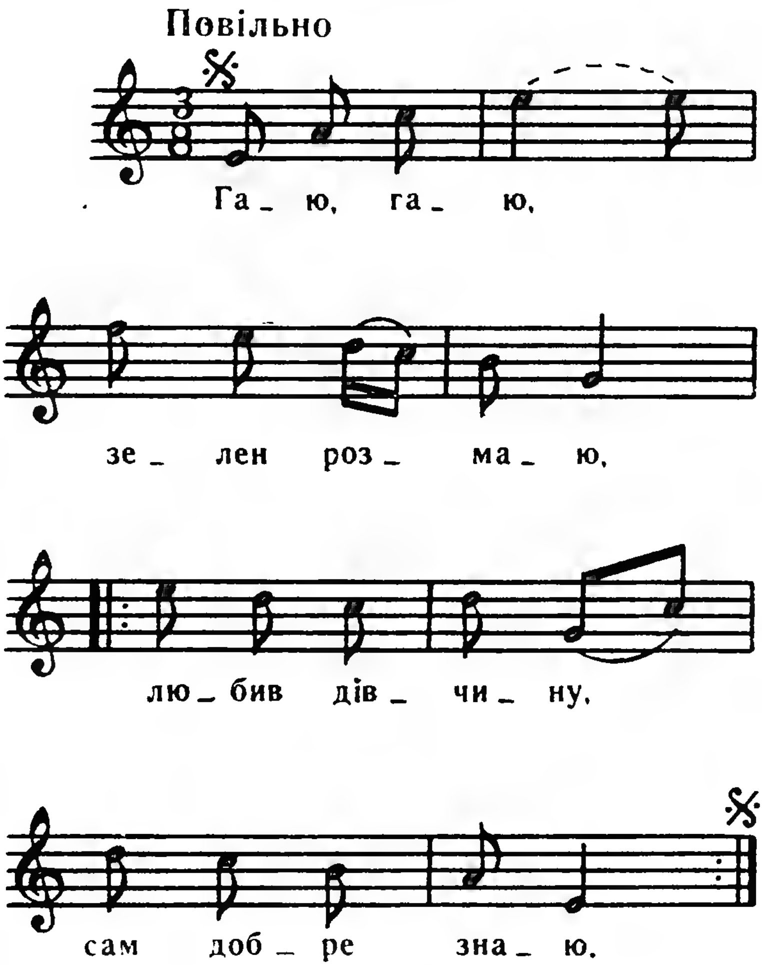
— Ой Романе, Романочку,
Пусти мене додомочку,
Бо я матір лиху маю,
Буде бити, добре знаю. } *Двічі*

— Ой пущу тя додомоньку,
Угадай ми гаданоньку.
Угадаєш — моя будеш,
Не вгадаєш — чужа будеш! } *Двічі*

Ой що росте без коріння?
Ой що сходить без насіння?
А що грає — голос має?
А що плаче — сліз не має? } *Двічі*

— Камінь росте без коріння,
Сонце сходить без насіння,
Скрипка грає — голос має,
Серце плаче — сліз не має! } *Двічі*

ГАЮ, ГАЮ, ЗЕЛЕН РОЗМАЮ

Гаю, гаю, зелен розмаю,
Любив дівчину,
сам добре знаю. (2)

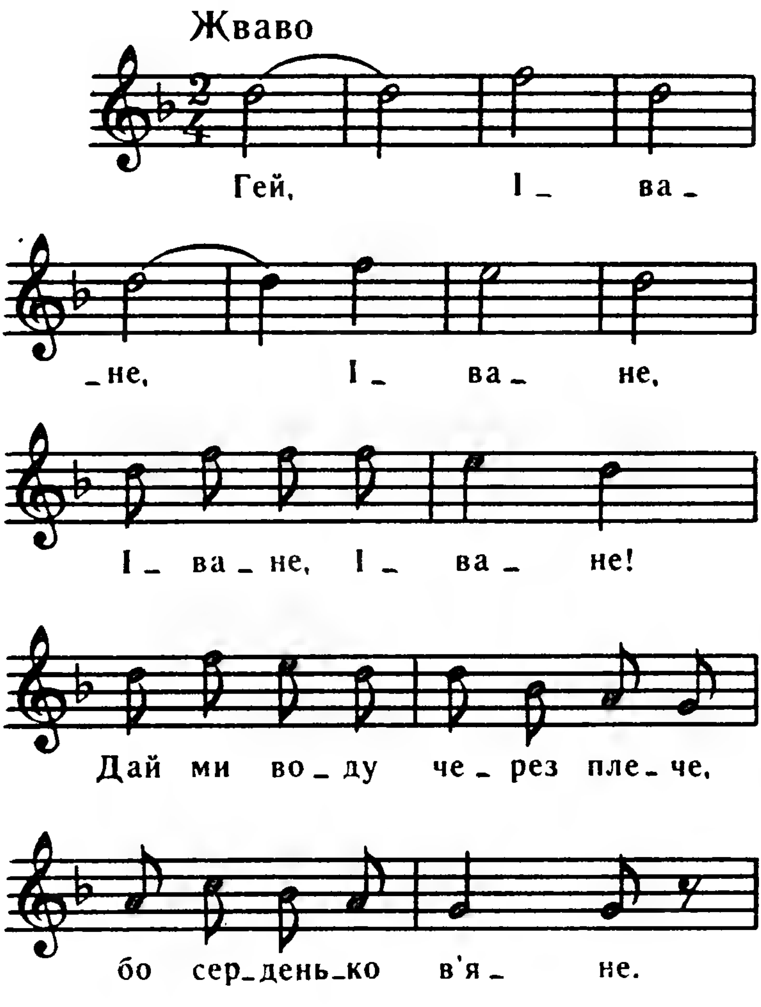
Любив дівчину півтора року,
Доки не дізнали вороги збоку. (2)
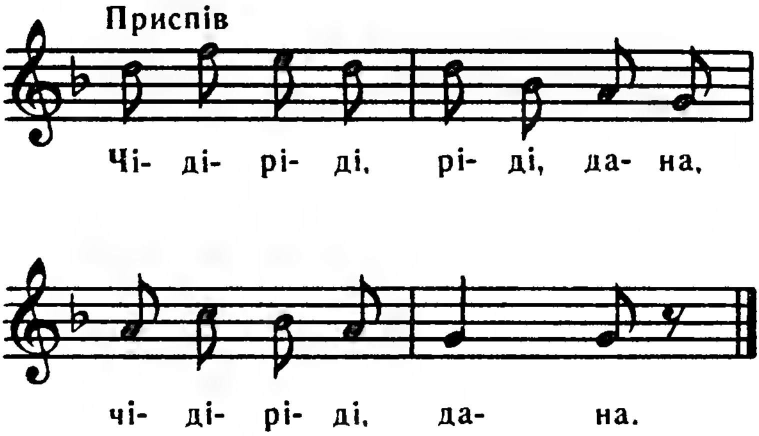
А як дізнали — розщебетали...
Бодай же вони щастя не знали! (2)

Сусіди близькі — вороги тяжкі,
Пийте, гуляйте, як самі знайте! (2)

Пийте, гуляйте, як самі знайте,
Де двоє ходять, не розлучайте! (2)

ГЕЙ, ІВАНЕ

Жваво
Гей, І_ ва_
_не, І_ ва_ не,
І_ ва_не, І_ ва_ не!
Дай ми во_ду че_ рез пле_ че,
бо сер_день_ко в'я_ не.

Гей, Іване,
Іване, Іване, Іване!
Дай ми воду через плече,
Бо серденько в'яне.

Приспів:

Чі-ді-рі-ді, рі-ді, да-на,
Чі-ді-рі-ді, да-на.

Гей, Іване, Іване,
Іване миленький,

Чому мені через тебе
Світ не веселенький?

Приспів.

Гей, прийди, Іване,
Прийди погуляти,
А я тебе поцілую,
Щоб не знала мати.

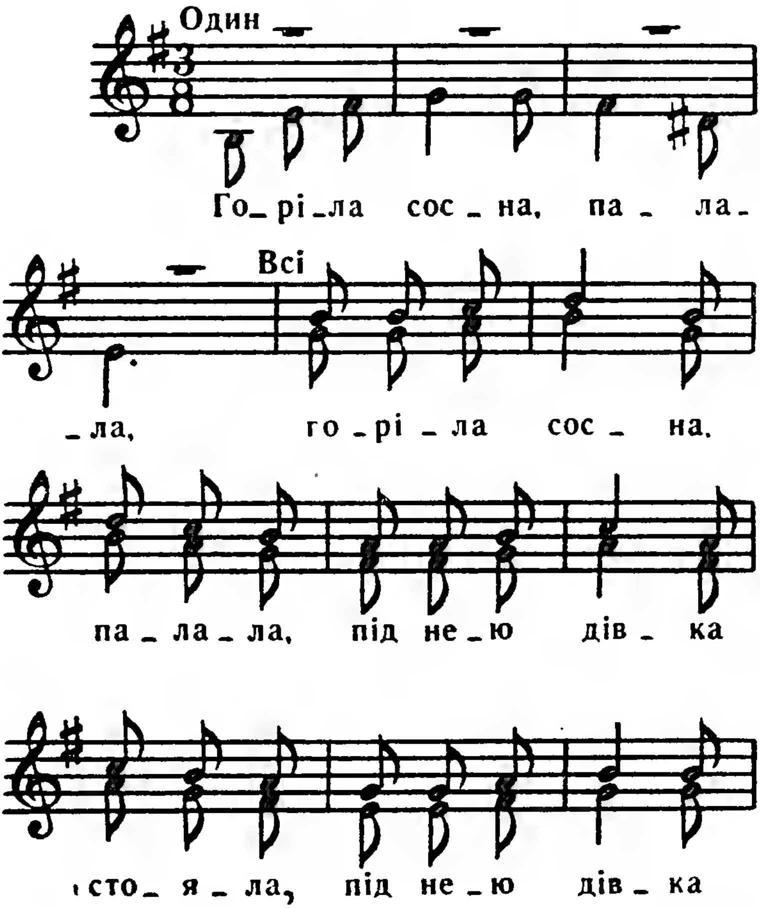
Приспів.

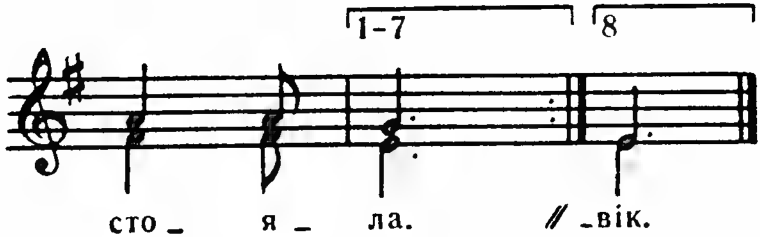
Гей, да-на, рі-ді, да-на,
Люблю свого Йвана,
Я за нього заміж піду,
Хоч би-м порубана...

Приспів.

ГОРІЛА СОСНА, ПАЛАЛА

Стримано, вальсово

Горіла сосна, палала, (2)
Під нею дівка стояла. (2)

Під нею дівка стояла, (2)
Русяву косу чесала. (2)

— Ой коси, коси ви мої, (2)
Довго служили ви мені. (2)

Більше служить не будете, (2)
Під білий вельон підете. (2)
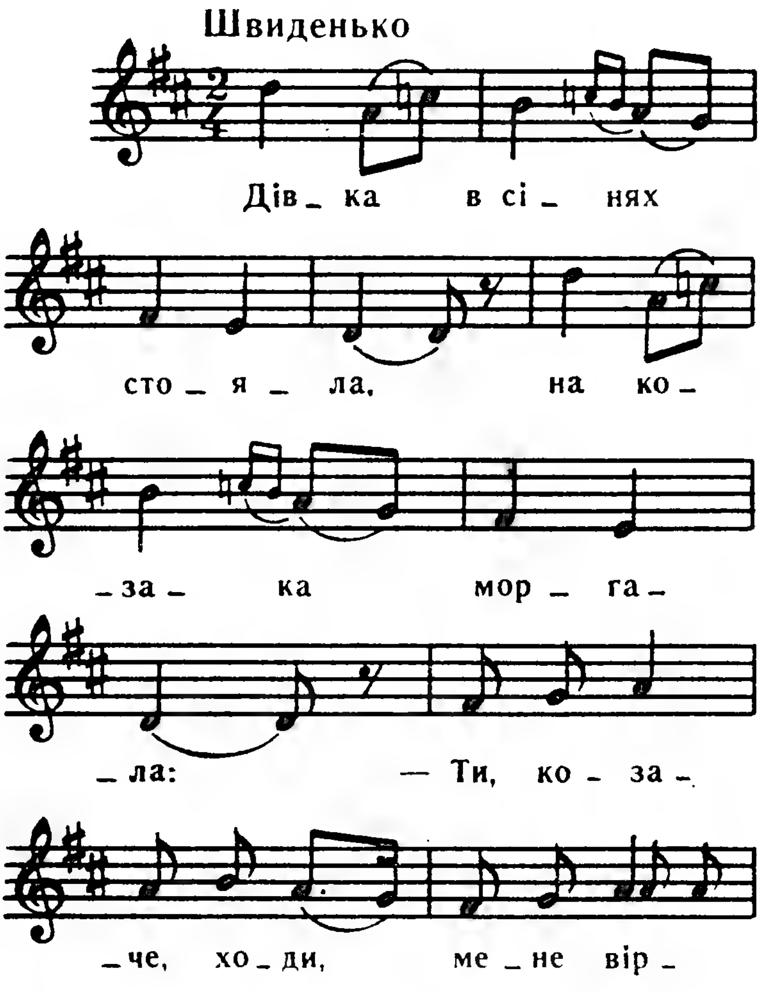
Під білий вельон, під хустку, (2)
Більш не будете за дружку. (2)
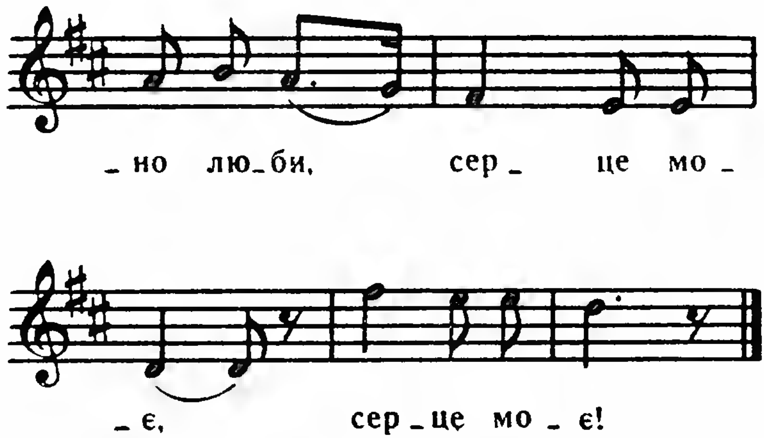
Під білий вельон з кінцями, (2)
Більш не підете з хлопцями. (2)

Горіла сосна, смерека, (2)
Сподобав хлопець здалека. (2)

Сподобав хлопець, та й навік, (2)
Тепер вже він мій чоловік. (2)

ДІВКА В СІНЯХ СТОЯЛА

Дівка в сінях стояла,
на козака моргала:
— Ти, козаче, ходи,
мене вірно люби,
Серце моє! (2)

— Як до тебе ходити,
тебе вірно любити?
В тебе батько лихий,
в тебе батько лихий,
Серце моє! (2)

— Батька дома немає —
у шиночку гуляє.

А ти, серце, ходи,
мене вірно люби,
Серце моє! (2)

— Як до тебе ходити,
тебе вірно любити?
В тебе мати лиха,
в тебе мати лиха,
Серце моє! (2)

— Матері дома немає —
на хрестинах гуляє,
А ти, серце, ходи,
мене вірно люби,
Серце моє! (2)

— Як до тебе ходити,
тебе вірно любити?
І собаки лихі, і собаки лихі,
Серце моє! (2)

— Я й собакам догоджу —
я їм хліба положу.
А ти, серце, ходи,
мене вірно люби,
Серце моє! (2)

— Як до тебе ходити,
тебе вірно любити?
В тебе кішка лиха,
в тебе кішка лиха,
Серце моє! (2)

— Я і кішці догоджу —
я їй сала положу.
А ти, серце, ходи,
мене вірно люби,
Серце моє! (2)

— Як до тебе ходити,
тебе вірно любити?

В тебе миші лихі,

в тебе миші лихі,

Серце моє! (2)

— Коли мишей боїшся,

на воротях повішся,

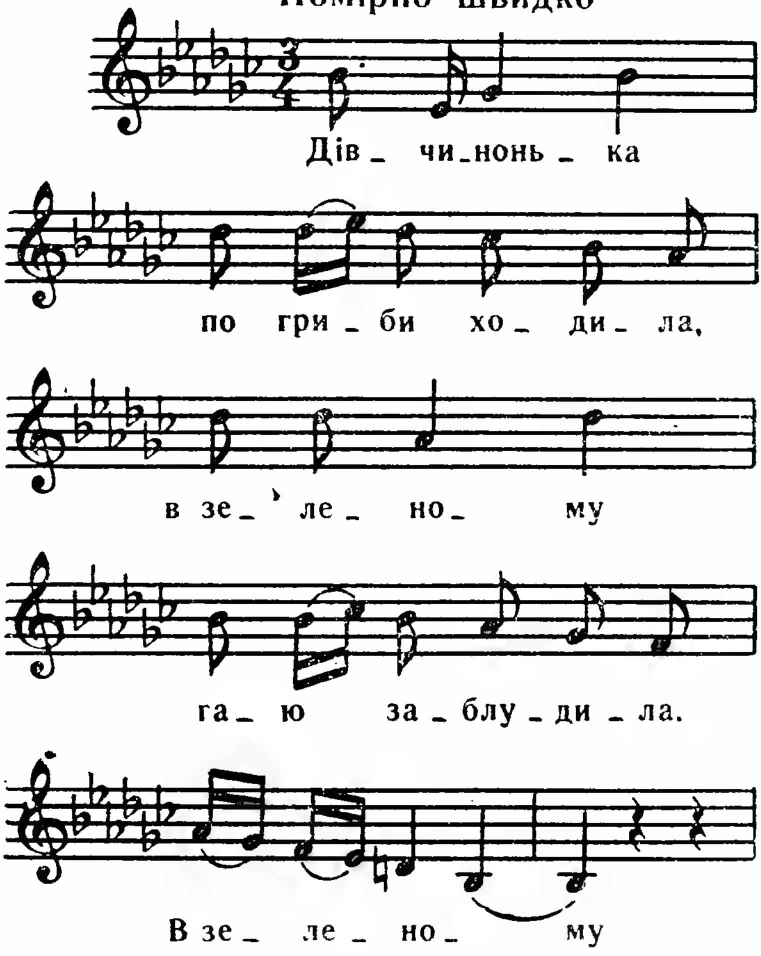
Ти ізгинь, пропади
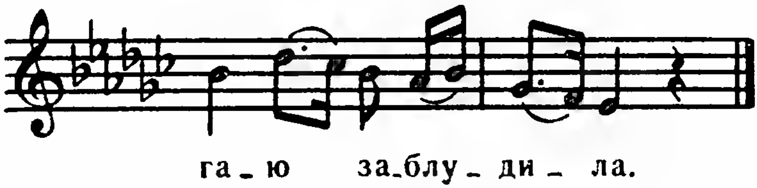
і до мене не ходи,

Цур тобі, пек! (2)

ДІВЧИНОНЬКА ПО ГРИБИ ХОДИЛА

Помірно швидко

Дівчинонька по гриби ходила,
В зеленому гаю заблудила. (2)

Приблудила к зеленому дубу,—
Ой тут же я ночувати буду. (2)

Я ж думала, що дуб зелененький,
Коли бачу — козак
молоденький. (2)

І сказала: — Козаче-гультяю,
Виведь мене з зеленого гаю. (2)

Виведь мене з зеленого гаю,
Я ж, молода, дороги не знаю. (2)
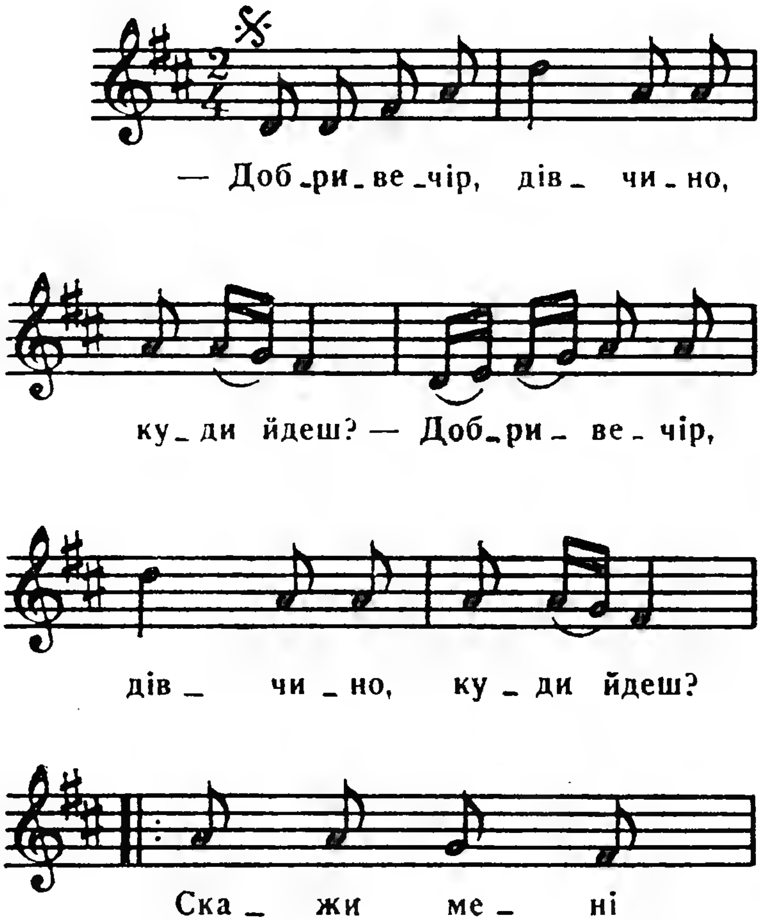
— Коли б дівка дороги не знала,
Вона б мене гультяєм
не звала. (2)

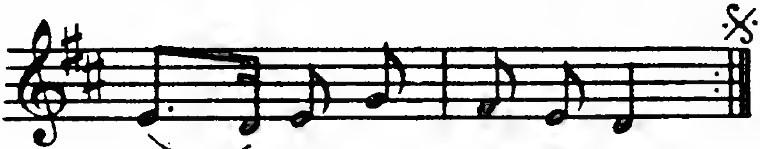
А сказала б: «Козаче, соколю,
Виведь мене з зеленого бору. (2)

Виведь мене із темного бору
Та й проведи до самого
двору». (2)

ДОБРИВЕЧІР, ДІВЧИНО, КУДИ ЙДЕШ

Швиденько

— Добривечір, дівчино,
куди йдеш? (2)
Скажи мені правдоньку,
де живеш! (2)

— Чи то ж би я розуму
не мала, (2)
Щоб я тобі правдоньку
сказала! (2)

— Добривечір, дівчино,
чия ти? (2)
Чи вийдеш ти на вулицю
гуляти? (2)

— Не питайся, козаченьку,
чия я, (2)

Як вийдеш ти на вулицю,
вийду й я! (2)

— Дівчинонько-серденько,
куди йдеш? (2)
Скажи мені правдоньку,
де живеш! (2)

— Отам моя хатонька,
край води, (2)
З високого дерева,
з лободи. (2)

Я ж до хати сінечки приплету (2)
З високого дерева, з черету. (2)

— Тепер же я догадався,
чия ти, (2)
Пусти ж мене, серденько,
до хати. (2)

— Шкода теє, голубе,
затівать, (2)

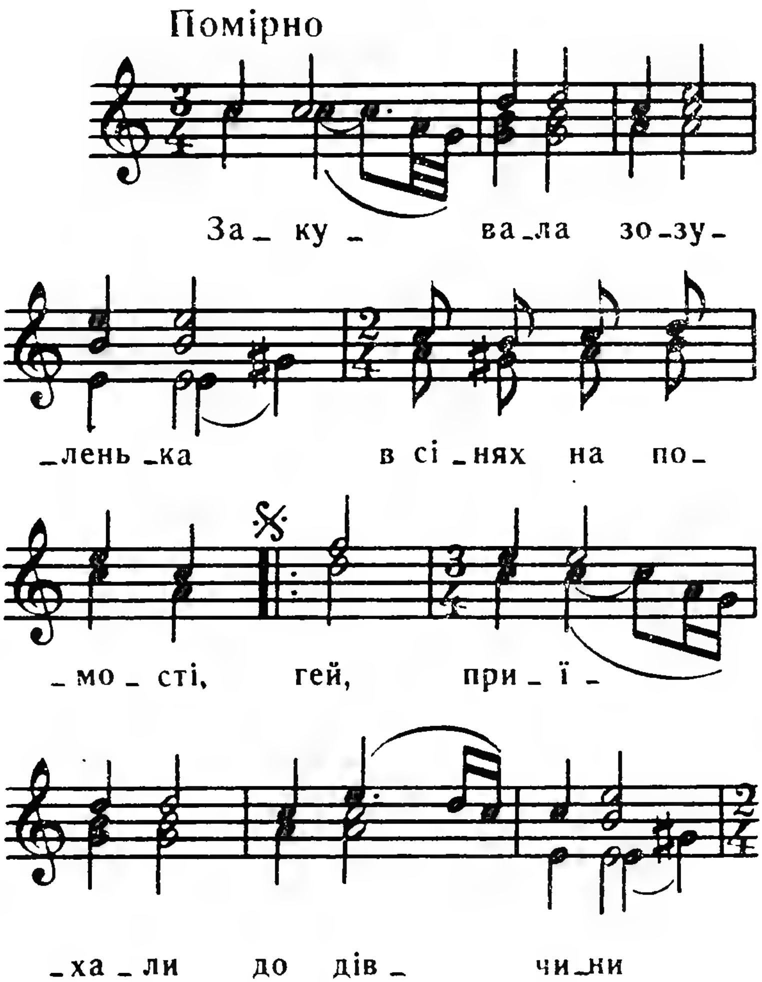
Бо ти будеш ніченьку
ночувать. (2)
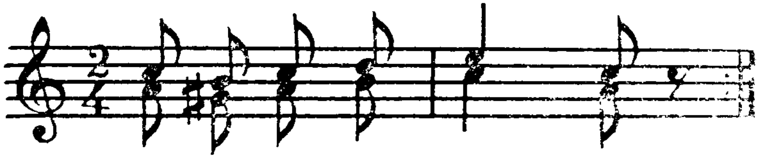
— Та я ж тебе, серденько,
не зведу, (2)
Пожартую трішечки
та й піду. (2)

Жартувала дівчина до зорі, (2)
Поки стало виднесенько
надворі. (2)

— Ой уставай, козаченьку,
та тікай, (2)
Та на мене славоньки
не пускай! (2)

ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА

Закувала зозуленька
В сінях на помості,
Гей, приїхали до дівчини
Три козаки в гості. } *Двічі*

Один іде, коня веде,
Другий коня в'яже,
Гей, третій стоїть
під віконцем,
«Добрий вечір» каже. } *Двічі*
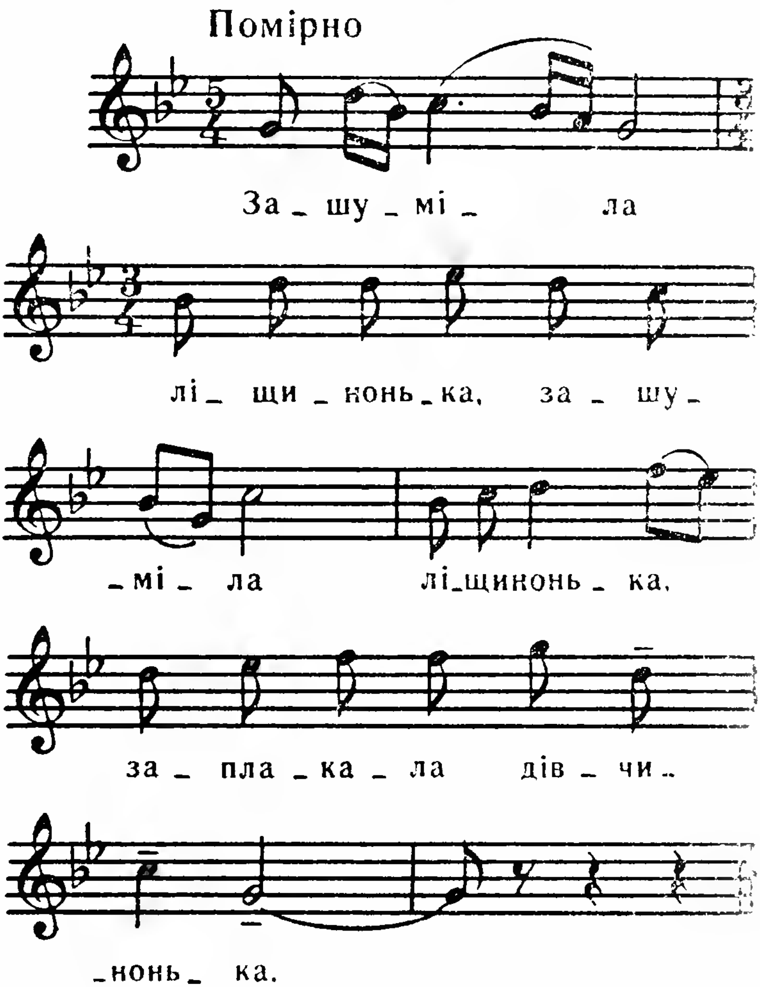
— Добрий вечір, стара мати,
Дай води напиться,
Гей, кажуть люди —
дочка гарна,
Позволь подивиться. } *Двічі*

— Вода в сінях, у кадушці,
Візьми та й напийся.
Гей, сидить дівка
у світлиці,
Піди, подивися. } *Двічі*

— Вода в сінях не холодна—
Піду до криниці.
Гей, дівка ваша
не хороша —
Піду до вдовиці. } *Двічі*

У вдовиці дві світлиці,
А третя кімната,
Гей, а в дівчини
одна хата,
Та й та не прибрата. } *Двічі*

ЗАШУМІЛА ЛІЩИНОНЬКА

Зашуміла ліщинонька, (2)
Заплакала дівчинонька.

Заплакала, затужила: (2)
Нема того, що любила.
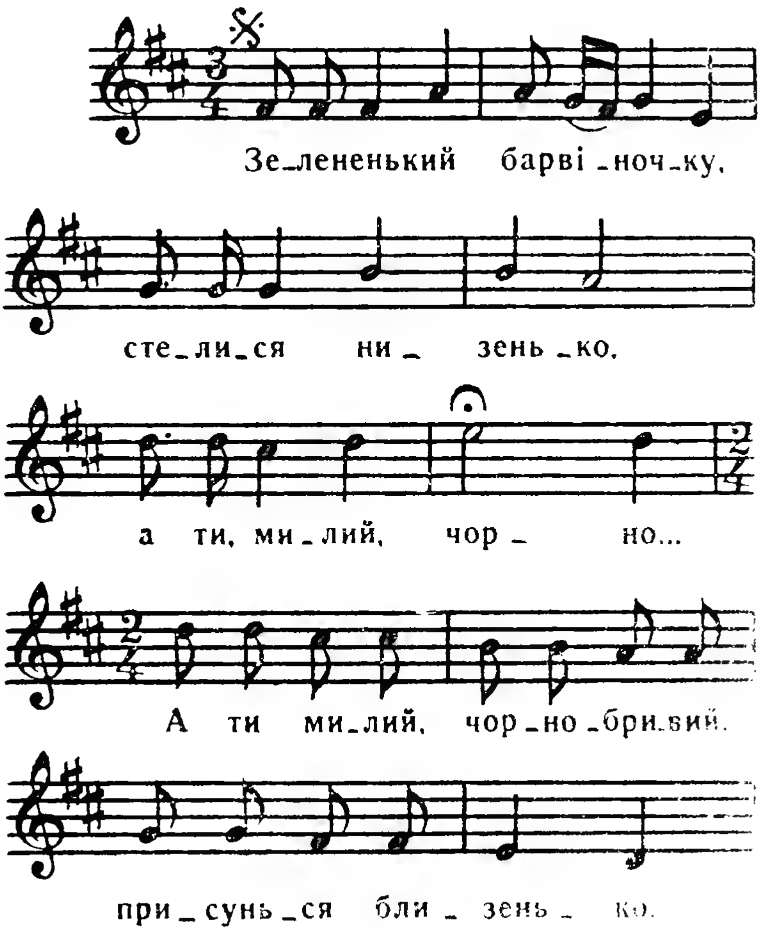
Нема його і не буде, (2)
Розлучили злії люди.
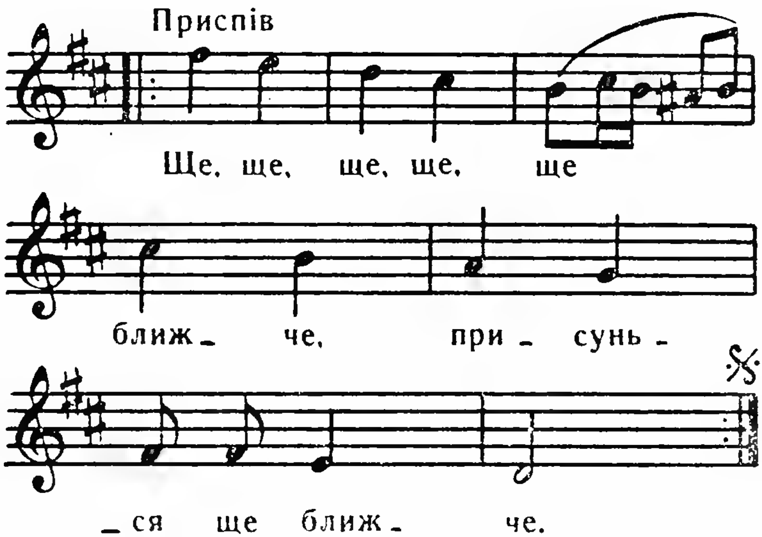
Розлучили, розсудили, (2)
Щоб ми в парі не ходили.

Вірно люблю, ще й кохаю, (2)
Як не бачу, то вмираю.

ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ БАРВІНОЧКУ

Не дуже швидко

Зелененький барвіночку,
стелися низенько,
А ти, милий, чорно...
А ти, милий, чорнобривий,
присунься близенько.

Приспів:

Ще, ще, ще, ще,
ще ближче,
Присунься ще ближче.

Двічі

Зелененький барвіночку,
стелися ще нижче,
А ти, милий, чорно...
А ти, милий, чорнобривий,
присунься ще ближче.

Приспів.

Ой ти, мамо, моя мамо,
мамо моя мила,
Не дай мене за ста...
Не дай мене за старого,
бо я чорнобрива.

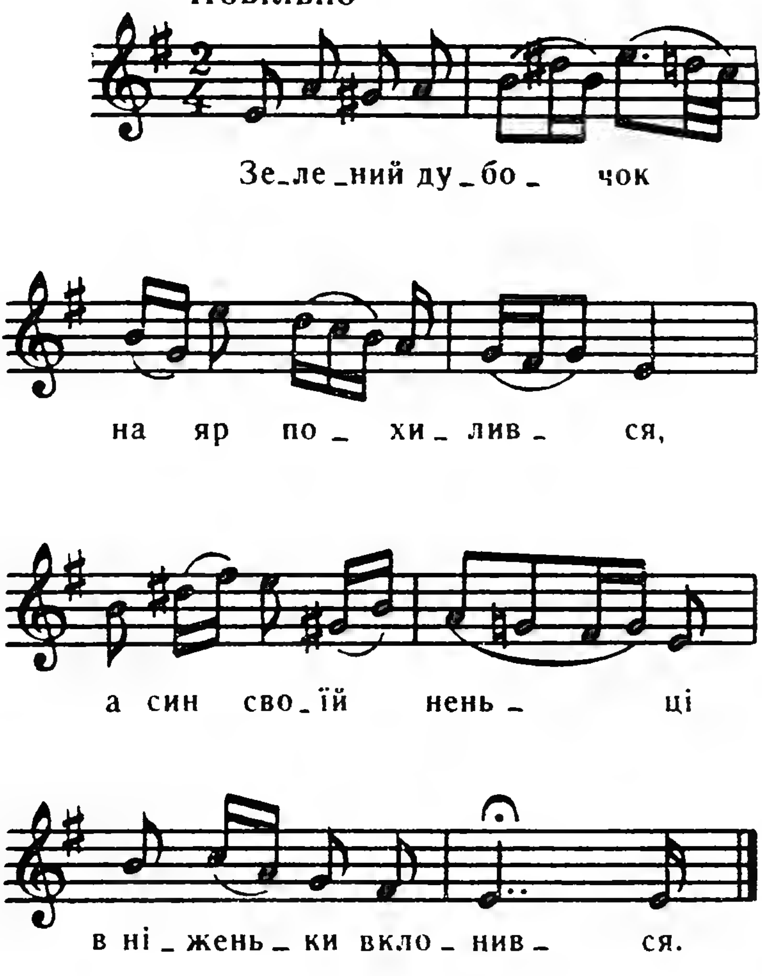
Приспів.

Ой дай мене за такого,
що не має вуса,
Він на мене замор...
Він на мене заморгає,
а я засміюся.

Приспів.

ЗЕЛЕНИЙ ДУБОЧОК

Повільно

Зелений дубочок
На яр похилився,
А син своїй неньці
В ніженьки вклонився.

— Ой час-пора, мати,
Мене оженити:
Прийде нічка темна,
Ні з ким говорити!

— Купи собі, синку,
Коня вороного,
Постав у станочок,
Говори до нього.

— Говорив я нічку,
Говорив я другу,
А на третю нічку
Мій кінь не говорить.

А на третю нічку
Мій кінь не говорить,

До сирої землі
Головоньку клонить.

— Чи я тобі тяжкий,
Чи я тобі важкий,
Чи тяжка-важка
Золота збруя?

— Тяжкі ж мені, важкі
Твої вечорниці,
Твої вечорниці,
Ще й полюбовниці.

Як вечір приходить,
Ти мене сідлаєш,
Ти мене сідлаєш,
На всю ніч рушаєш.

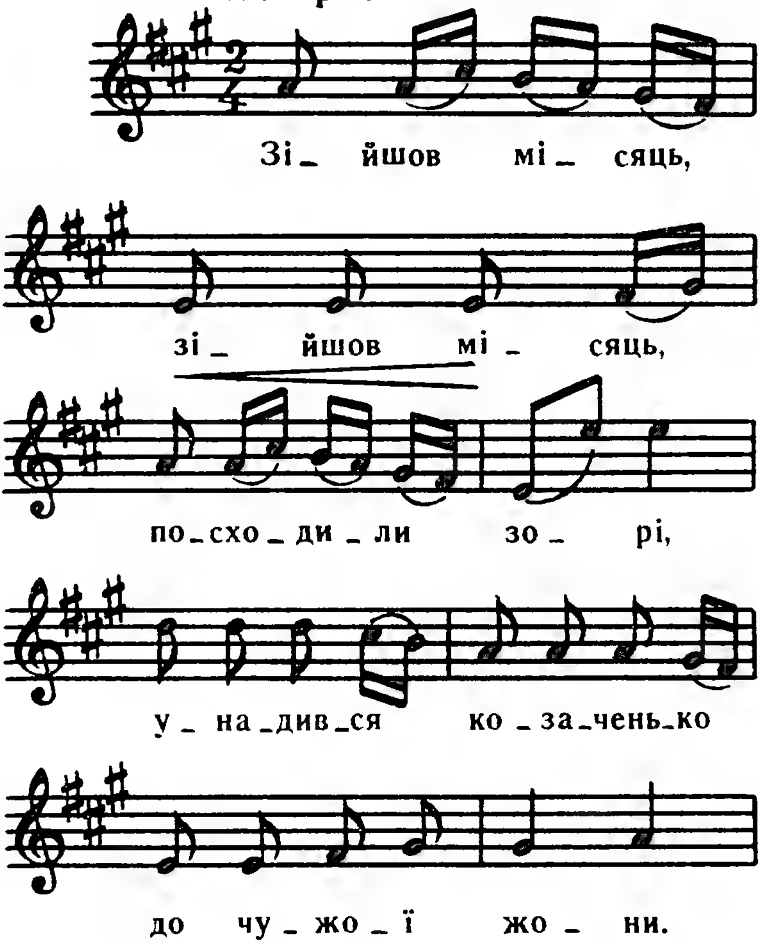
Через поле їдеш,
Та й не попасаєш,
Через річку бредеш,
Та й не напуваєш.
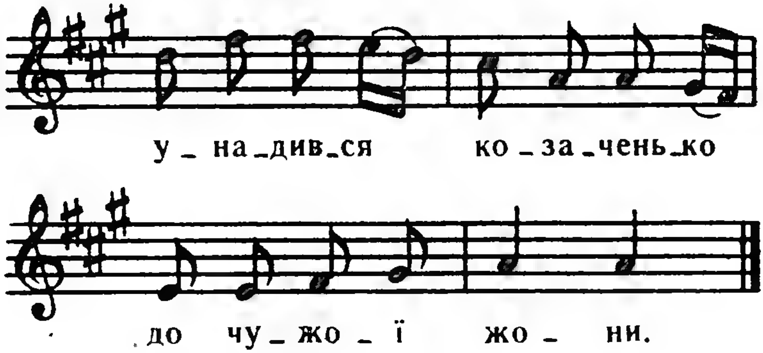
До хати приїдеш,
До стовба прив'яжеш,
Сам йдеш до дівчини,
Усю ніч просидиш.

Усю ніч просидиш,
До світа гуляєш,
Мене, вороного,
Зовсім забуваєш.

ЗІЙШОВ МІСЯЦЬ

Помірно
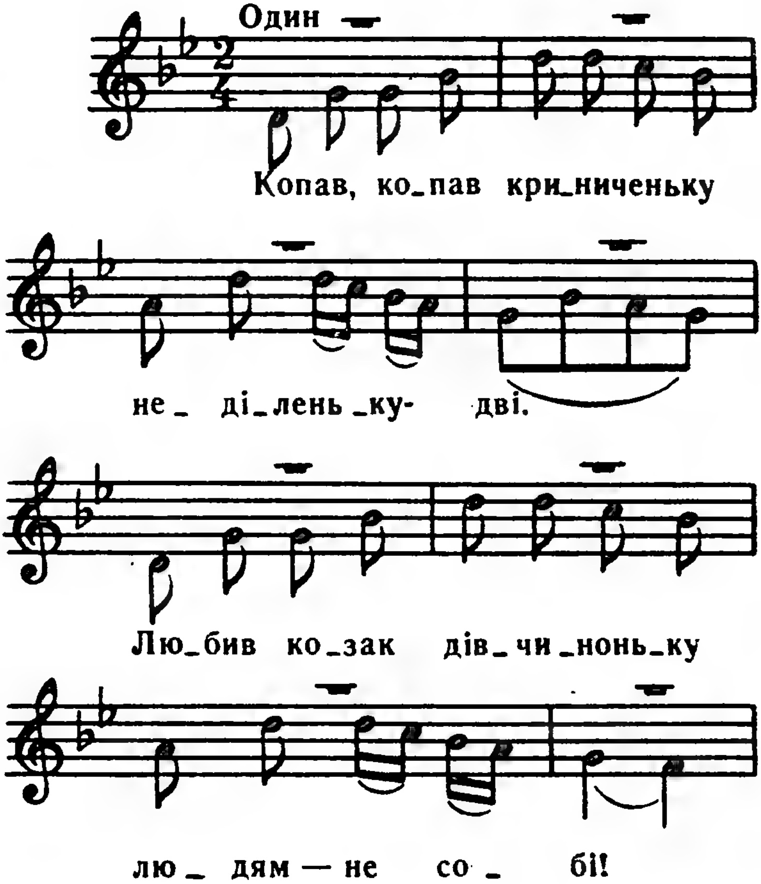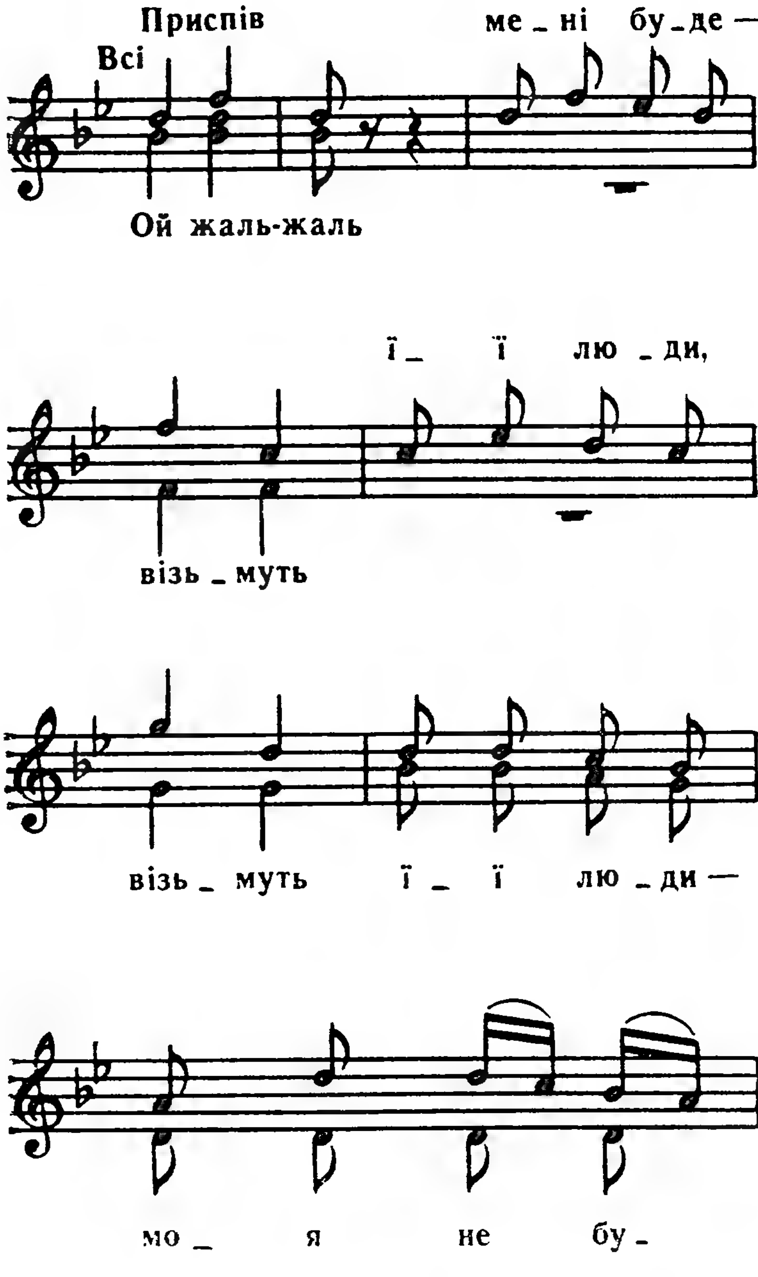

Зійшов місяць,
Зійшов місяць,
Посходили зорі,
Унадився козаченько
До чужої жони. } *Двічі*
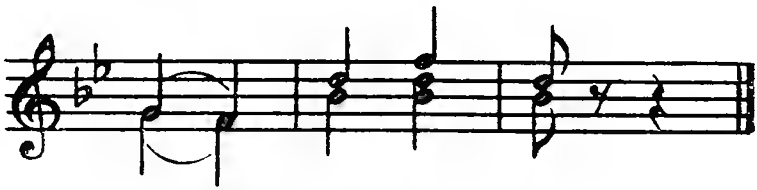
Унадився, унадився,
Як кабан до жита,
А вже ж йому ребер нема,
Голова пробита. } *Двічі*

КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

Помірно

Приспів
Всі
Ой жаль-жаль ме – ні бу – де —
віз – муть ї – ї лю – ди,
віз – муть ї – ї лю – ди —
мо – я не бу –

Копав, копав криниченьку
Неділеньку-дві.
Любив козак дівчиноньку:
Людям — не собі!

Приспів:

Ой жаль-жаль мені буде —
Візьмуть її люди,
Візьмуть її люди —
Моя не буде!
Ой жаль-жаль!

А вже з тої криниченьки
Орли воду п'ють.

А вже мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.

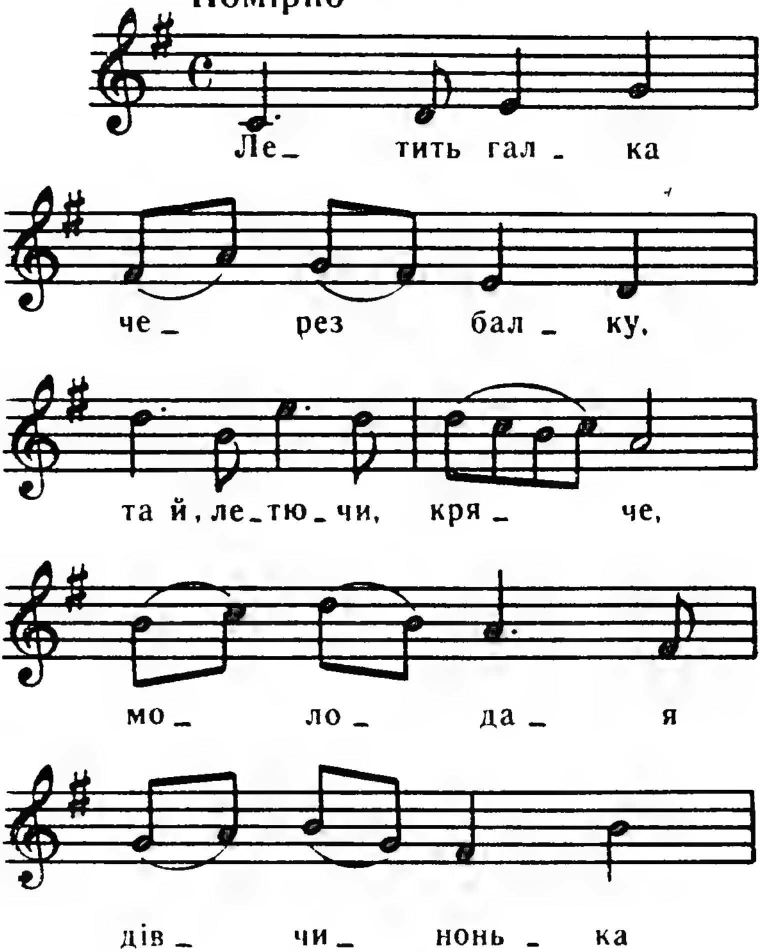
Приспів.
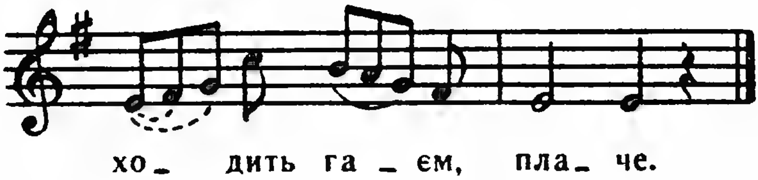
Один веде за рученьку,
Другий за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче:
Любив, та не взяв!

Приспів.

ЛЕТИТЬ ГАЛКА ЧЕРЕЗ БАЛКУ

Помірно

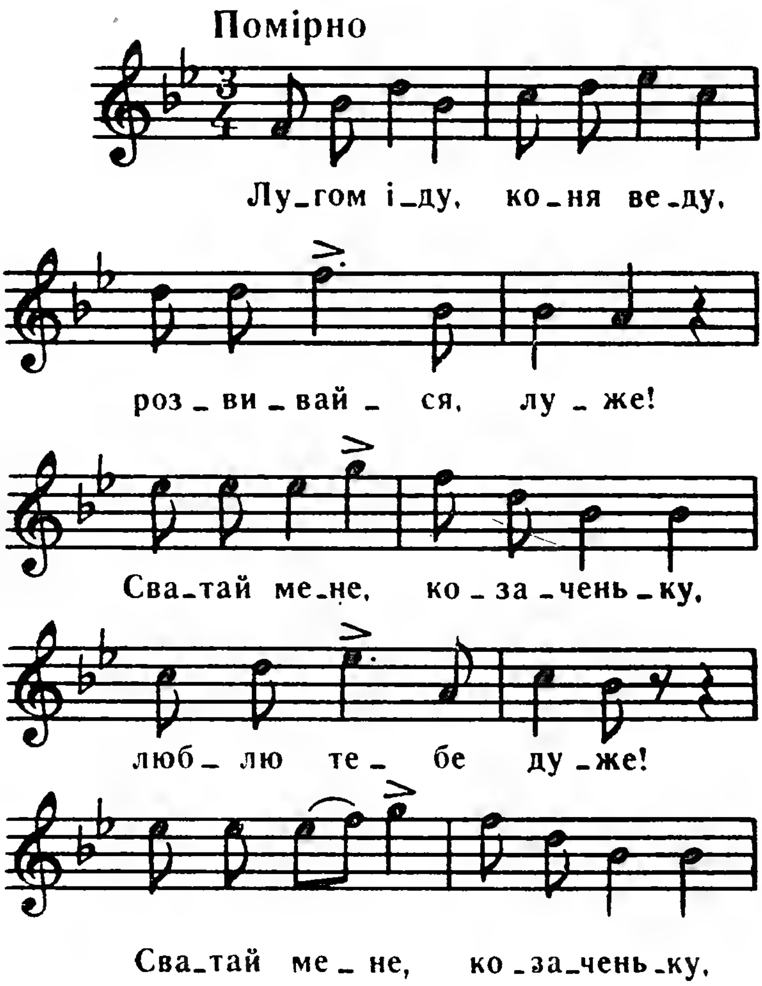

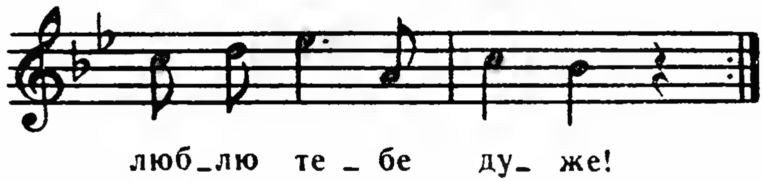

Летить галка через балку
Та й, летючи, кряче,
Молодая дівчинонька
Ходить гаєм, плаче.

Не пускає її мати
Вранці до криниці,
Ні жита жать, ні льону брать,
Ні на вечорниці.

Пусти ж її, рідна мати,
В ліски по горішки,
Чи не знайде щастя й долі
Дочка собі трішки.

ЛУГОМ ІДУ, КОНЯ ВЕДУ

Лугом іду, коня веду,
Розвивайся, луже!
Сватай мене, козаченьку,
Люблю тебе дуже! } *Двічі*

Ой хоч сватай, хоч не сватай,
Хоч так присилайся,
Щоб та слава не пропала,
Що ти залицявся. } *Двічі*

— Ой коли б ти, дівчинонько,
Трошки багатенька,
Взяв би тебе за рученьку,
Повів до батенька. } *Двічі*

— Ой коли б я, козаченьку,
Трошки багатенька,

Наплювала б я на тебе
Й на твого батенька. } *Двічі*

Ой коли б я, козаченьку,
Та й забагатіла,
То я б тебе, ледачого,
Й за харч не схотіла. } *Двічі*

— Ой коли б ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як при битій доріженьці
Яра рута зійшла. } *Двічі*

— Ой коли б ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у млині, на камені,
Кукіль уродився. } *Двічі*
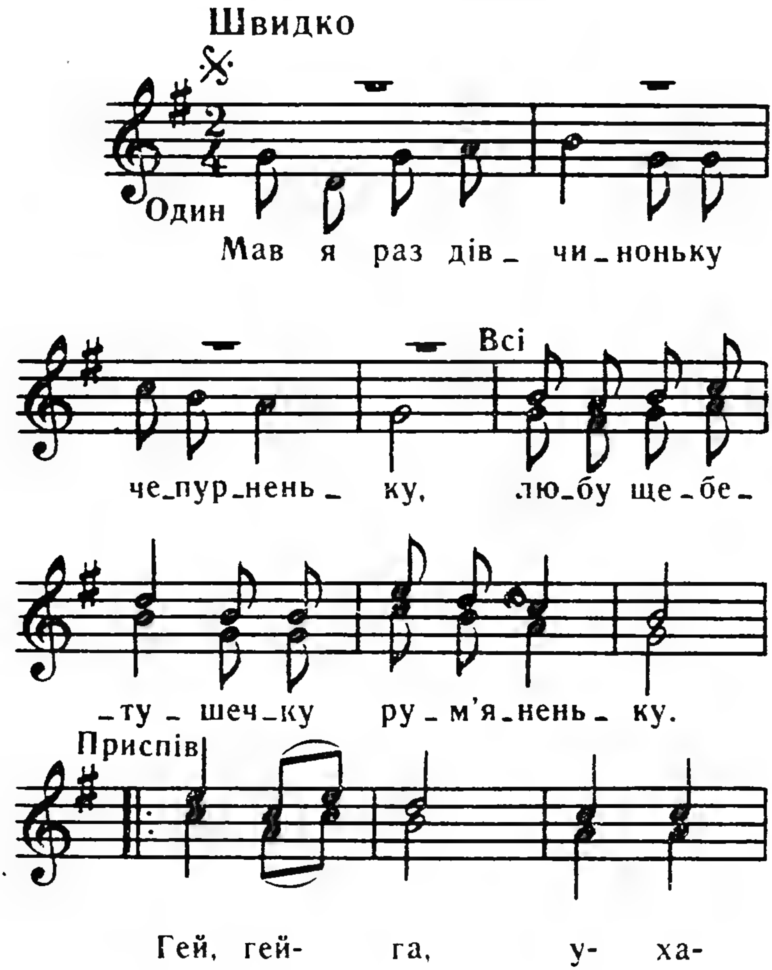
— Не журися, дівчинонько,
Руто зелененька:
Цей покинув — другий буде:
Ще ж ти молоденька. } *Двічі*
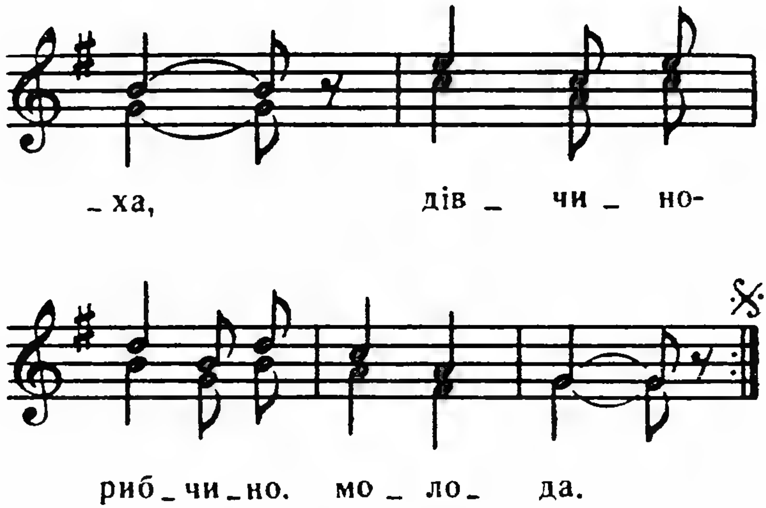
Цей покинув — другий буде,
Другий буде кращий,
А цей буде у болоті
Над чортами старший. } *Двічі*

Край битої доріженьки
Яра рута зійшла;
Молодая дівчинонька
Та вже й заміж вийшла. } *Двічі*

Ой у млині, на камені,
Кукіль не вродився;
Старий козак, як собака,
Й досі не женився. } *Двічі*

МАВ Я РАЗ ДІВЧИНОНЬКУ ЧЕПУРНЕНЬКУ

Мав я раз дівчиноньку
чепурненьку,
Любу щебетушечку рум'яненьку.

Приспів:

Гей, гей-га, у-ха-ха,
Дівчино-рибчино, молода! } *Двічі*

Посилав я старостів у неділю,
Думав — погуляємо на весіллі.

Приспів.

Мали повернутися з рушниками,
Але повернулися з гарбузами.

П р и с п і в.

Всьому супротивився
батько рідний,
Бо вона багатая, а я бідний.
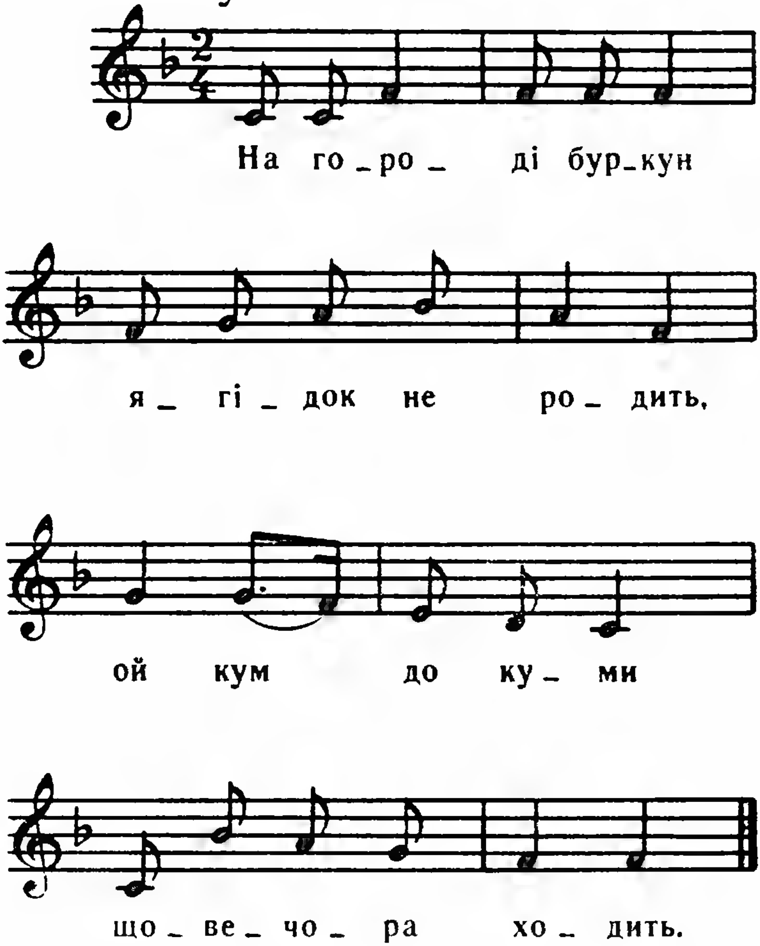
П р и с п і в.

Думав я втопитися з тої злості,
Та вода холодная — ломить кості.

П р и с п і в.

НА ГОРОДІ БУРКУН

Рухливо

На городі буркун
Ягідок не родить,
Ой кум до куми
Щовечора ходить.

— Ой кумцю моя,
Я принесу жита.
— Ой не йди й не неси,
Бо я буду бита.

— Ой кумцю моя,
Я принесу сала.
— Ой прийди й принеси —
Я довго чекала.
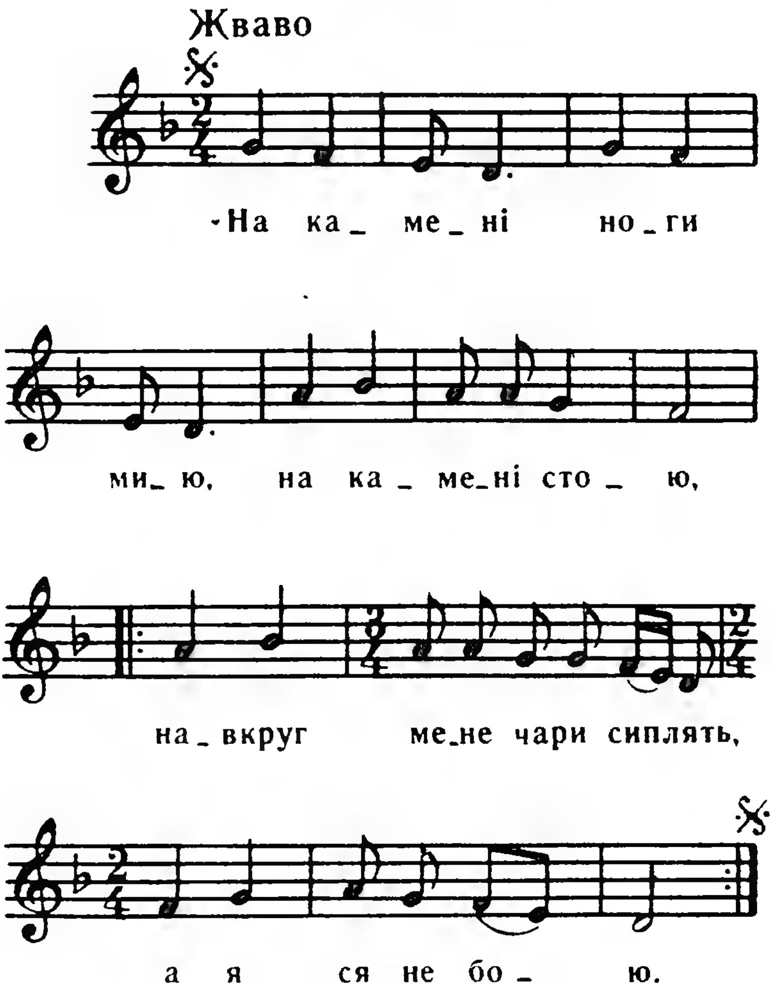
— Ой кумцю моя,
Принесу сметани.
— Ой прийди й принеси,
Милий мій, коханий!

На городі в куми,
Випала пороша.

— Ой кумцю моя,
Яка ж ти хороша!

На городі буркун
Ягідок не родить,
А кум до куми
Як ходив, так ходить!

НА КАМЕНІ НОГИ МИЮ

На камені ноги мию,
На камені стою,
Навкруг мене чари
сиплять, } *Двічі*
А я ся не бою.

Навкруг мене чари сиплять,
Я їх не боюся,
Коби скорше до осені, } *Двічі*
Бо я віддаюся.

Коби скорше до осені,
Віддамся, віддамся,
Таки свому миленькому } *Двічі*
Зрадити не дамся.
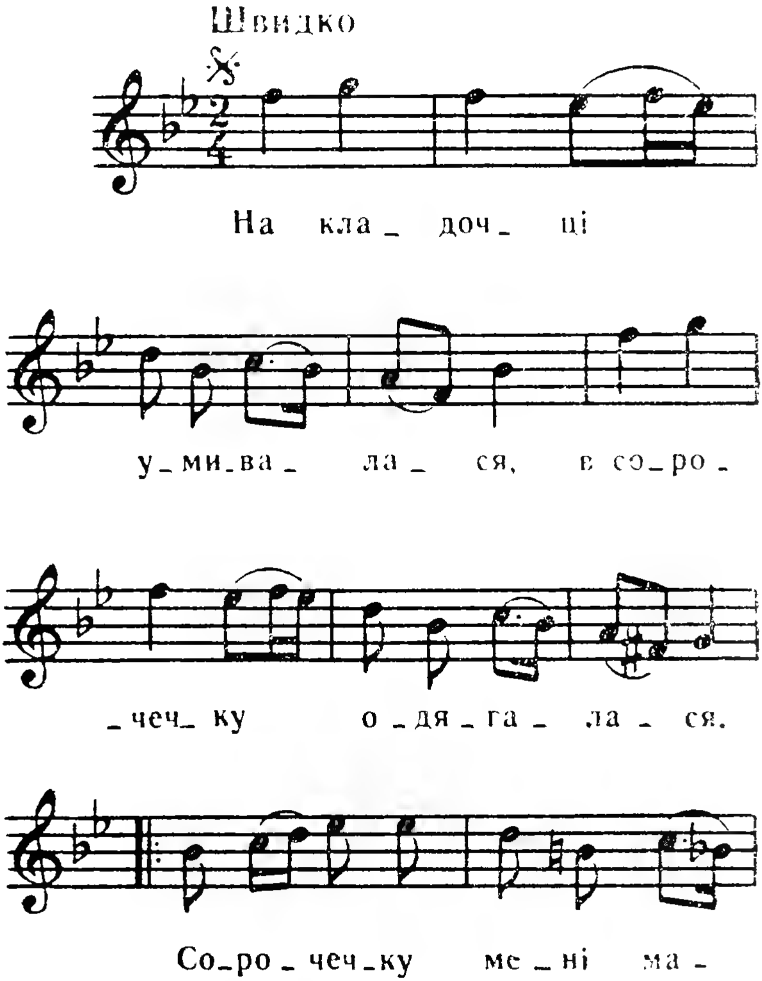
Сама овес я сіяла,
Сама його й скошу,
Сам, мій милий,
нагнівався, } *Двічі*
Сам і перепрошуй.
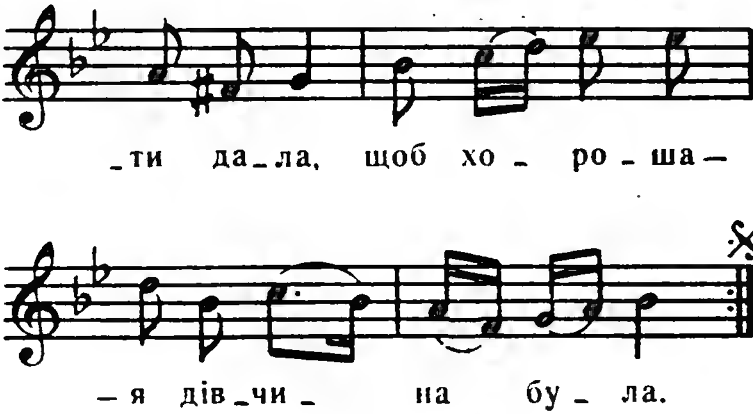
Чого вікна побіліли?
Бо вітер з морозом.
Розгнівався мій
миленький —
Дурний в нього розум. } *Двічі*

Розгнівався мій миленький
У самий вівторок.
— Здається ми, моя мамко,
Що вже неділь сорок. } *Двічі*

— Ой не сорок, моя доню,
Не сорок, не сорок:
Учора був понеділок,
Сьогодні вівторок. } *Двічі*

НА КЛАДОЧЦІ УМИВАЛАСЯ

На кладочці умивалася,
В сорочечку одягалася.
Сорочечку мені мати дала, } *Двічі*
Щоб хорошая дівчина була. }
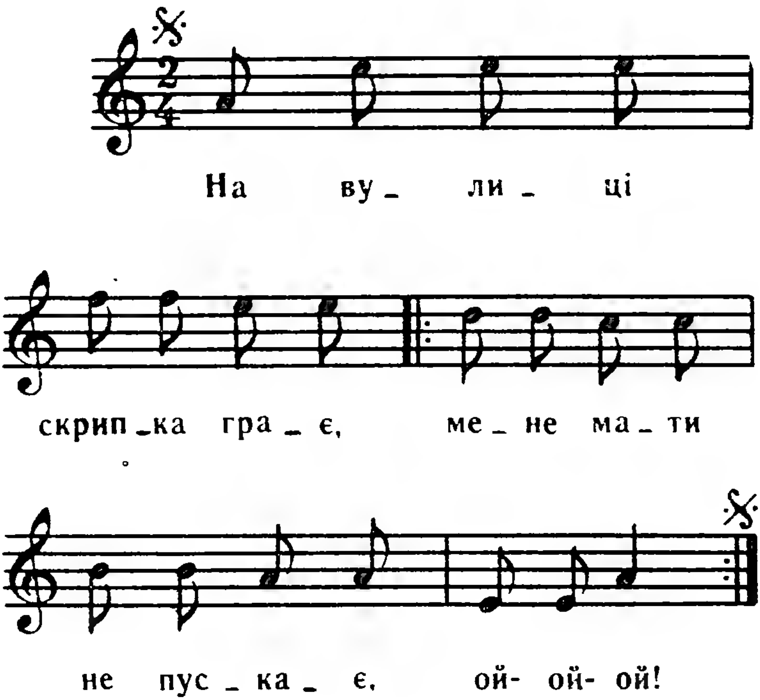
На кладочці умивалася,
В панчішечки узувалася.
Панчішечки мій отець
покупав, } *Двічі*
Щоб хороший молодець
покохав. }

На кладочці умивалася,
В черевички узувалася.
Черевички мій отець
вибирав,
Щоб мій милий мене
вірно кохав.

} *Двічі*

НА ВУЛИЦІ СКРИПКА ГРАЄ

Не дуже швидко
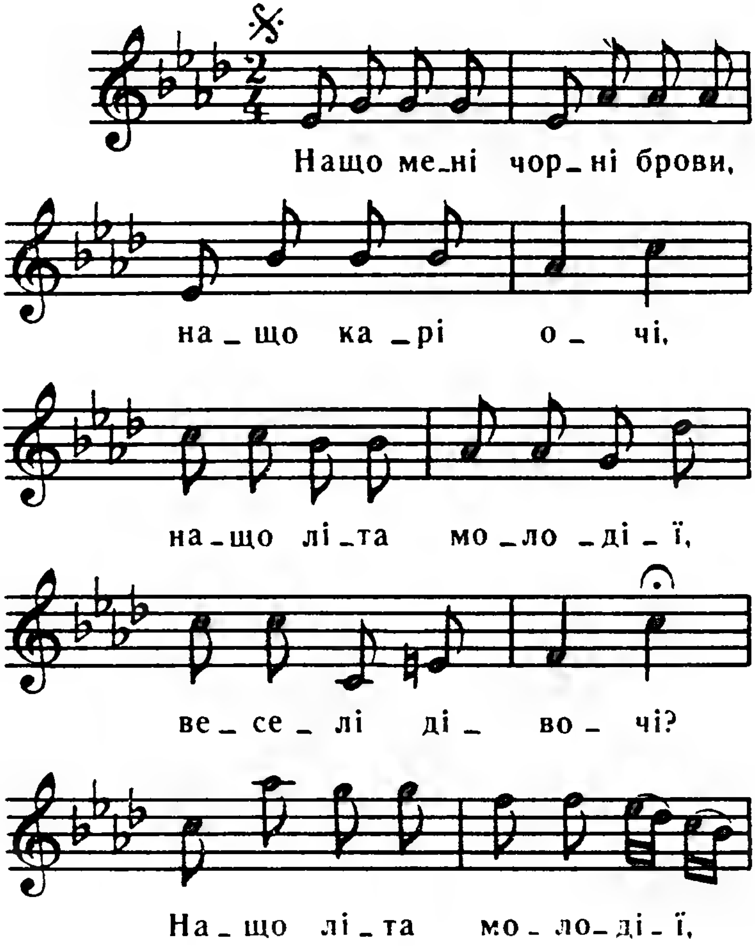

На вулиці скрипка грає,
Мене мати не пускає,
Ой-ой-ой! } *Двічі*
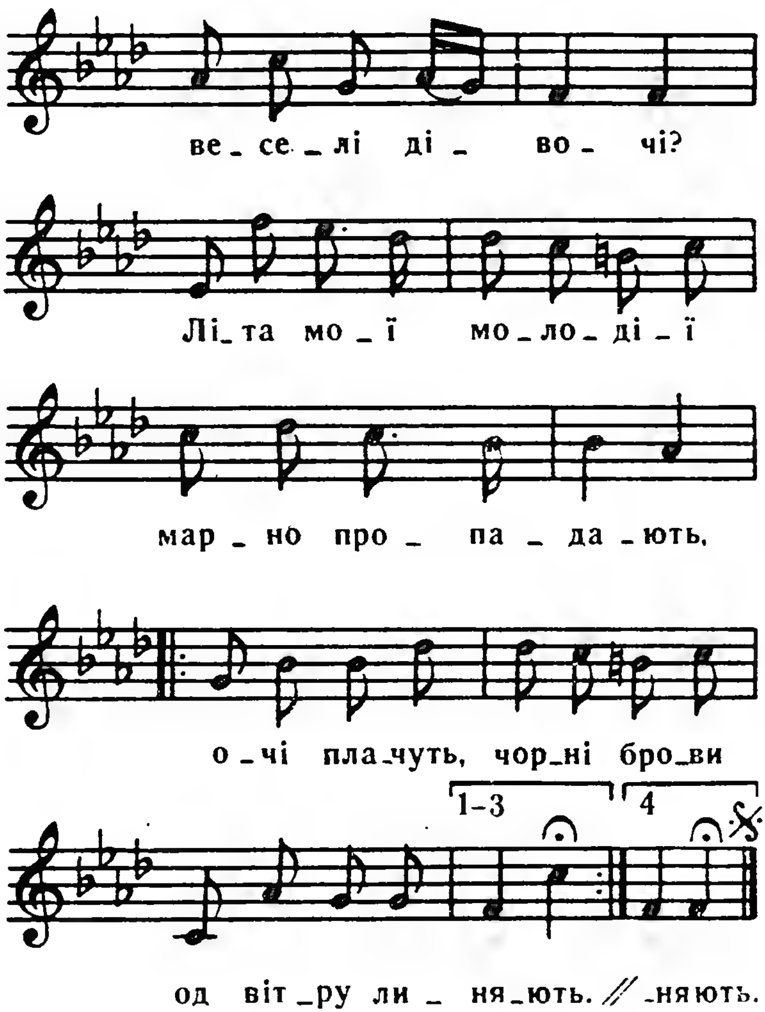
По долині вівці пасла,
Назбирала горщик масла, } *Двічі*
Ой-ой-ой!

Горщик масла, миску сиру —
Та всіх хлопців запросила, } *Двічі*
Ой-ой-ой!

НАЩО МЕНІ ЧОРНІ БРОВИ

Пожвавлено

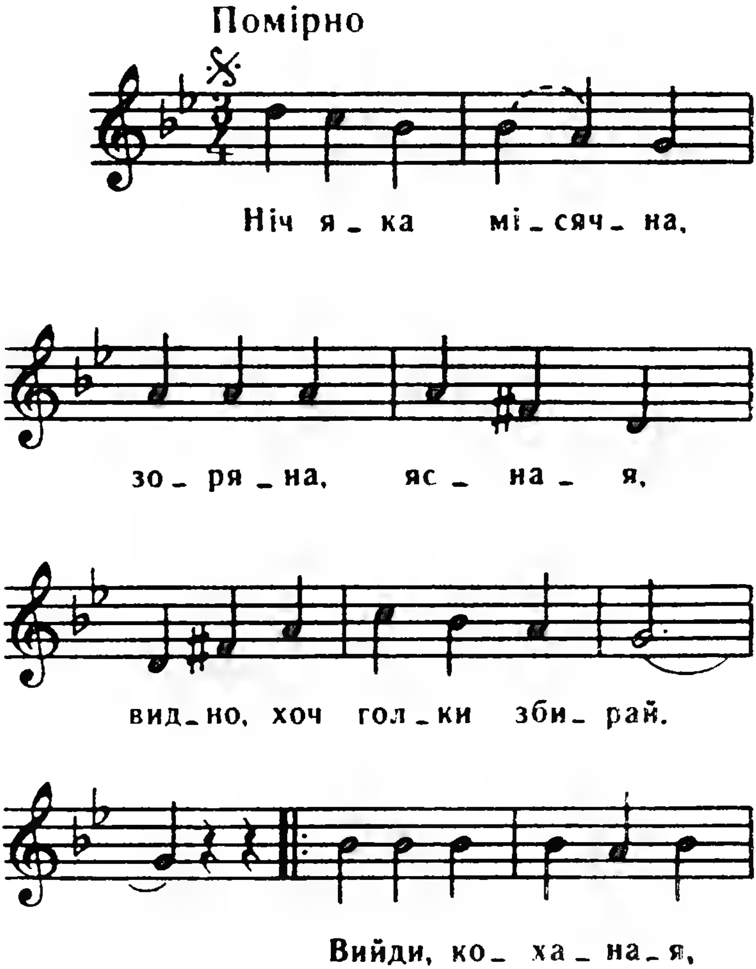

Нащо мені чорні брови,
Нащо карі очі,
Нащо літа молодії, }
Веселі дівочі? } *Двічі*
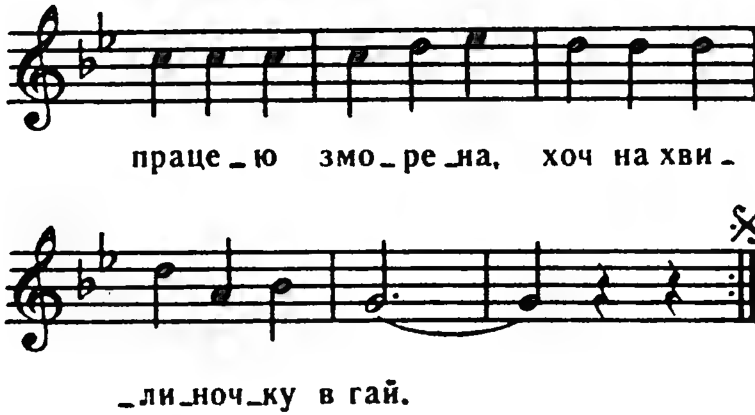
Літа мої молодії
Марно пропадають,
Очі плачуть, чорні брови
Од вітру линяють. } *Двічі*

Тяжко мені сиротою
На сім світі жити,
Свої люди — як чужії,
Ні з ким говорити. } *Двічі*

Плач же, серце, плачте, очі,
Поки не заснули,
Голосніше, жалібніше,
Щоб вітри почули. } *Двічі*

НІЧ ЯКА МІСЯЧНА

Ніч яка місячна, зоряна, ясная,
Видно, хоч голки збирай.
Вийди, кохана, працею
зморена,
Хоч на хвилиночку в гай.
} *Двічі*

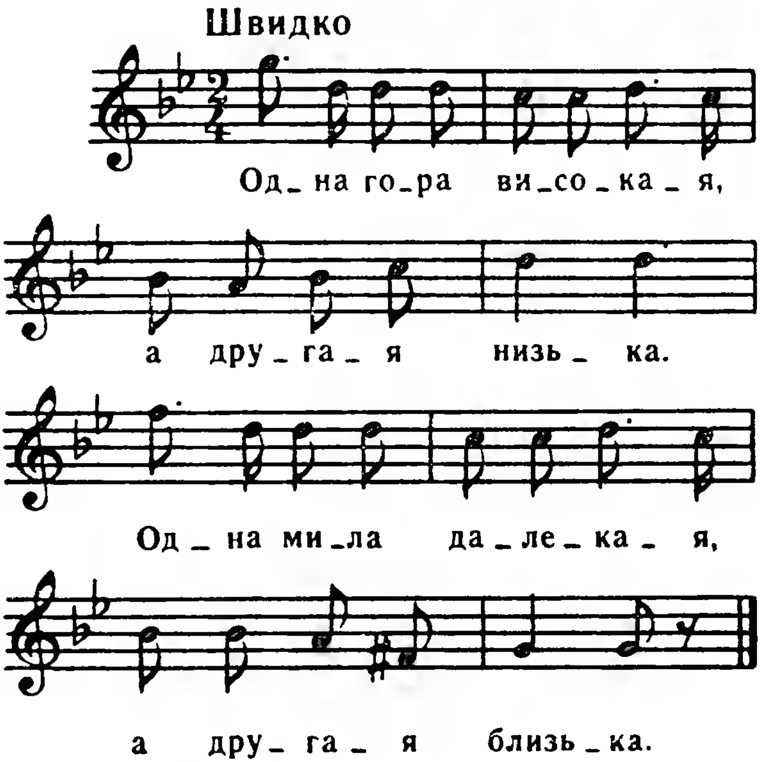
Сядем укупочці тут під калиною,
І над панами я пан!
Глянь, моя рибонько,—
срібною хвилею
Стелиться в полі туман.
} *Двічі*

Небо глибоке, засіяне зорями,
Що то за божа краса!
Зірки он миготять попід
тополями —
Так одбиває роса.
Двічі

Ти не лякайся, що свої ніженьки
Вмочиш в холодну росу,
Я ж тебе, вірная,
аж до хатиноньки
Сам на руках однесу.
Двічі

Ти не лякайся, що змерзнеш,
лебедонько,
Тепло — ні вітру, ні хмар,
Я пригорну тебе до свого
серденька,
А воно палке, як жар.
Двічі

ОДНА ГОРА ВИСОКАЯ

Одна гора високая,
А другая низька.

Одна мила далекая,
А другая близька.
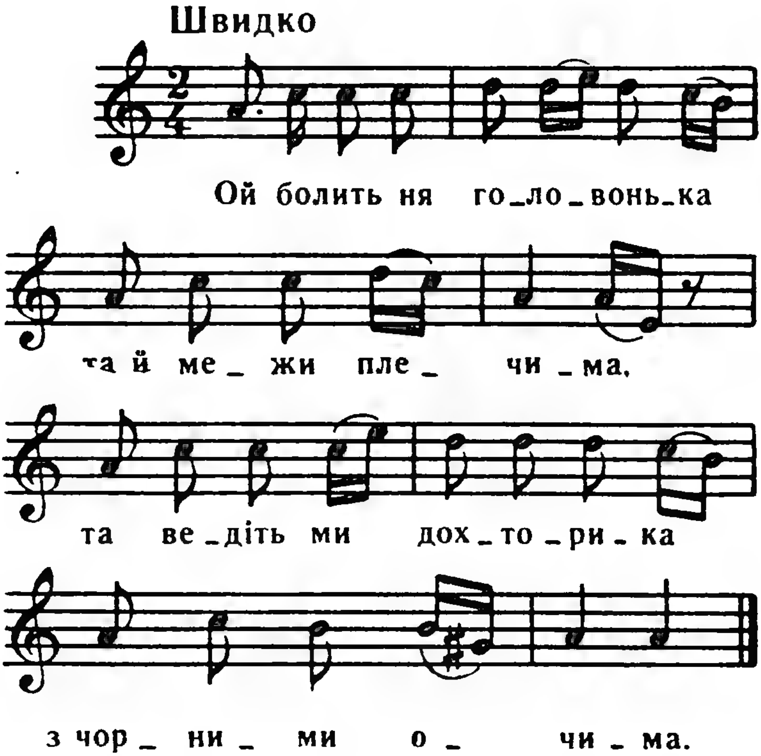
У цієї, близенької,—
Воли та корови,
А в тієї, далекої,—
Та чорнії брови.

У цієї, близенької,
Воли поздихають,
А в тієї, далекої,
Брівки не злиняють.

У цієї, близенької,—
Рушник на кілочку,
А в тієї, далекої,—
Брови на шнурочку.

Ой я цюю, близенькую,
Людям подарую,
А до тої, далекої,
Пішки помандрую.

ОЙ БОЛИТЬ НЯ ГОЛОВОНЬКА

Ой болить ня головонька
Та й межи плечима,

Та ведіть ми дохторика
З чорними очима.
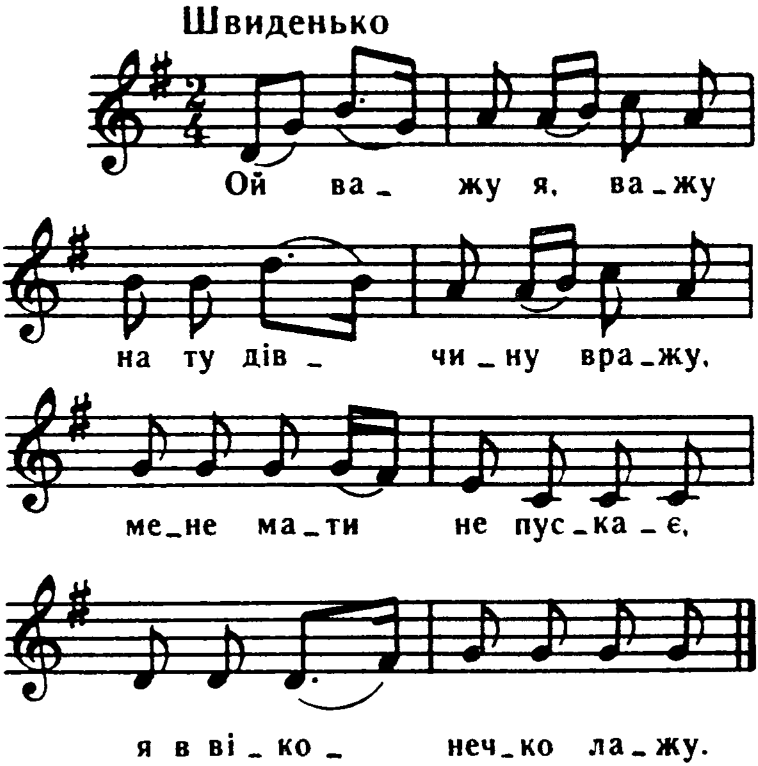
Та й не того дохторика,
Що він дохторує,
Але того дохторика,
Що файно цілує.

Та й не того дохторика,
Що він ліки носить,
Але того дохторика,
Що обнімать просить.

Ой болить ня головонька
Від самого чола,
Не була я із миленьким
Ні нині, ні вчора.

Не була я із миленьким
Ні вчора, ні нині,
Та як й завтра з ним не буду,
То буде по мені.

ОЙ ВАЖУ Я, ВАЖУ

Ой важу я, важу
На ту дівчину вражу,

Мене мати не пускає,
Я в віконечко лажу.

Не ходи через лід,
Бо завалишся,
Ой люби, козаченьку,
Коли важишся.
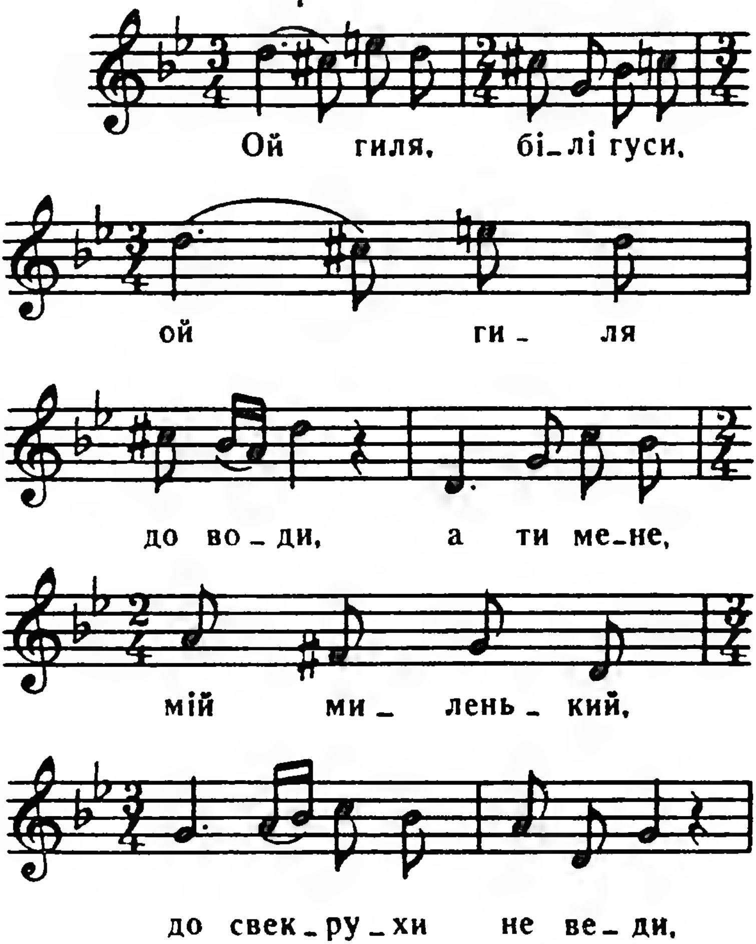
Ой люби, козаченьку,
Поможи тобі боже,
Ой цілуй, моє серце,
Поки сон тебе зможе.
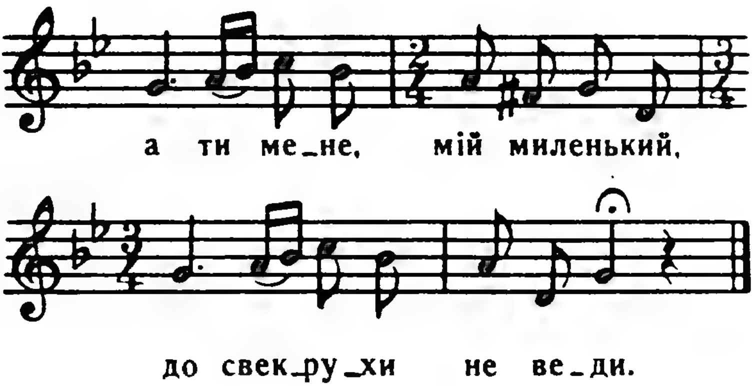
Через греблю — стежечка,
Нема мого сердечка,
Кличу, кличу — не чує,
Нехай здоров ночує!

Через греблю — стежечка,
Нема мого сердечка,
Кличу, кличу — та й не йде,
Нехай же він пропаде!

ОЙ ГИЛЯ, БІЛІ ГУСИ

Помірно

Ой гиля, білі гуси,
Ой гиля до води,
А ти мене,
мій миленький,
До свекрухи не веди. } *Двічі*
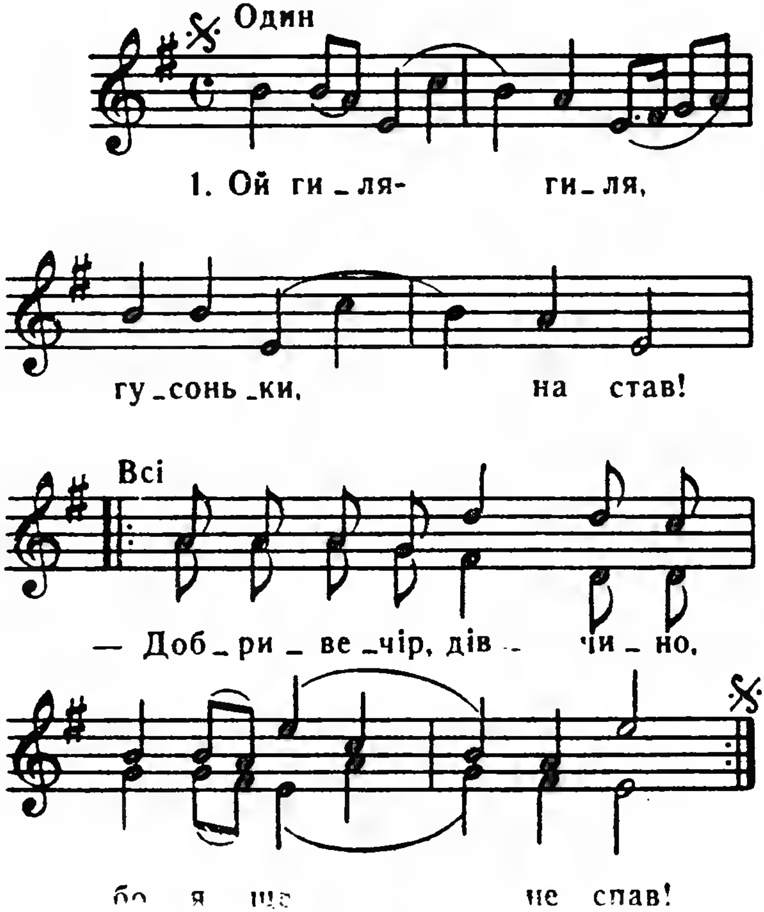
Бо в свекрухи їсти трохи,
Я на личку змарнію;
Скажуть люди,
правда буде,
Що робити не вмію. } *Двічі*

Ой гиля, білі гуси,
Ой гиля за Дунай,

Чогось хтіла,
тось дістала,
А тепер сиди, думай. } *Двічі*

ОЙ ГИЛЯ-ГИЛЯ, ГУСОНЬКИ, НА СТАВ

Не швидко

2. Ой не спав, не спав,
Не буду й спати.
Дай же мені, дівчино,
Повечеряти. } *Двічі*
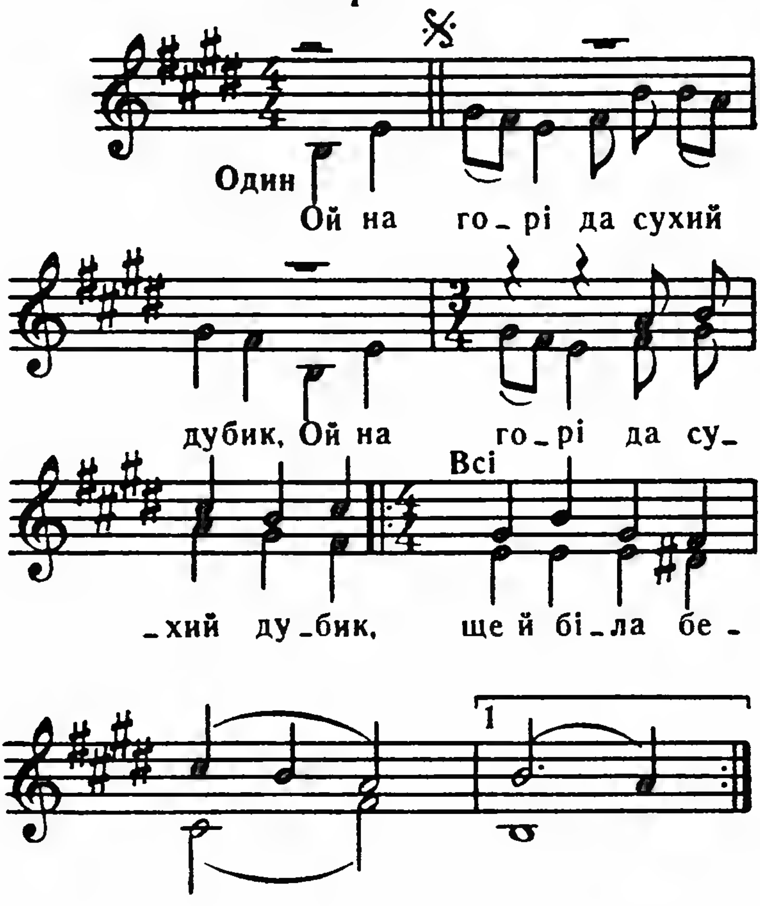
3. — Я ж не топила,
Я ж не варила,
А йшла по водиченьку —
Відра побила. } *Двічі*

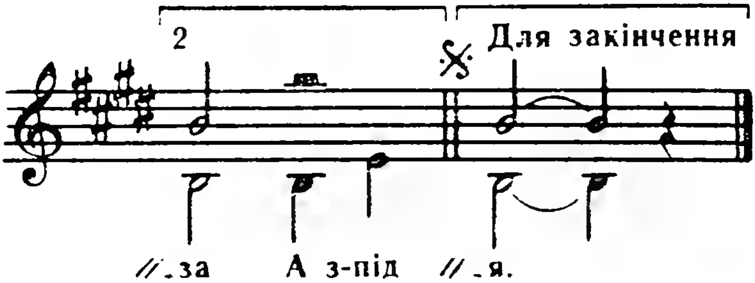
4. Я ж не побила,
Постановила,
З гори покотились
Та й самі побились. } *Двічі*

5. В мене вечеря —
Рибка печена,
Не для тебе, серденько,
Приготовлена. } *Двічі*

ОЙ НА ГОРІ ДА СУХИЙ ДУБИК

Помірно

Ой на горі да сухий дубик, (2)
Ще й біла береза. (2)
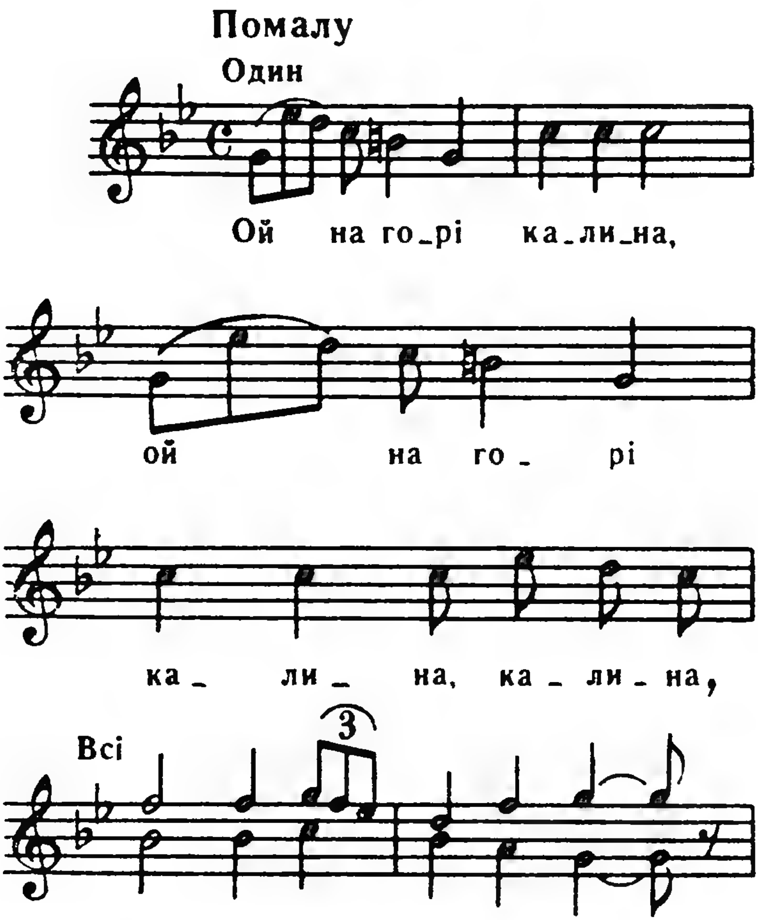
А з-під тої да березоньки (2)
Вода протікає. (2)

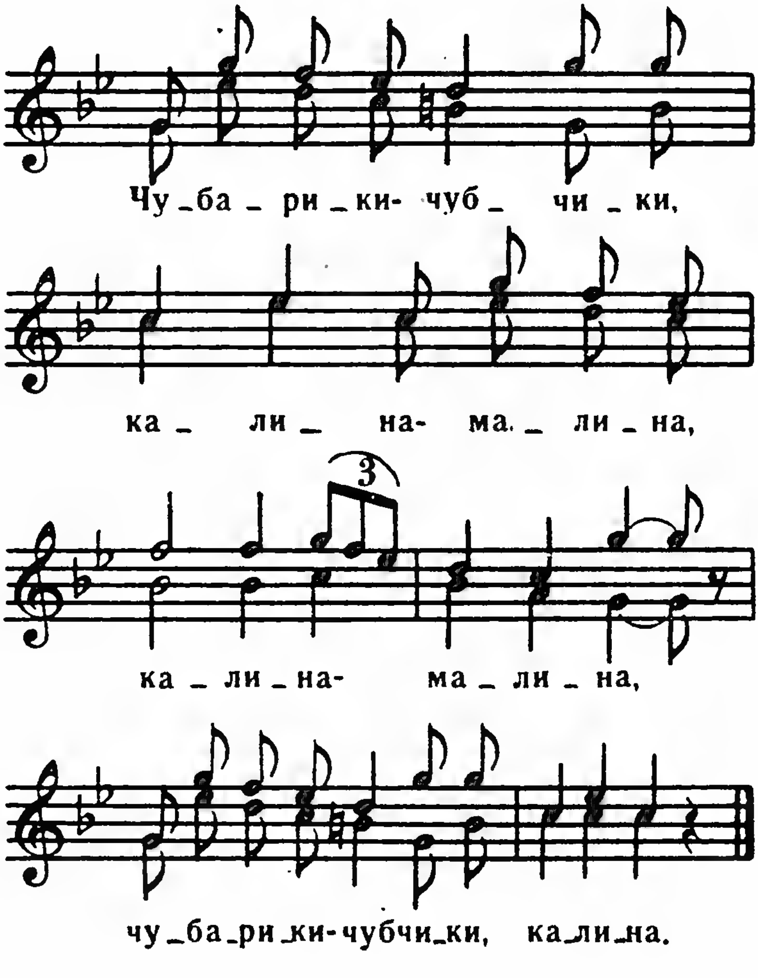
Ой там козак да молоденький (2)
Коня напуває. (2)

Ой пий, коню, да цюю воду, (2)
Вона ключовая. (2)

Люби, козак, цюю дівчину, (2)
Вона молодая. (2)

ОЙ НА ГОРІ КАЛИНА

Ой на горі калина,
Ой на горі калина, калина,
Калина-малина.

Чубарики-чубчики,

калина-малина,

Калина-малина,

Чубарики-чубчики, калина.

Там дівчина ходила,

Там дівчина ходила-ходила,

Ходила, ходила.

Чубарики-чубчики,

ходила-ходила,

Ходила, ходила,

Чубарики-чубчики, ходила.

Цвіт-калину ламала,

Цвіт-калину ламала-ламала,

Ламала, ламала.

Чубарики-чубчики,

ламала-ламала.

Ламала, ламала,

Чубарики-чубчики, ламала.

У пучечки в'язала,
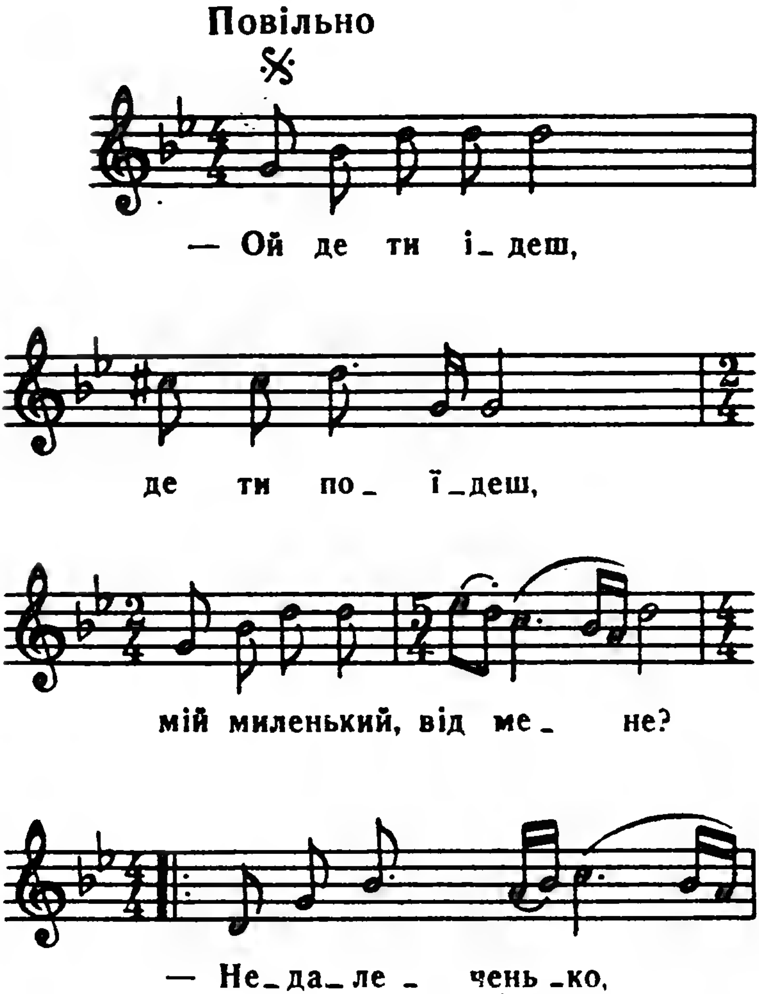
У пучечки в'язала-в'язала
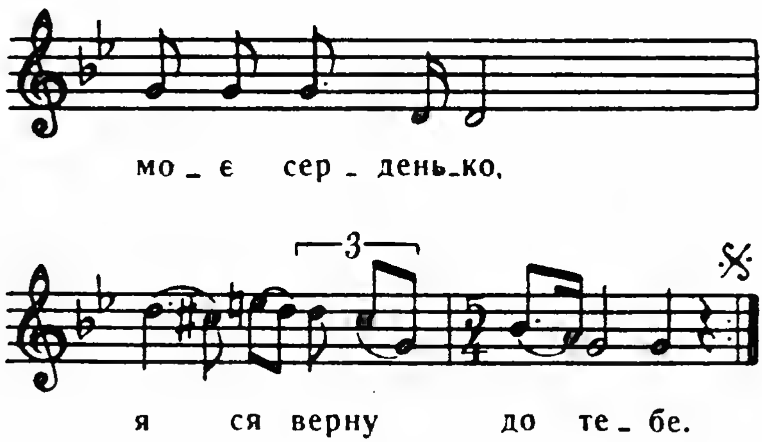
В'язала, в'язала.
Чубарики-чубчики,
в'язала-в'язала,
В'язала, в'язала,
Чубарики-чубчики, в'язала.

На доріжку бросала,
На доріжку бросала-бросала,
Бросала, бросала.
Чубарики-чубчики,
бросала-бросала,
Бросала, бросала,
Чубарики-чубчики, бросала.

Да й на хлопців моргала,
Да й на хлопців
моргала-моргала,
Моргала, моргала.
Чубарики-чубчики,
моргала-моргала,
Моргала, моргала,
Чубарики-чубчики, моргала.

ОЙ ДЕ ТИ ІДЕШ

Повільно
— Ой де ти і_деш,
де ти по_ ї_деш,
мій миленький, від ме_ не?
— Не_да_ле_ чень_ко,
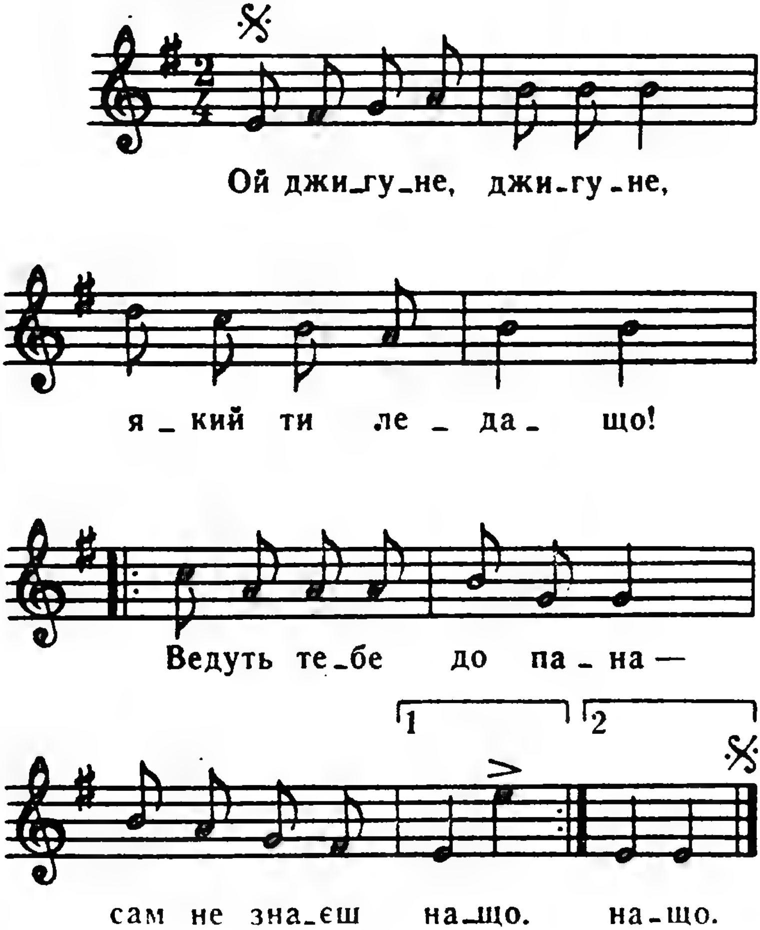

— Ой де ти ідеш, де ти поїдеш,
Мій миленький, від мене?
— Недалеченько,
моє серденько,
Я ся верну до тебе. } *Двічі*

— Ой ти так кажеш,
ти так говориш,
Щоби я не тужила.
Буду тужити,
щоби не жити,
Бо-м тя вірно любила. } *Двічі*

ОЙ ДЖИГУНЕ, ДЖИГУНЕ

Жартівливо, жваво

2. Тоді будеш знати,
Як будуть карати:
І на руки, і на ноги
Диби набивати. } *Двічі*

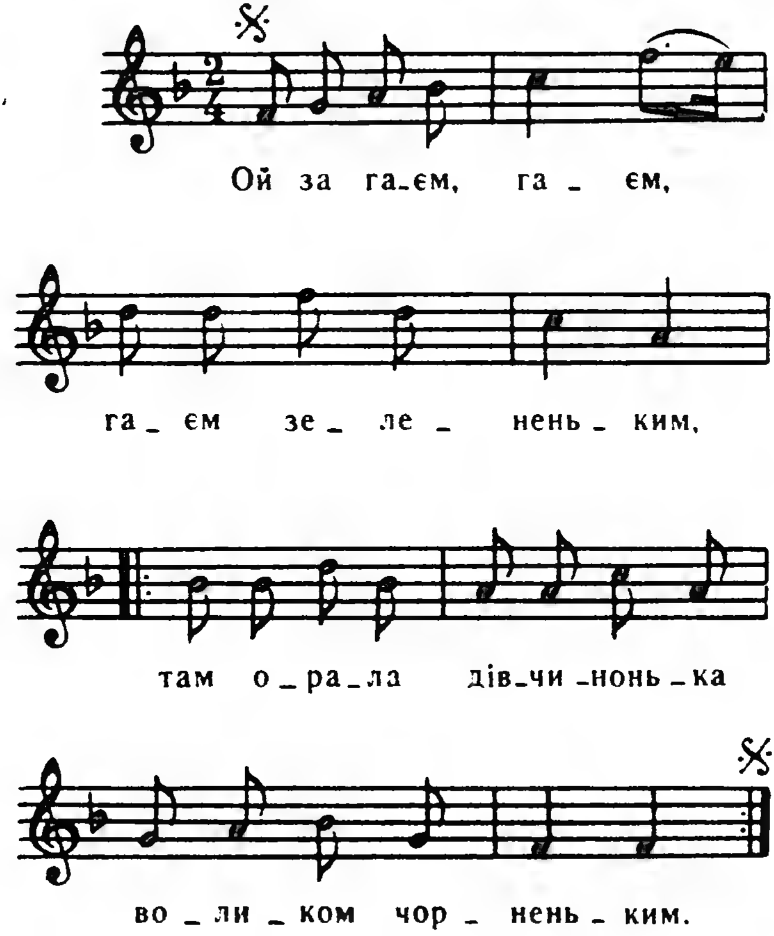
3. Ой на руки диби,
На ноги диб'ята:
Оце ж тобі, джигуне,
Молоді дівчата. } *Двічі*

4. Ой на руки диби,
На ноги дибиці:
Оце ж тобі, джигуне,
Гарні молодиці. } *Двічі*

5. Зеленая юпка,
Червона запаска:
Люби ж мене, джигуне,
Коли твоя ласка. } *Двічі*

ОЙ ЗА ГАЄМ, ГАЄМ

Досить швидко

2. Орала, орала,
Не вміла гукати,
Та й найняла козаченька
На скрипочку грати. } *Двічі*

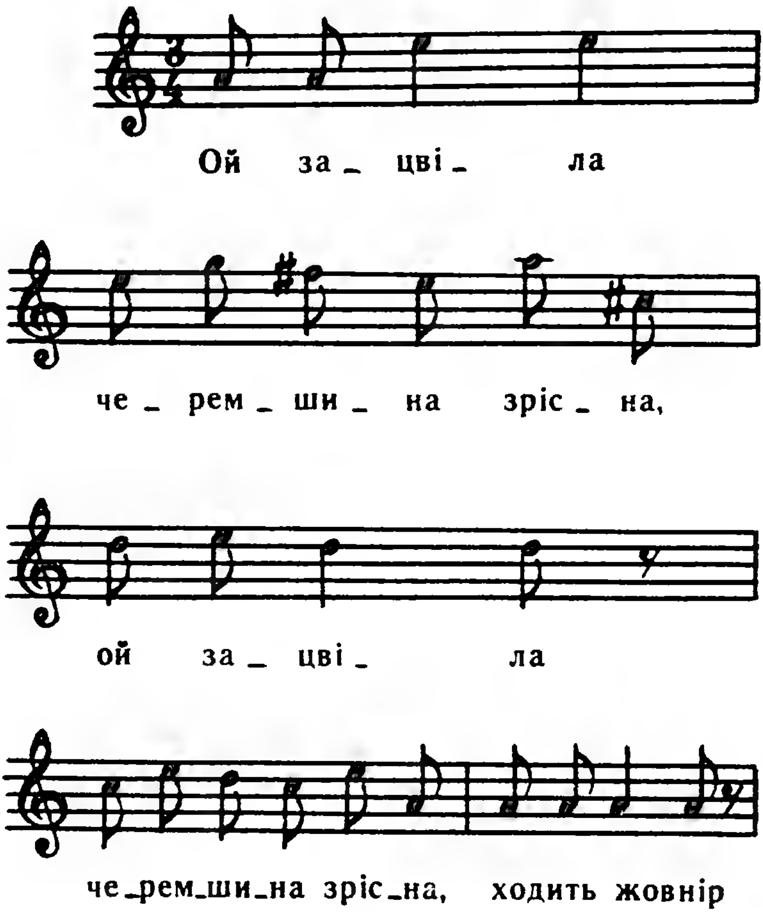
3. Козаченько грає,
Бровами моргає,
Вража його мати знає,
На що він моргає. } *Двічі*
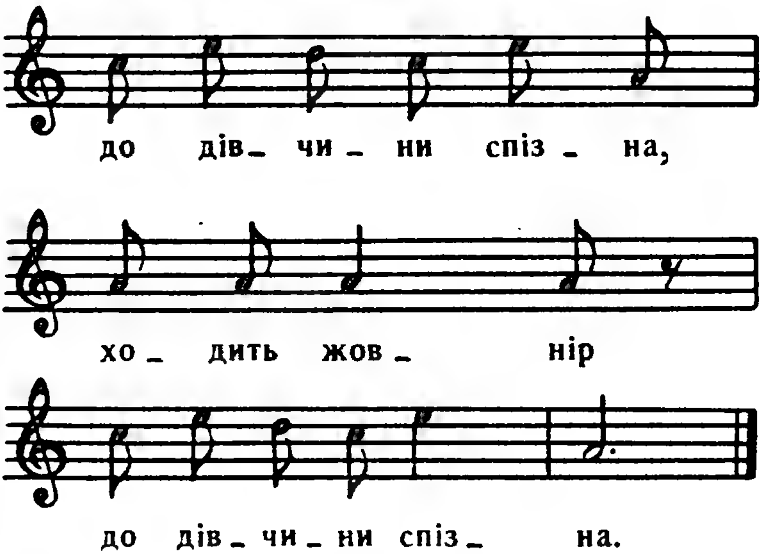
4. Чи на мої воли,
А чи на корови,
Чи на моє біле личко,
Чи на чорні брови? } *Двічі*

5. Воли та корови
Усі поздихають,
Біле личко, чорні брови
Повік не злиняють. } *Двічі*

ОЙ ЗАЦВІЛА ЧЕРЕМШИНА ЗРІСНА

Пожвавлено

Ой зацвіла черемшина зрісна, (2)
Ходить жовнір до дівчини
спізна. (2)

— Ти, жовніре, не ходи
до мене, (2)
Бо неслава на тебе
й на мене. (2)

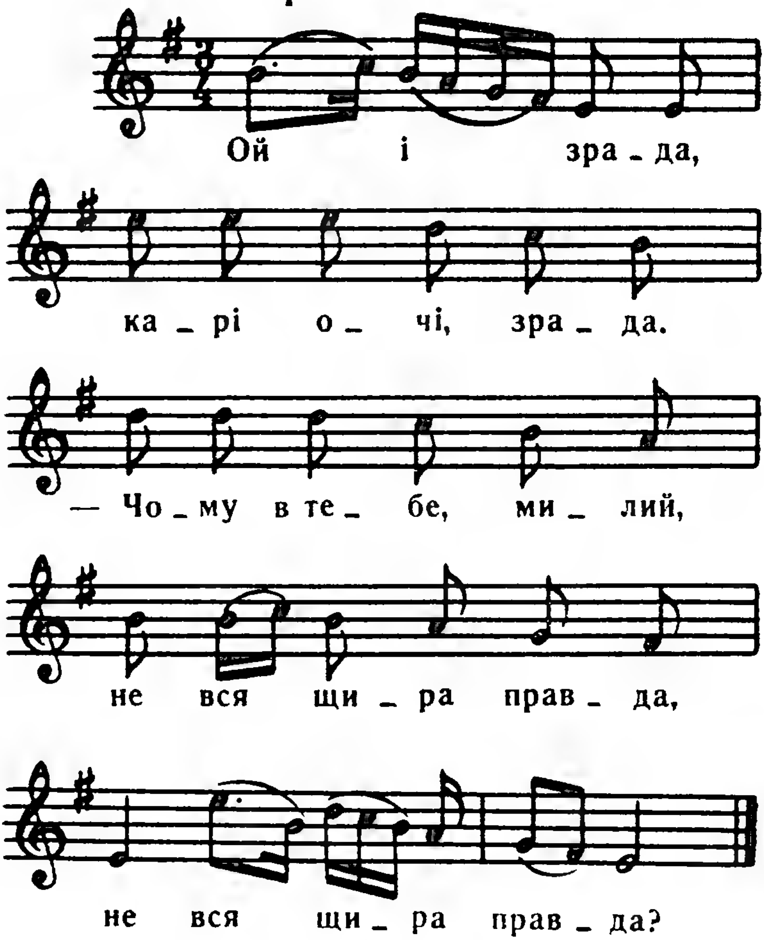
— Ой я тої слави не боюся, (2)
Кого люблю, стану
й розмовлюся. (2)

— Як ти будеш в війні
воювати, (2)
Хто ж ти буде кошулечку
прати? (2)

— Ой там в полі дрібний дощик
січе, (2)
То він мені штани виполоче. (2)

ОЙ І ЗРАДА, КАРІ ОЧІ, ЗРАДА

Помірно

Ой і зрада, карі очі, зрада.
— Чому в тебе, милий,
Не вся щира правда? (2)
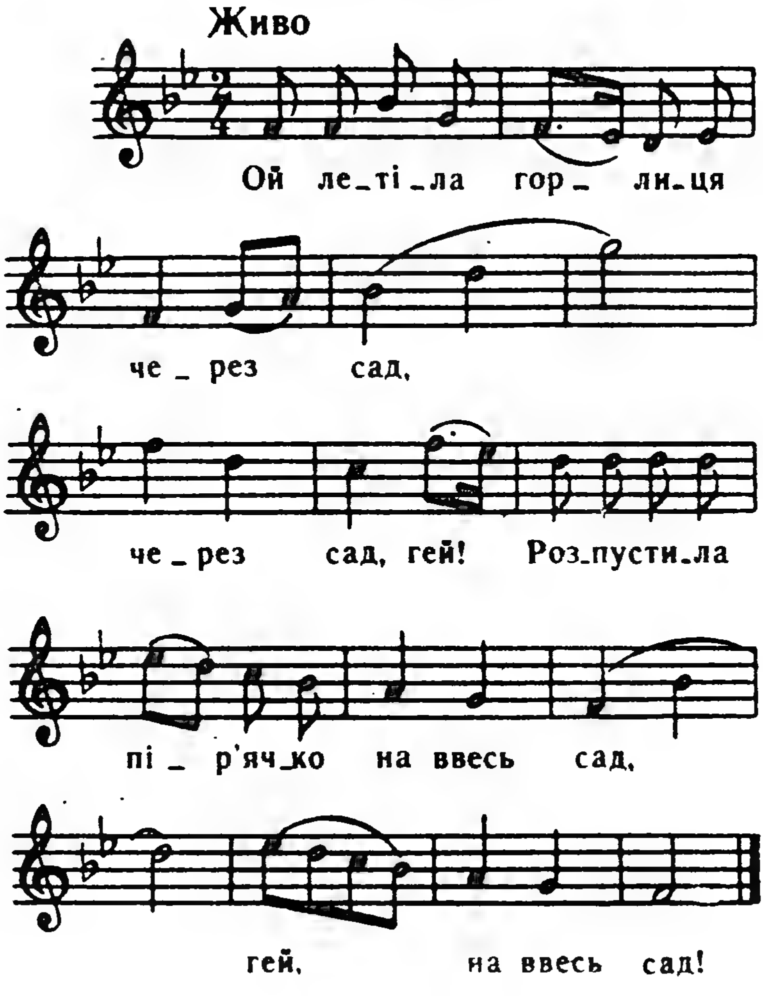
Ой ти, милий, думаєш, гадаєш,
Мабуть, же ти мене
Покинути маєш. (2)

— По чім же ти та й спостерігала,
Що ти мене, мила,
Зрадником назвала? (2)

Чи по коню, чи по вороному,
Чи по мене, серце,
Та по молодому? (2)

— Не по коню, не по вороному,
А по тебе, серце,
Та по молодому. (2)

ОЙ ЛЕТІЛА ГОРЛИЦЯ ЧЕРЕЗ САД
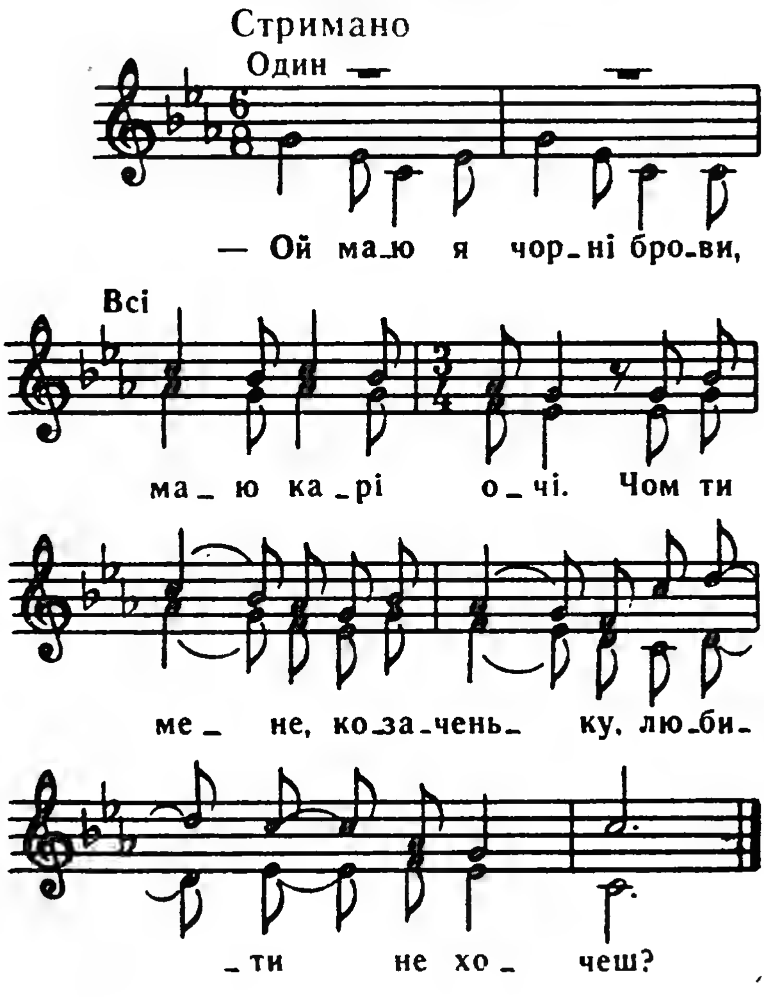

Ой летіла горлиця через сад,
Через сад, гей!
Розпустила пір'ячко
на ввесь сад,
Гей, на ввесь сад.

Ой хто ж теє пір'ячко ізбере,
Ізбере, гей,
Отой мене, молодую, забере,
Гей, забере.

На курочці пір'ячко в один ряд,
В один ряд, гей,
Любімося, серденько,
в один лад,
Гей, в один лад.

ОЙ МАЮ Я ЧОРНІ БРОВИ

— Ой маю я чорні брови,
Маю карі очі.
Чом ти мене, козаченьку,
Любити не хочеш?

— Як ти хочеш, дівчинонько,
Щоб тебе любити,
Зроби місток через ярок,
Щоб добре ходити.
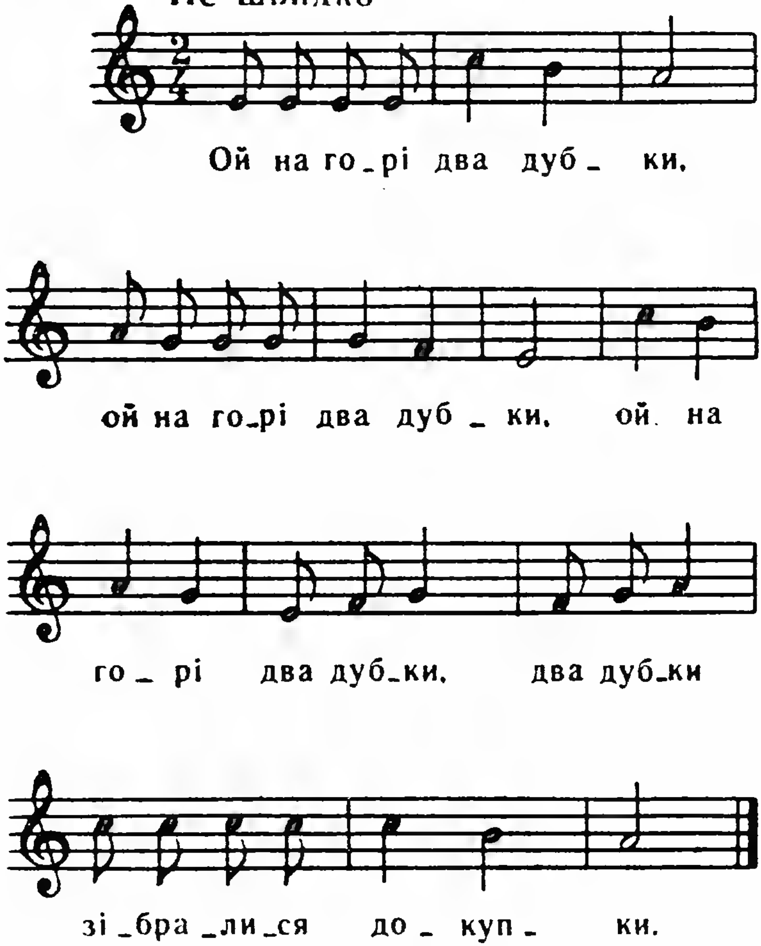
— Ой коли б я, козаченьку,
Свої майстри мала,
Я би тобі через ярок
Місток збудувала.

Прийди, прийди, мій миленький,
Звечора до мене,
Зготувала стара ненька
Вечерю для тебе.

Ми сядемо вечеряти в сінях,
В сінях, на порозі,
Та будемо дивитися,
В кого які брови.

ОЙ НА ГОРІ ДВА ДУБКИ

Не швидко

Ой на горі два дубки, (2)
Ой на горі два дубки, два дубки
Зібралися докупки.

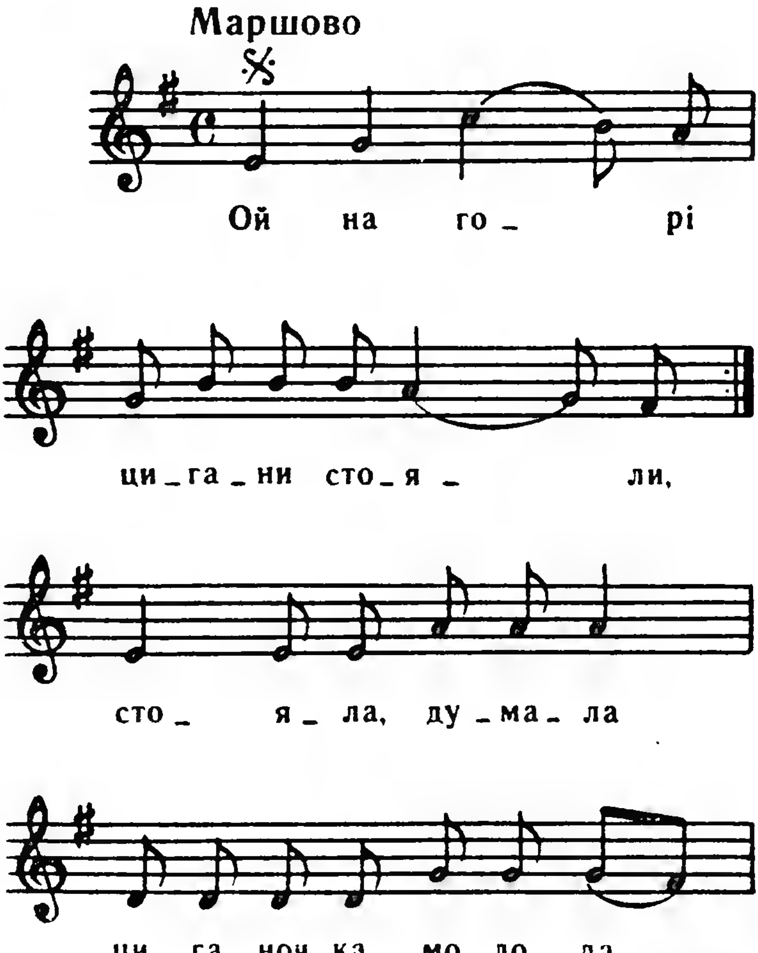
— Ой дівчино, чия ти? (2)
Ой дівчино, чия ти, чия ти,
Чи вийдеш ти гуляти?
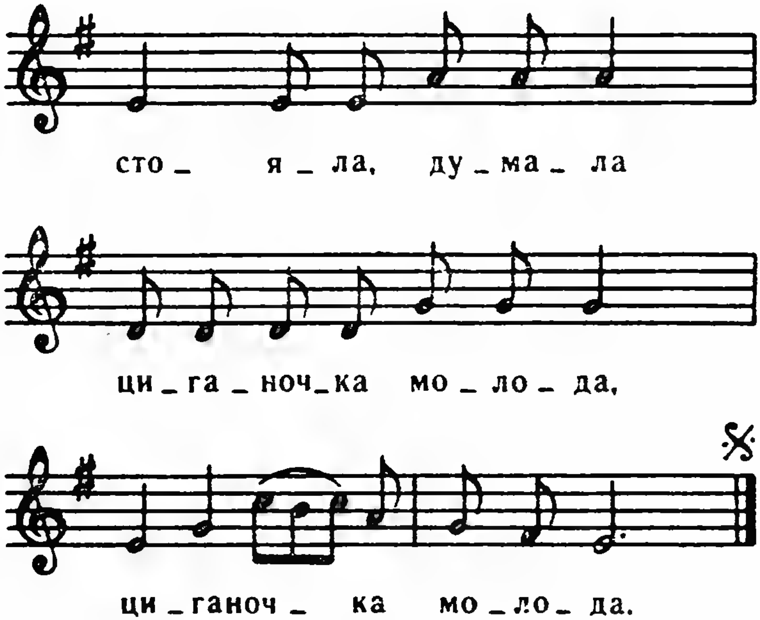
— Ой не питай, чия я, (2)
Ой не питай, чия я, чия я,
Як вийдеш ти — вийду я!

А я дочка мамчина, (2)
А я дочка мамчина, мамчина,
Цілуватись навчена.

— А я в батька один син, (2)
А я в батька один син, один син —
Погуляти хоч би з ким.

ОЙ НА ГОРІ ЦИГАНИ СТОЯЛИ

Ой на горі цигани стояли. (2)
Стояла, думала циганочка
молода, (2)
Циганочка молода.

Один циган не п'є, не гуляє. (2)
Стояла, думала циганочка
молода, (2)
Циганочка молода.
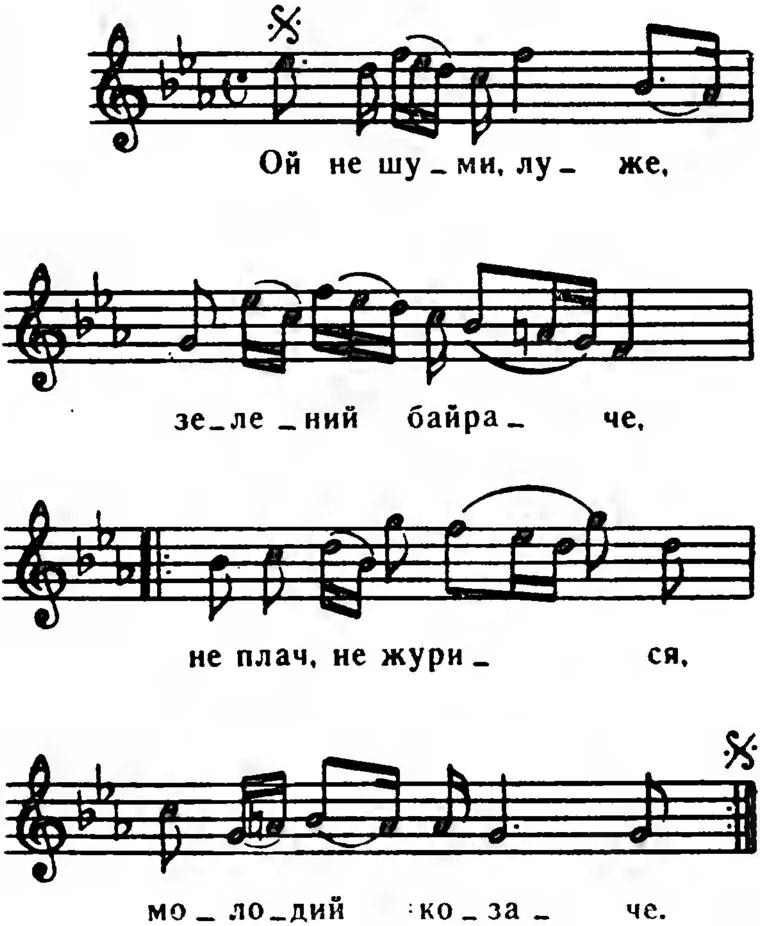
Він циганку свою виглядає. (2)
Стояла, думала циганочка
молода, (2)
Циганочка молода.

— Ой циганко, яке в тебе
горе? (2)
Стояла, думала циганочка
молода, (2)
Циганочка молода.

— Іде милий за синєє море. (2)
Стояла, думала циганочка
молода, (2)
Циганочка молода.

ОЙ НЕ ШУМИ, ЛУЖЕ

Помірно
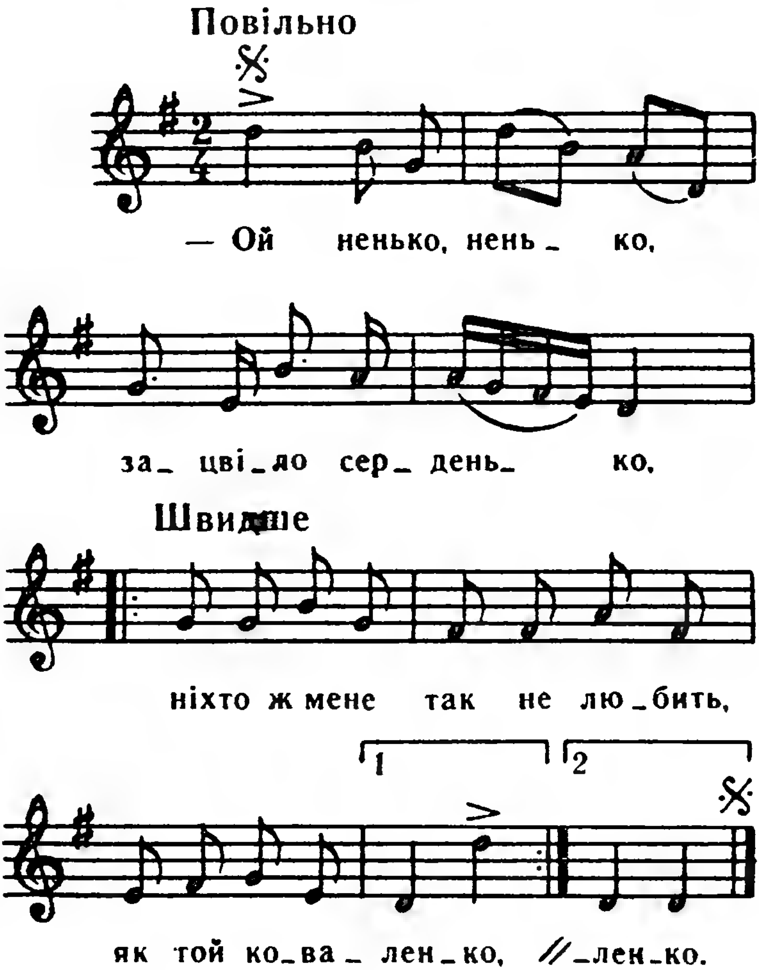

Ой не шуми, луже,
Зелений байраче,
Не плач, не журися, } *Двічі*
Молодий козаче.

Не сам же я плачу,—
Плачуть карі очі,
Що нема спокою } *Двічі*
А ні вдень, ні вночі.

Сусіди близькії —
Вороги тяжкії,
Не дають ходити, } *Двічі*
Дівчину любити.

Я ж буду ходити,
Я ж буду любити,
Ще й до себе візьму — } *Двічі*
Буду з нею жити.

ОЙ НЕНЬКО, НЕНЬКО, ЗАЦВІЛО СЕРДЕНЬКО

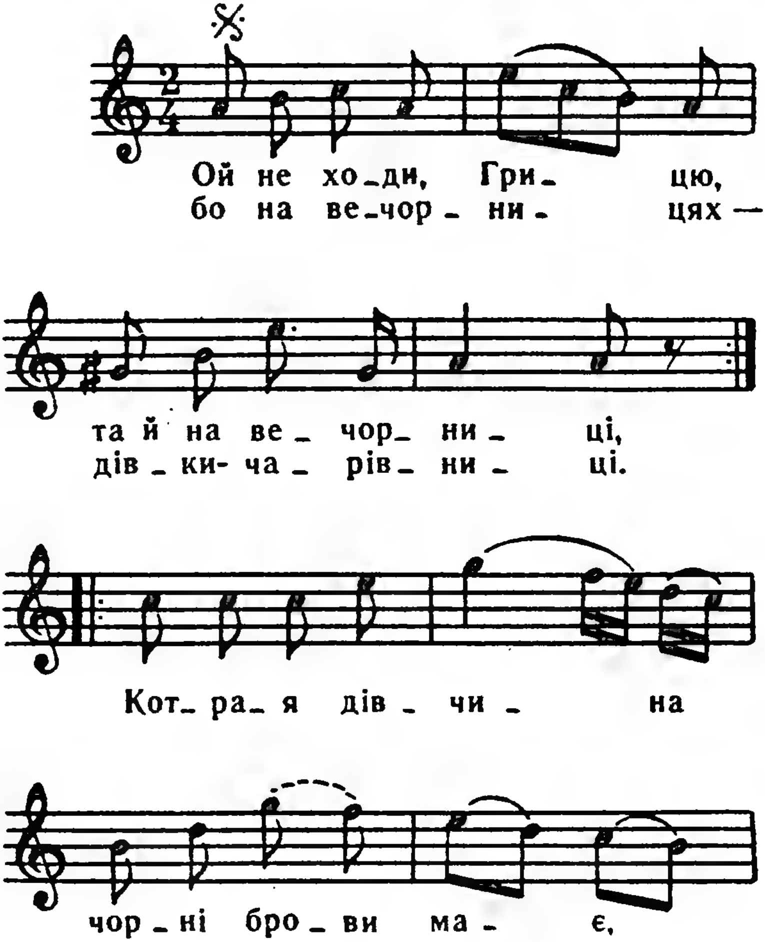
— Ой ненько, ненько,
Зацвіло серденько.
Ніхто ж мене так не любить,
Як той коваленко. } *Двічі*
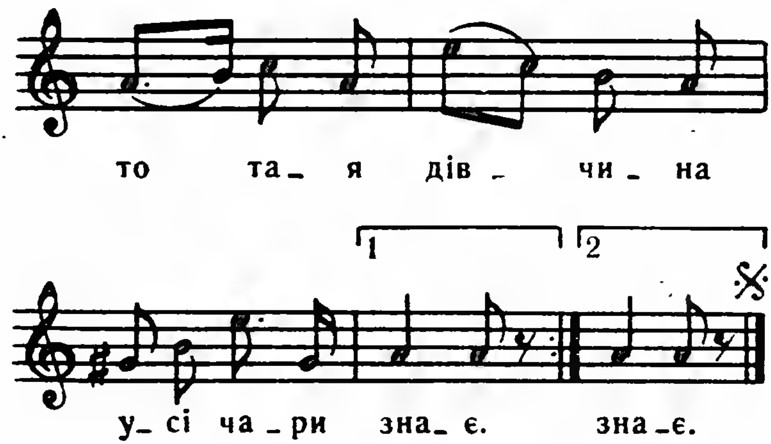
Коваленко грає,
Дівчина гуляє.
— Ніхто ж мої дівчиноньки
Нехай не займає! } *Двічі*

Бо хто її займе,
Біду собі знайде:
Руки, ноги переб'ю, бач,
Додому не дойде! } *Двічі*

ОЙ НЕ ХОДИ, ГРИЦЮ, ТА Й НА ВЕЧОРНИЦІ

Стримано

Ой не ходи, Грицю,
та й на вечорниці,
Бо на вечорницях —
дівки-чарівниці.

Котрая дівчина
чорні брови має,
То тая дівчина
усі чари знає.
} *Двічі*

У неділю рано зіллячко копала,
А у понеділок зілля полоскала.

Прийшов вівторок —
зіллячко зварила,
А в середу рано
Грицю отруїла.

Двічі

Як прийшов четвер, то вже
Гриць помер,
Прийшла п'ятниця —
поховали Грица.

А в суботу рано мати
дочку била:
— Ой нащо ж ти, доню,
Грица отруїла?

Двічі

— Ой мамо, мамо, Гриць
жалю не має.
Нащо ж Гриць, мамо, разом
двох кохає?

Нехай же не буде ні тій,
ні мені,
Нехай достанеться Гриць
сирій землі.

Двічі

Оце ж тобі, Грицю,

я так ізробила,

Що через тебе мене мати била.

Оце ж тобі, Грицю,
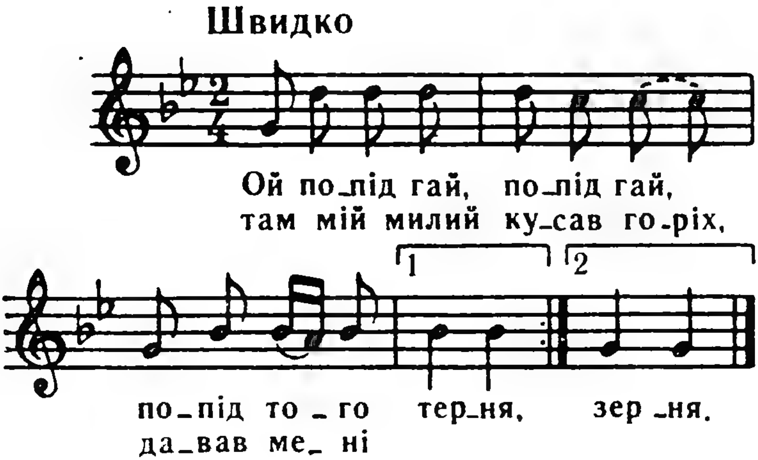
за теє заплата —

Із чотирьох дощок

дубовая хата.

Двічі

ОЙ ПОПІД ГАЙ

Ой попід гай, попід гай,
Попід того терня,
Там мій милий кусав горіх,
Давав мені зерня.
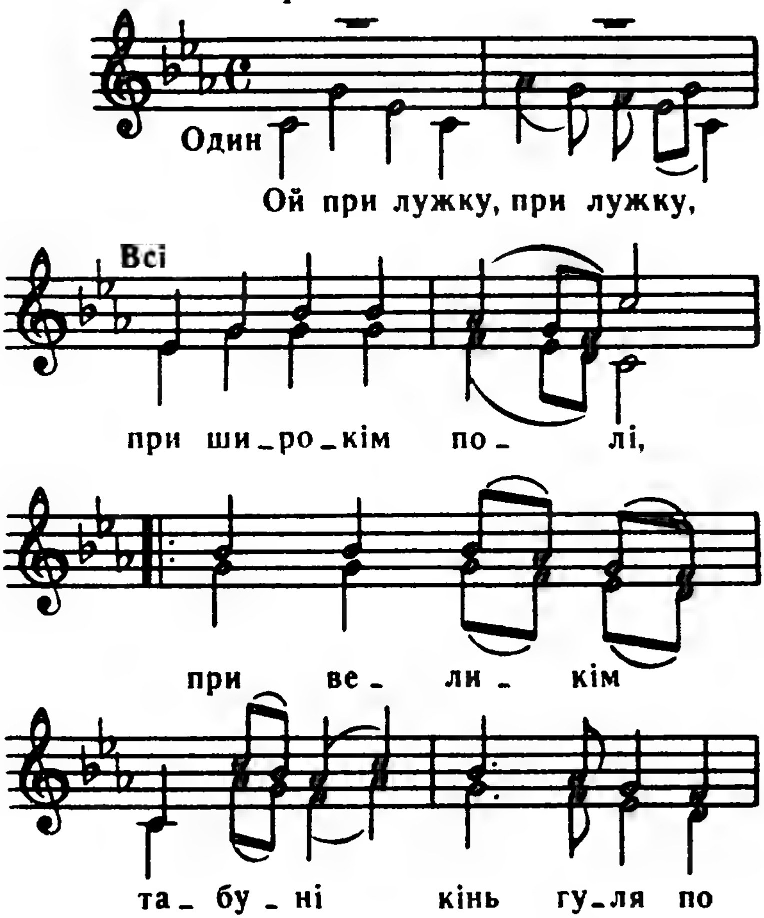
— Ой на ж тобі, моя мила,
На тобі зеренце,

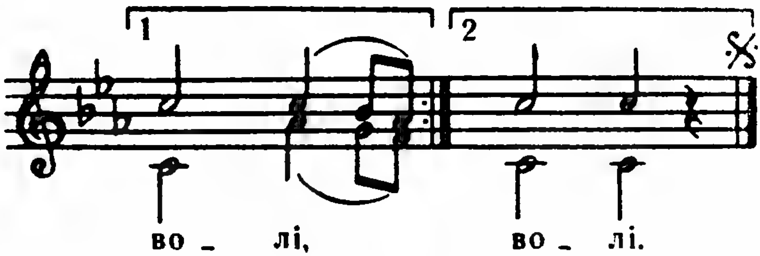
Ой як тебе любить другий,
В мене болить серце.

— Ой як тобі дуже тяжко,
То відгородися,
А як мене другий любить,
В той бік не дивися.

ОЙ ПРИ ЛУЖКУ, ПРИ ЛУЖКУ

Маршово

Ой при лужку, при лужку,
При широкім полі,
При великім табуні
Кінь гуля по волі. } *Двічі*

Кінь гуля по волі,
Солдат — по неволі.
Ой піймаю, загнуздаю
Шовковой уздою. } *Двічі*

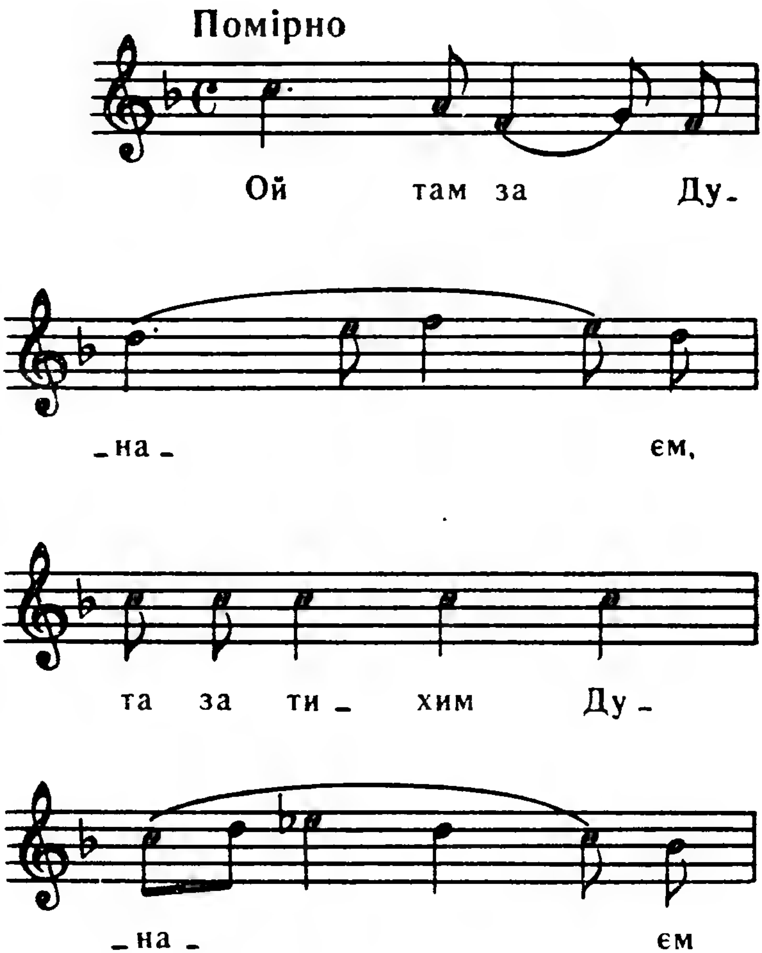
Ой піймаю, загнуздаю
Шовковой уздою,
Вдарю шпорами під боки —
Кінь летить стрілою. } *Двічі*

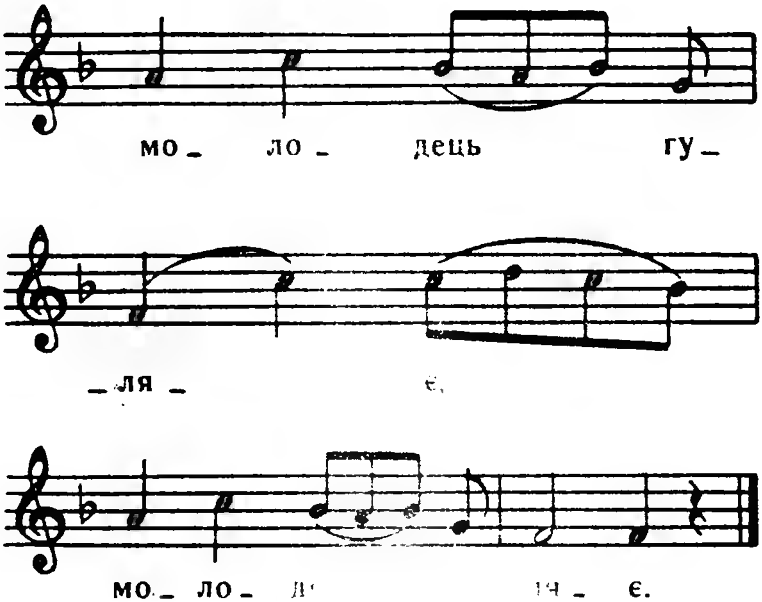
— Ой лети, лети, мій коню,
Та й вихром несися,
Проти милої двора
Стойма становися. } *Двічі*

Стойма становися
Та вдар копитами,
Чи не вийде дівчинонька
З чорними бровами. } *Двічі*

Дівчинонька вийшла
З чорними бровами,
Правой ручкой обняла
Та й поцілувала. } *Двічі*

ОЙ ТАМ ЗА ДУНАЄМ

Ой там за Дунаєм,
Та за тихим Дунаєм
Молодець гуляє. (2)

Молодець гуляє,
Та молодець гуляє,
На той бік гукає: (2)

— Подай, подай перевозу,
Та подай перевозу,
Я перевезуся, (2)

На свою вкраїну,
Та на свою вкраїну,
Ще раз подивлюся. (2)

Не так на вкраїну,
Та не так на вкраїну,
Як на ту дівчину. (2)
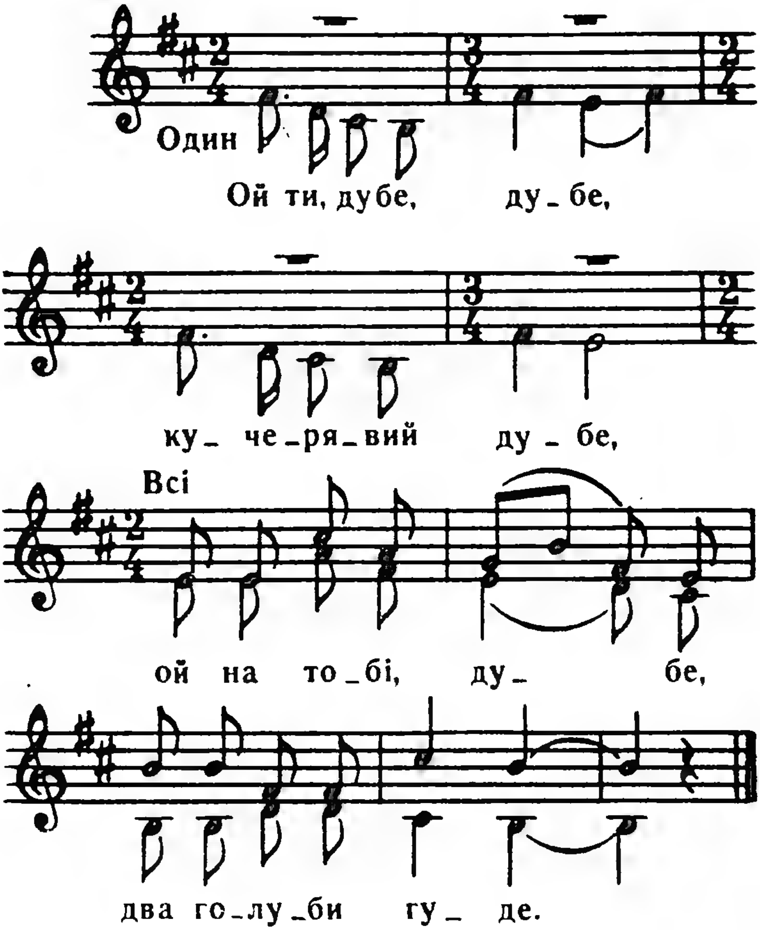
— По світлоньці ходжу,
Та по світлоньці ходжу,
Та й не находжуся. (2)

Кого вірно люблю,
Та кого вірно люблю,
То й не надивлюся. (2)

Кого ж ненавиджу,
Та кого ненавиджу,
З тим не розминуся. (2)

ОЙ ТИ, ДУБЕ, ДУБЕ

Помірно

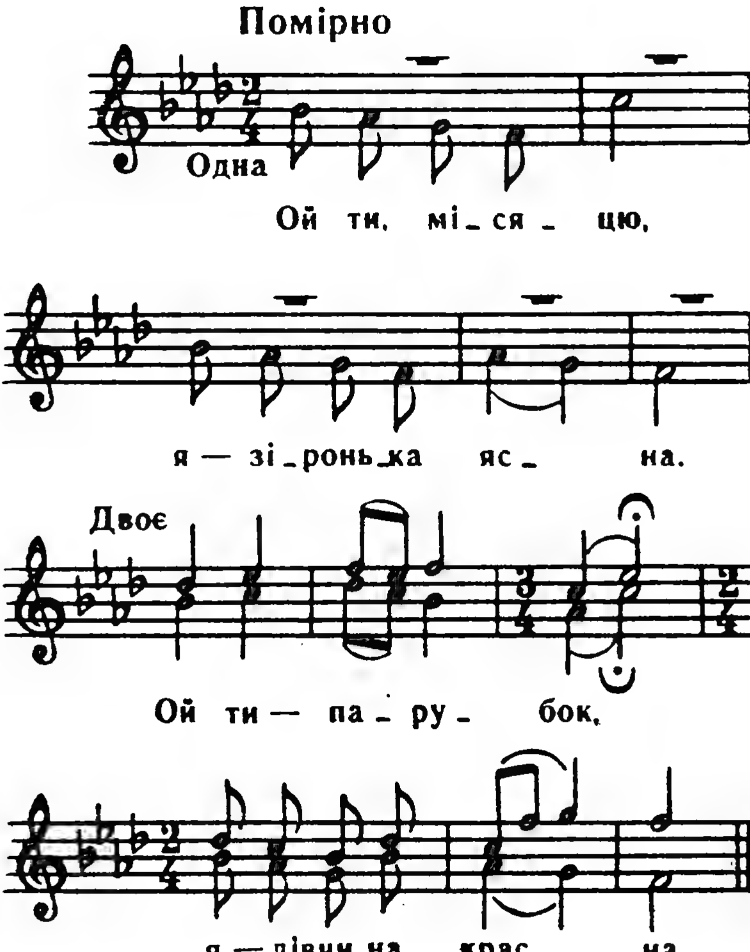
2. Два голуби гуде,
Голубка літає,
Любив козак дівчину, } *Двічі*
Тепер покидає.

3. Ти мене кидаєш —
Плакати не буду;
Я ще молоденька, } *Двічі*
Без пари не буду.

4. А до мене хлопці
Щовечора ходять,
Коні воронії } *Двічі*
За поводи водять.

5. Коні воронії,
Хлопці молодії,
Коні сивогриві, } *Двічі*
Хлопці чорнобриві.

ОЙ ТИ, МІСЯЦЮ

Помірно
Одна
Ой ти, мі_ся_ цю,
я — зі_ронь_ка яс_ на.
Двоє
Ой ти — па_ру_ бок,
я — дівчи_на крас_ на.

Ой ти, місяцю,
Я — зіронька ясна.
Ой ти — парубок,
Я — дівчина красна.

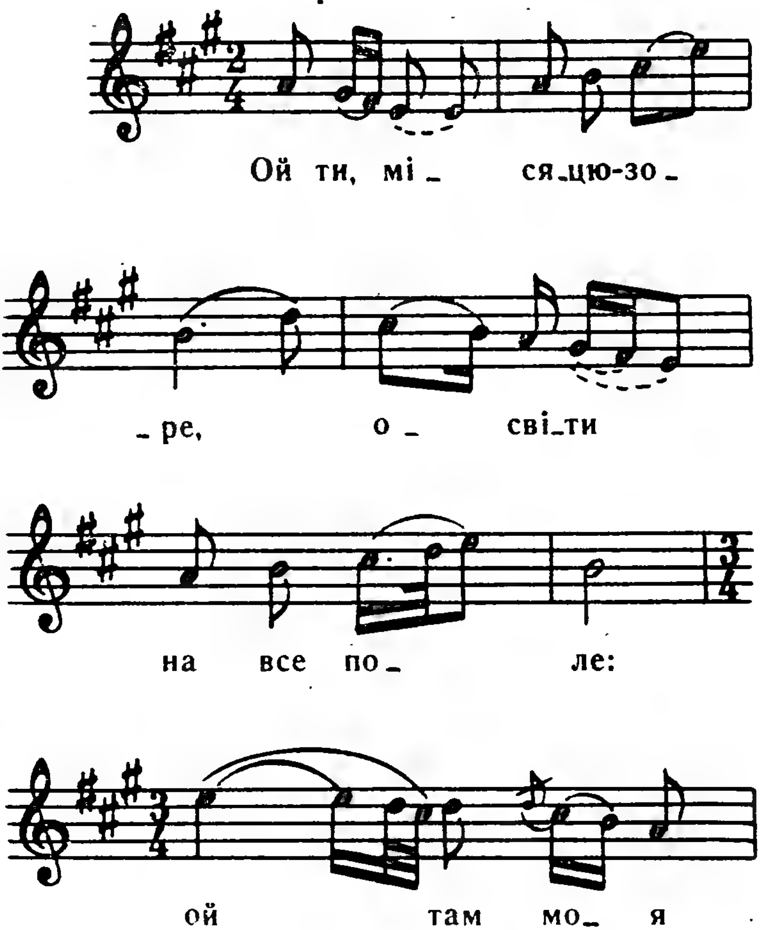
Ой ти — парубок,
Я — дівчина красна,
В вишневім саду
Тобі коня пасла.
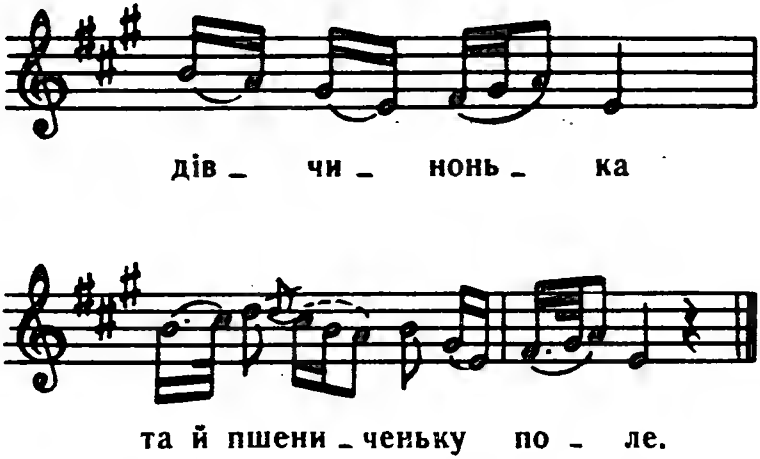
Ой пасла, пасла
Звечора до півночі,
Припала роса
На мої карі очі.

Не так на очі,
Як на русу косу.
Серце-козаче,
Віночка не доношу.

ОЙ ТИ, МІСЯЦЮ-ЗОРЕ

Помірно

Ой ти, місяцю-зоре,
Освіти на все поле:
Ой там моя дівчинонька
Та й пшениченьку поле.

Ой поле ж вона, поле
І кукіль вибирає,
Кукіль вона вибирає
Та й на сонце поглядає.
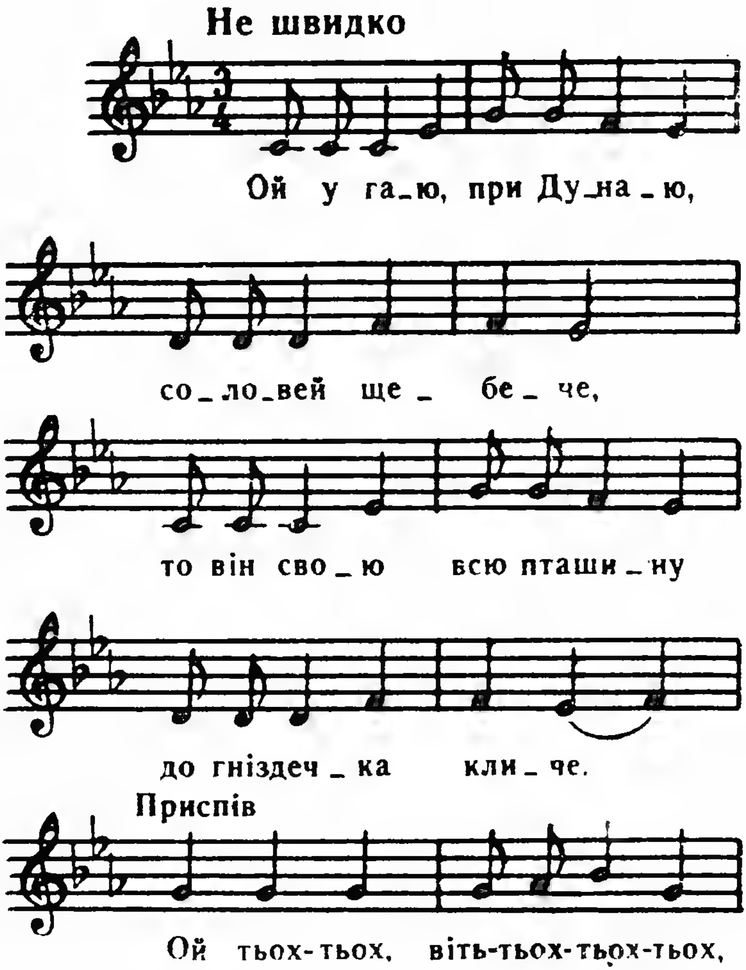
Кукіль вона вибирає
Та й на сонце поглядає,
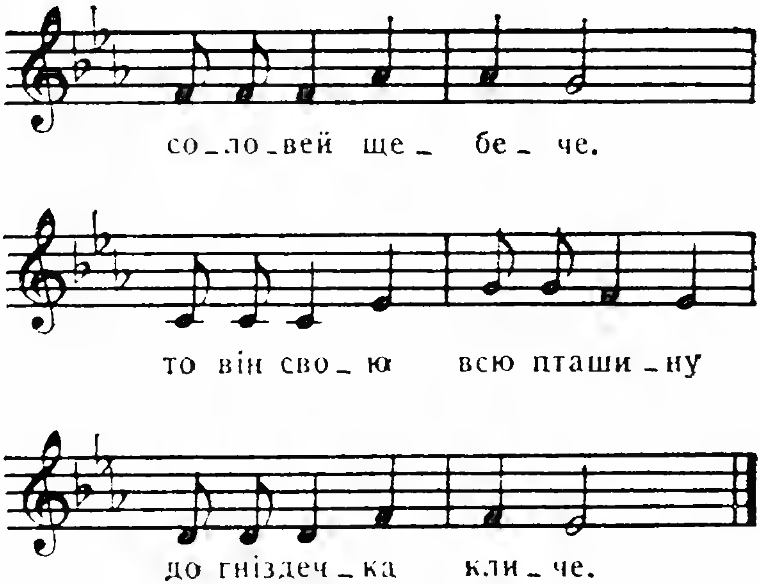
Чи високо соколонько
Із орлами літає.

Лети, лети, соколоньку,
Та й на мою сторононьку.
Ой сядь же ти, голубчику,
Та й на новій коморі.

Таки ж орла виганяла,
Таки ж э милим розмовляла,
Таки ж з милим розмовляла
Та й од щирого серця.

ОЙ У ГАЮ, ПРИ ДУНАЮ

Ой у гаю, при Дунаю,
Соловей щебече,
То він свою всю пташину
До гніздечка кличе.

Приспів:

Ой тьох-тьох, віть-тьох-
тьох-тьох,
Соловей щебече,

То він свою всю пташину
До гніздечка кличе.

Ой у гаю, при Дунаю,
Там музика грає,
Бас гуде, скрипка плаче —
Милий мій гуляє.

Приспів:

Ой тьох-тьох, віть-тьох-
тьох-тьох,
Там музика грає,
Бас гуде, скрипка плаче —
Милий мій гуляє.
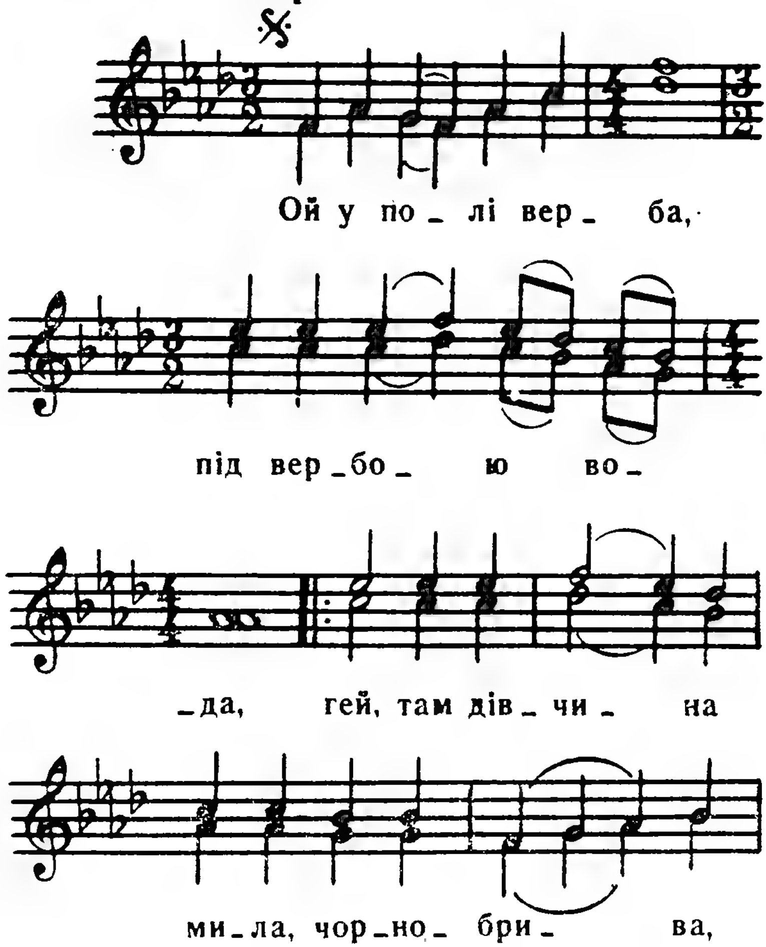
Ой у гаю, при Дунаю,
Стою самотою,
Плачу, тужу, ще й ридаю,
Милий, за тобою.
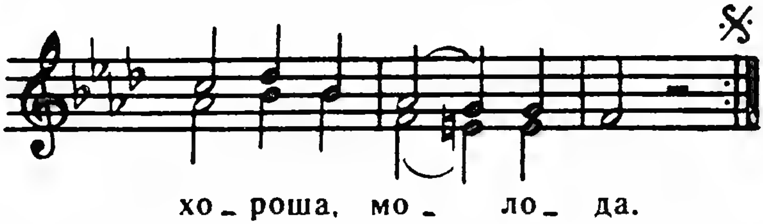
П р и с п і в:

Ой тьох-тьох, віть-тьох-
тьох-тьох,
Стою самотою,
Плачу, тужу, ще й ридаю,
Милий, за тобою.

ОЙ У ПОЛІ ВЕРБА

Маршово

Ой у полі верба, під вербою
вода,
Гей, там дівчина мила,
чорнобрива,
Хороша, молода.
} *Двічі*

На доріжку глядить, а доріжка
курить.
Гей, там-то їдуть славні
козаченьки
На конях вороних.
} *Двічі*

Один козак під'їжджа,
до дівчини гука:
— Гей ти, дівчино, мила,
чорнобрива,
Напій же мені коня.
} *Двічі*

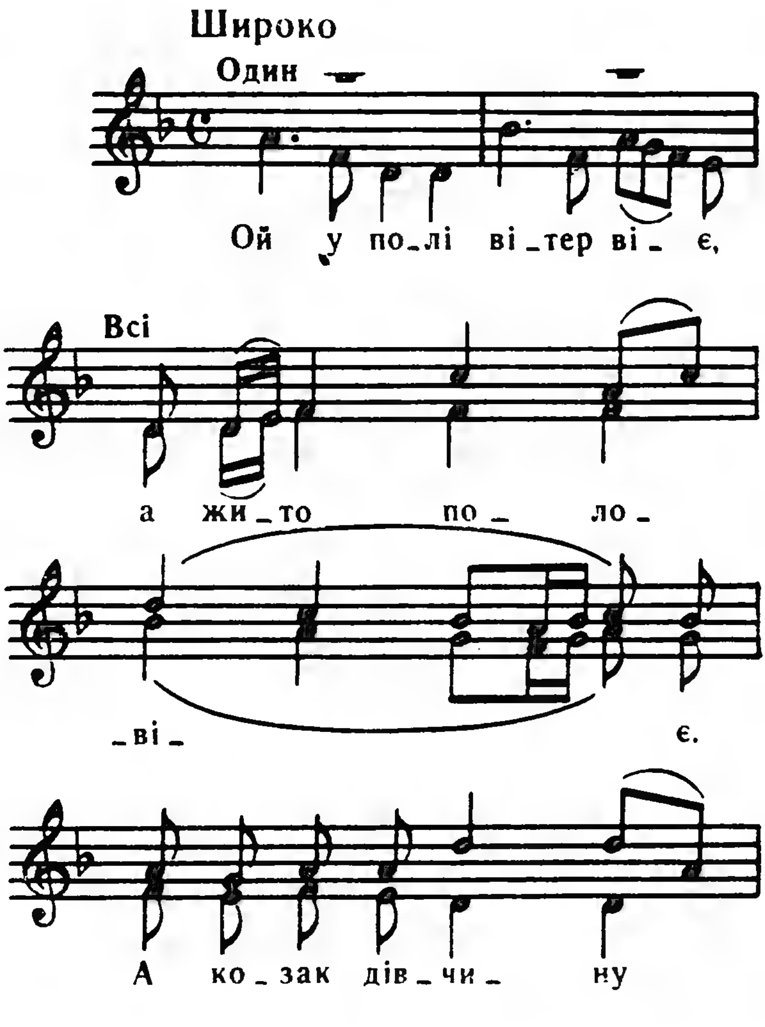
— Не великий ти пан, та й напій
коня сам,

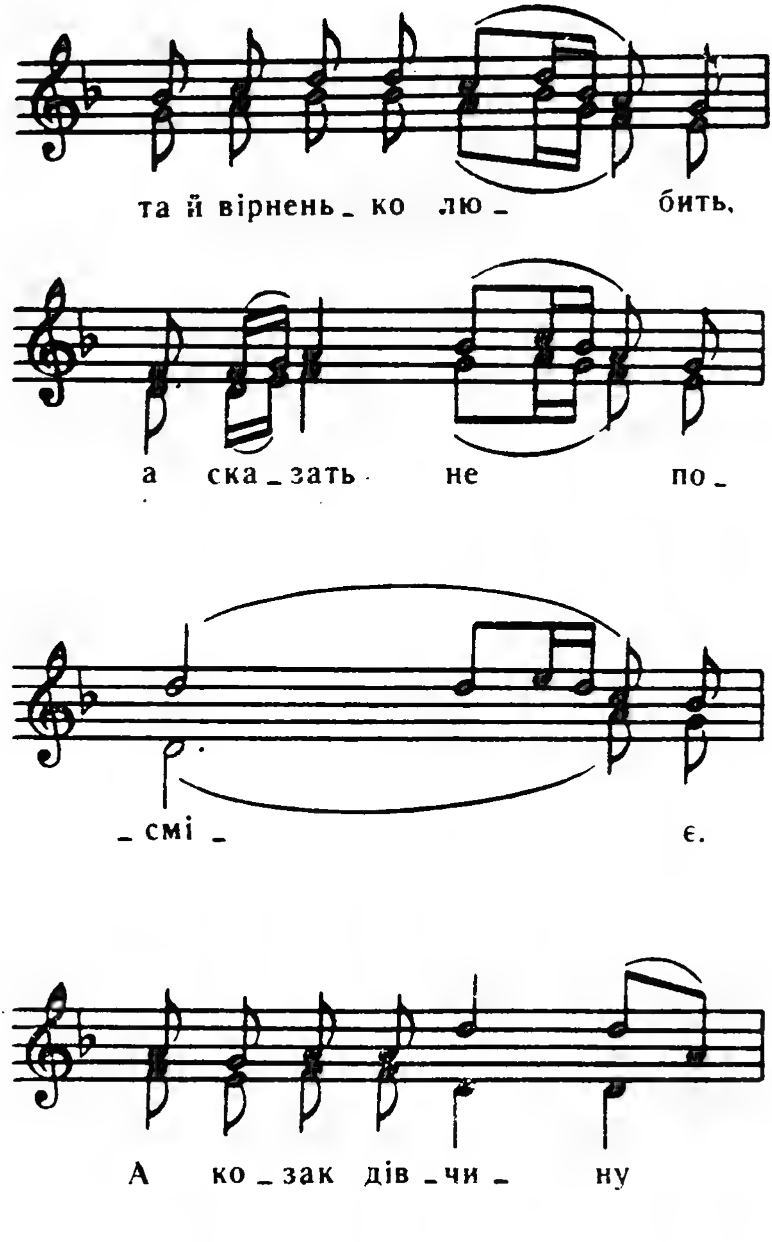
Гей, зимна роса,
а дівчина боса, } *Двічі*
Ніженьки зросить собі.
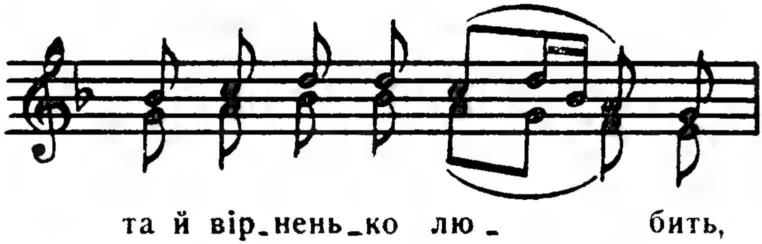
Ой у полі верба, під вербою
вода.
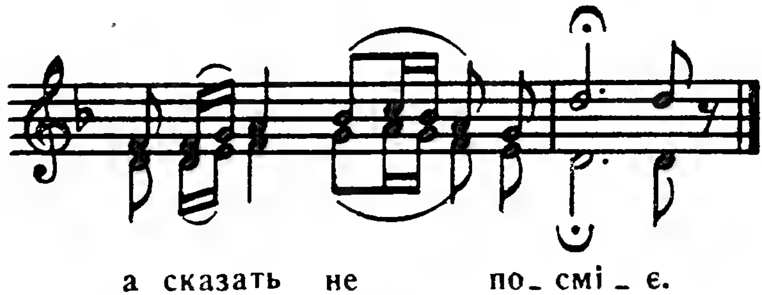
Гей, там-то їдуть славні
козаченьки } *Двічі*
На конях ворониx.

ОЙ У ПОЛІ ВІТЕР ВІЄ

та й вірнень _ ко лю _ бить,
а ска _ зать не по _
_ смі _ є.
А ко _ зак дів _ чи _ ну

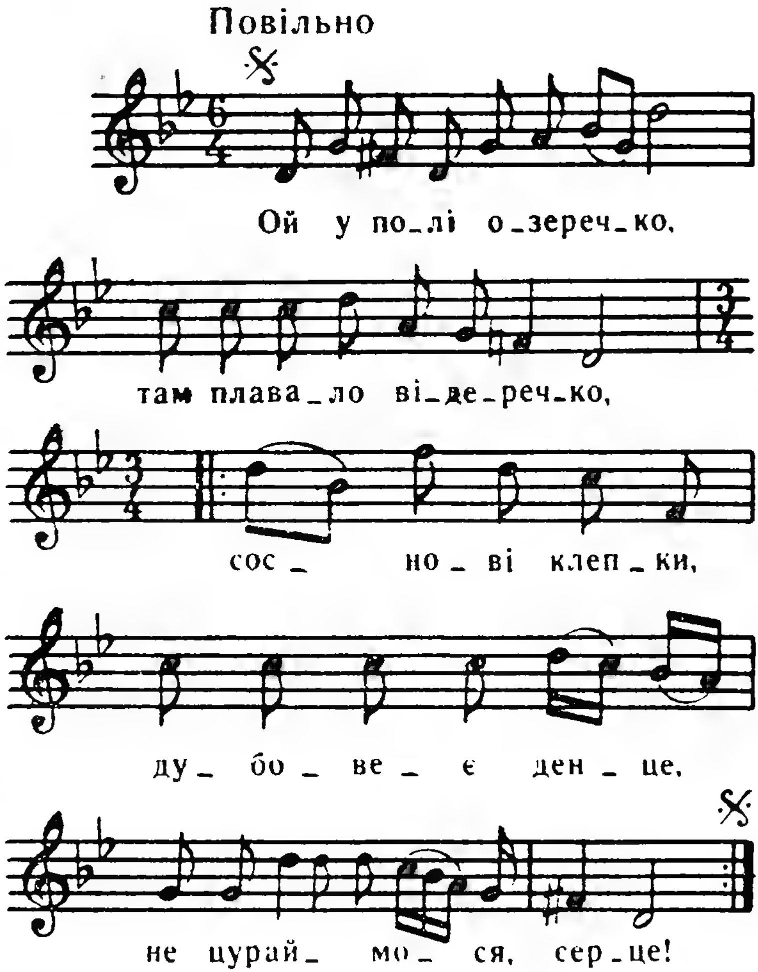

Ой у полі вітер віє,
А жито половіє.
А козак дівчину
Та й вірненько любить,
А сказать не посміє. } *Двічі*

Ой тим її не займає,
А що сватати має.
Ой тим же він,
Ой та не горнеться,
А що слави боїться. } *Двічі*

Сидить голуб на черешні,
А голубка на вишні.
Ой скажи, ой скажи,
Серце-дівчино,
А що в тебе на мислі?
} *Двічі*

ОЙ У ПОЛІ ОЗЕРЕЧКО

Ой у полі озеречко,
Там плавало відеречко,
Соснові клепки,
дубовоє денце, } *Двічі*
Не цураймося, серце!

Бо як будем цуратися,
Будуть люди сміятися.
Хоч покохаймось,
а хоч покумаймось,
Тільки, серце, } *Двічі*
не цураймось!

Не раз, не два під вербою
Стояв козак із журбою:
— Вийди, дівчино, вийди,
рибчино, } *Двічі*
Поговоримо з тобою.

— Ой рада би я та й виходити,
Із тобою говорити,

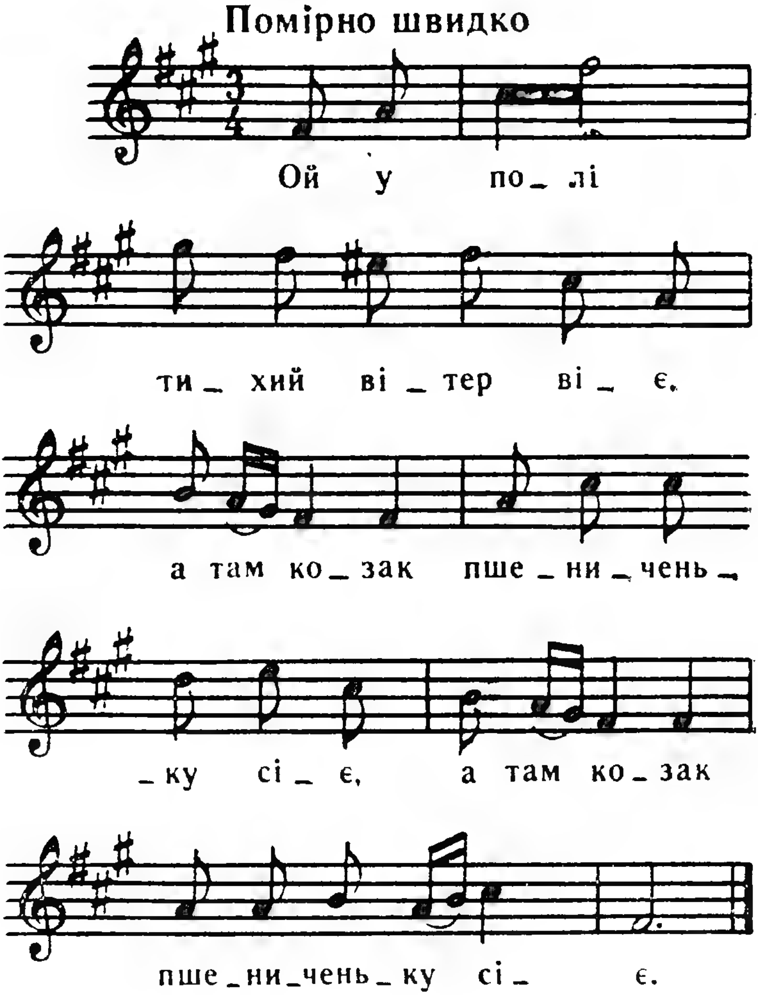
Лежить нелюб на правій ручениці,
Та боюся го збудити. } *Двічі*

— Ой дівчино моя люба,
Відвернися від нелюба,
Та й буду стріляти, та й буду лучати
З-під зеленого дуба. } *Двічі*

— А ти нелюба не згубиш,
А моє життя погубиш.
Сідлай коня, з'їжджай з двора,
Ти не мій — я не твоя. } *Двічі*

Козак коника сідлає,
До коника промовляє:
— Біжи, коню, біжи, ворон,
Аж до тихого Дунаю. } *Двічі*

ОЙ У ПОЛІ
ТИХИЙ ВІТЕР ВІЄ

Ой у полі тихий вітер віє,
А там козак пшениченьку сіє.

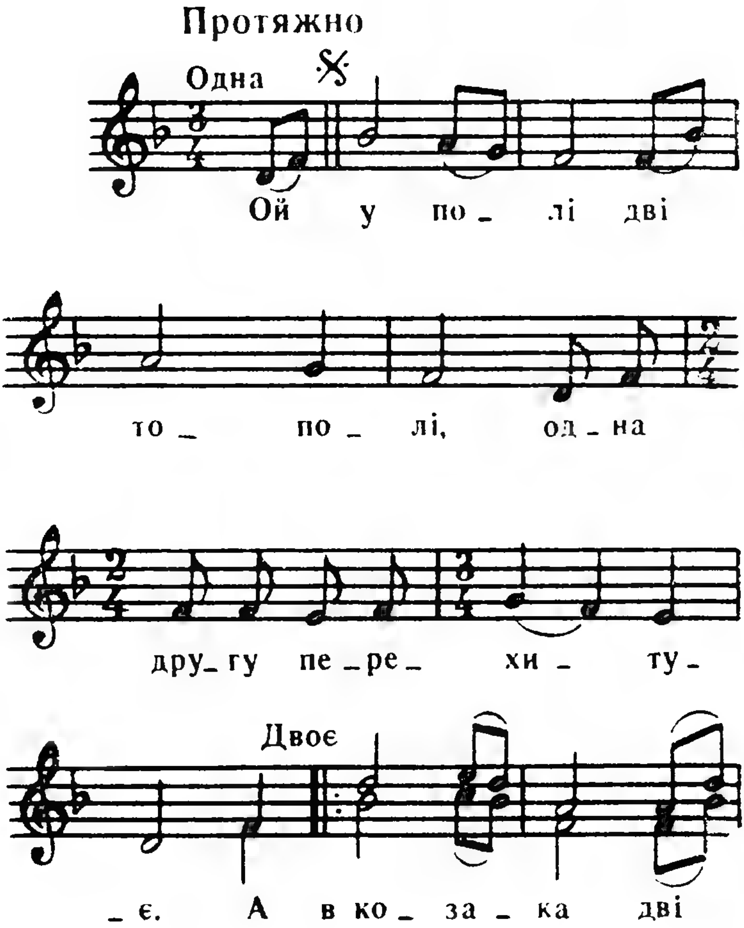
Ой сіє він, досіває лану,
Аж виходить дівчинонька з гаю.

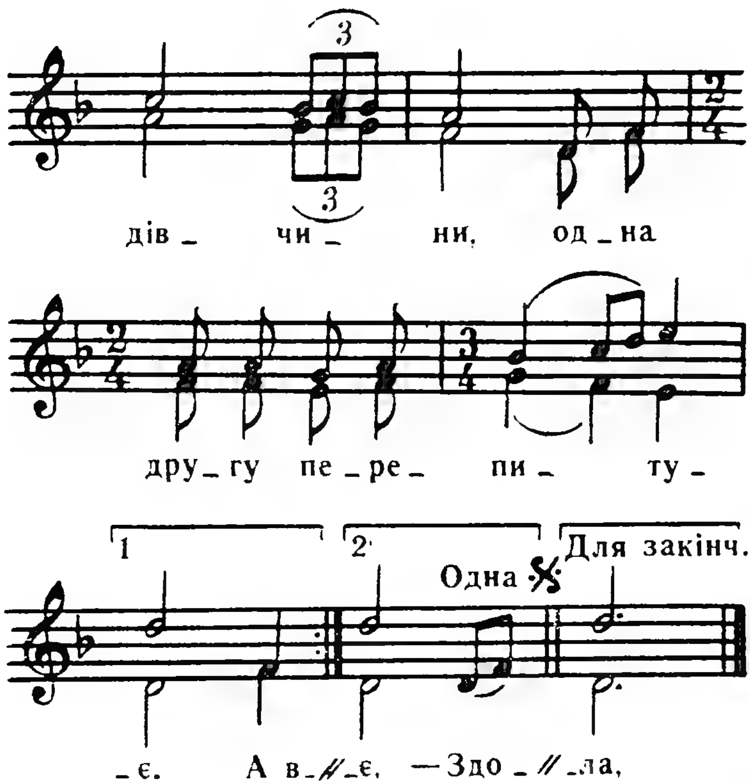
— Помагай бі, козаче-гультяю,
Виведь мене на дорогу з гаю.

— Ой коли б ти дороги не знала,
То ти б мене гультяєм не звала.

А сказала б: «Любий соколоньку,
Виведь мене з гаю додомоньку».

ОЙ У ПОЛІ ДВІ ТОПОЛІ

Ой у полі дві тополі,
Одна другу перехитує.
А в козака
дві дівчиноньки,
Одна другу перепитує.

Двічі (the last three lines)

— Здоров була, дівчинонько,
Чи не була ти на вулиці,
Чи не була ти на вулиці,
Чи не бачила козака
в вічі? } *Двічі*

— Ой бачила, ой виділа,
До півночі з ним постояла,
А він зітхав
та мене картав,
Чом так довго не виходила. } *Двічі*

— Ой, як же ж я не бачила,
Як я із ним женихалася?
Хіба тобі не гикалося,
Як ми з тебе насміхалися? } *Двічі*

— Ой на тобі, подруженько,
Мережане полотенечко,
Та не люби мого милого,
Не край мені
мого сердечка. } *Двічі*

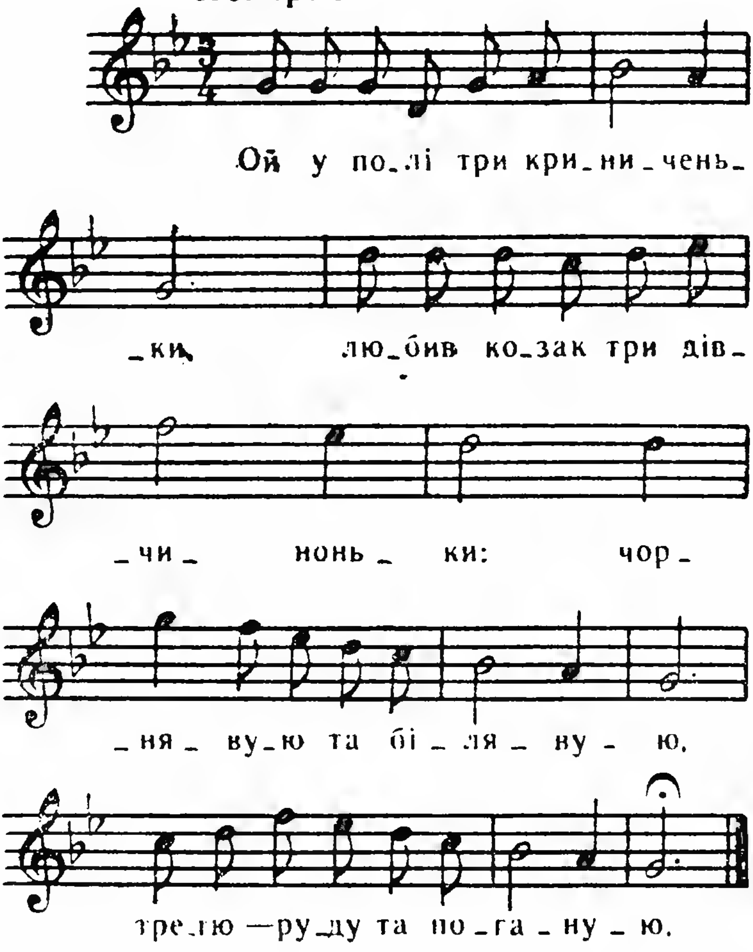
— Бодай тобі, подруженько,
Комар випив твої оченьки,
Щоб ти знову та й не стояла
З моїм милим до північеньки. } *Двічі*

— Ой вийду я на вулицю —
Лежить моє полотенечко...
Гидка-бридка, та щей препогана
Сушить, крушить моє сердечко. } *Двічі*

Широкая вуличенька
Очеретом перетикана...
Гидка-бридка, та щей препогана
Мого хлопця перекликала. } *Двічі*

ОЙ У ПОЛІ ТРИ КРИНИЧЕНЬКИ

Помірно

Ой у полі три криниченьки,
Любив козак три дівчиноньки:
Чорнявую та білявую,
Третю — руду та поганую.

— Що чорнявую — з душі люблю,
На біляву — залицяюся,
А з рудою — препоганою —
Хіба піду розпрощаюся.

Чи всі тії та сади цвітуть,
Що зарані розвиваються?
Чи всі тії та вінчаються,
Що любляться та кохаються?

Половина та садів цвіте,
Половина обсипається,
Одна пара та вінчається,
А другая розлучається.
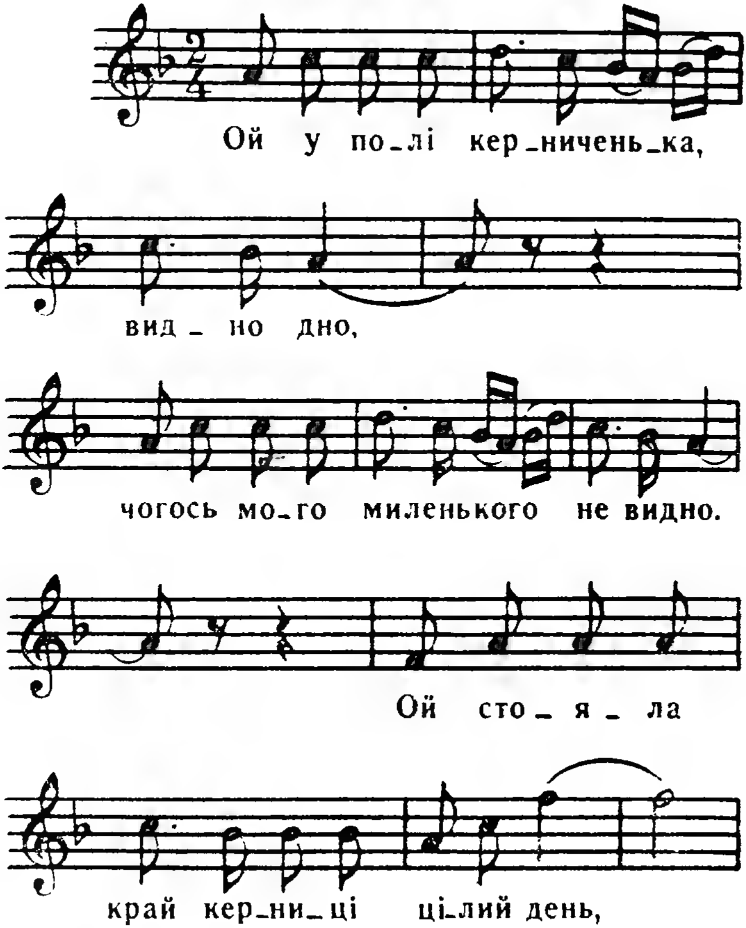
— Чи я ж тобі та й не казала,
Як стояли під світлицею:
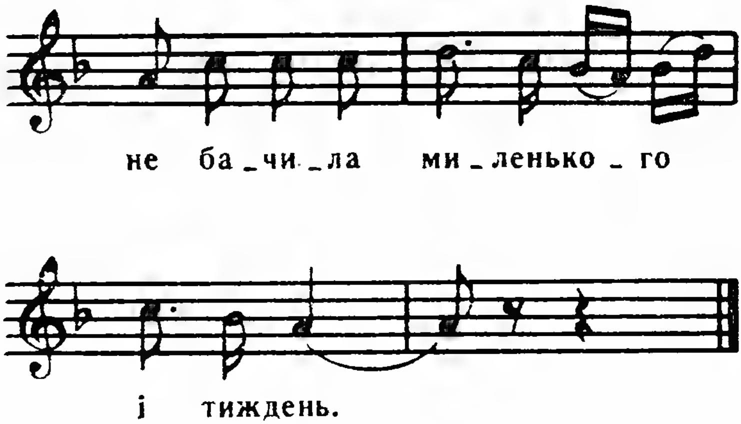
Не їдь, не їдь та у Крим по сіль,
Бо застанеш молодицею!

— Любив я тебе дівчиною,
Любитиму молодицею,
Довго, довго та й буду ждати,
Покіль станеш удовицею.

ОЙ У ПОЛІ КЕРНИЧЕНЬКА

Швиденько
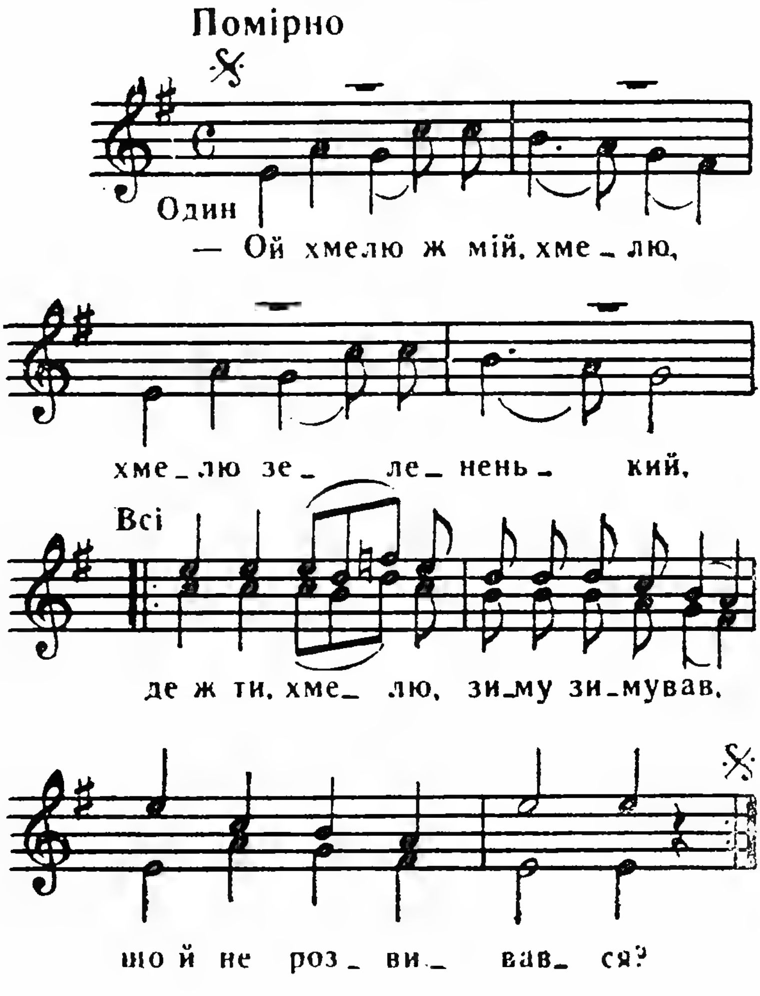

Ой у полі керниченька,
видно дно,
Чогось мого миленького не видно.
Ой стояла край керниці
цілий день,
Не бачила миленького і тиждень.

А я тую керниченьку загачу,
Че й я мого миленького зобачу.
Ой а де ж ся мій миленький
забавив,
Що він мене вечоронька
позбавив?

А вже тая керниченька висохла,
А я з жалю за миленьким зісохла.
Ой нема десь миленького
та й нема,
Не приходить він до мене
років два.

ОЙ ХМЕЛЮ Ж МІЙ, ХМЕЛЮ

— Ой хмелю ж мій, хмелю,
Хмелю зелененький,
Де ж ти, хмелю,
зиму зимував, } *Двічі*
Що й не розвивався?

— Зимував я зиму,
Зимував я другу,
Зимував я в лузі,
на калині, } *Двічі*
Та й не розвивався.

— Ой сину ж мій, сину,
Сину молоденький,
Де ж ти, сину,
нічку ночував, } *Двічі*
Що й не роззувався?

— Ночував я нічку,
Ночував я другу,
Ночував я у тої вдовиці, } *Двічі*
Що сватати буду.
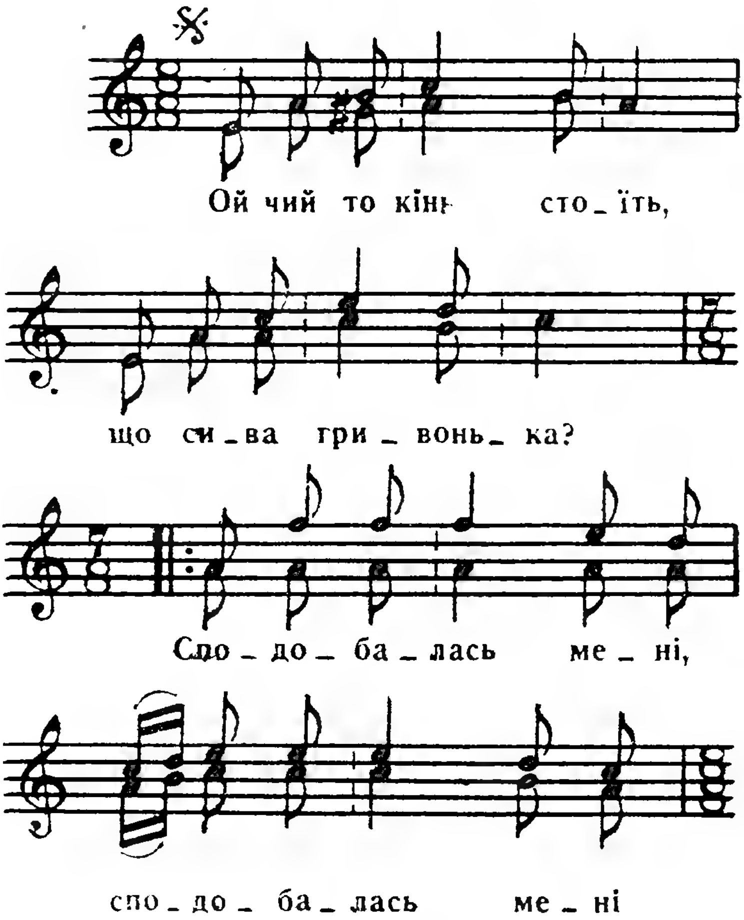
— Ой сину ж мій, сину,
Ти моя дитино,
Не женися на тій удовиці, } *Двічі*
Бо щастя не буде.
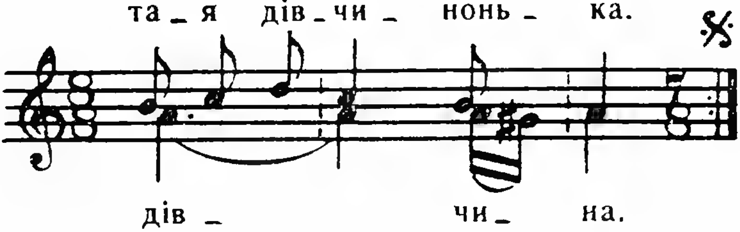
Бо вдовине серце,
Як осіннє сонце,—
Воно світить, світить,
та не гріє, } *Двічі*
Все холодом віє.

А дівоче серце,
Як весняне сонце,—
Ой хоч воно
та й хмарнесеньке, } *Двічі*
А все теплесеньке.

ОЙ ЧИЙ ТО КІНЬ СТОЇТЬ

Помірно

Ой чий то кінь стоїть,
Що сива гривонька?
Сподобалась мені,
Сподобалась мені
Тая дівчинонька.

Не так дівчинонька,
Як біле личенько.
— Подай же, дівчино,
Подай же, гарная,
На коня рученьку.
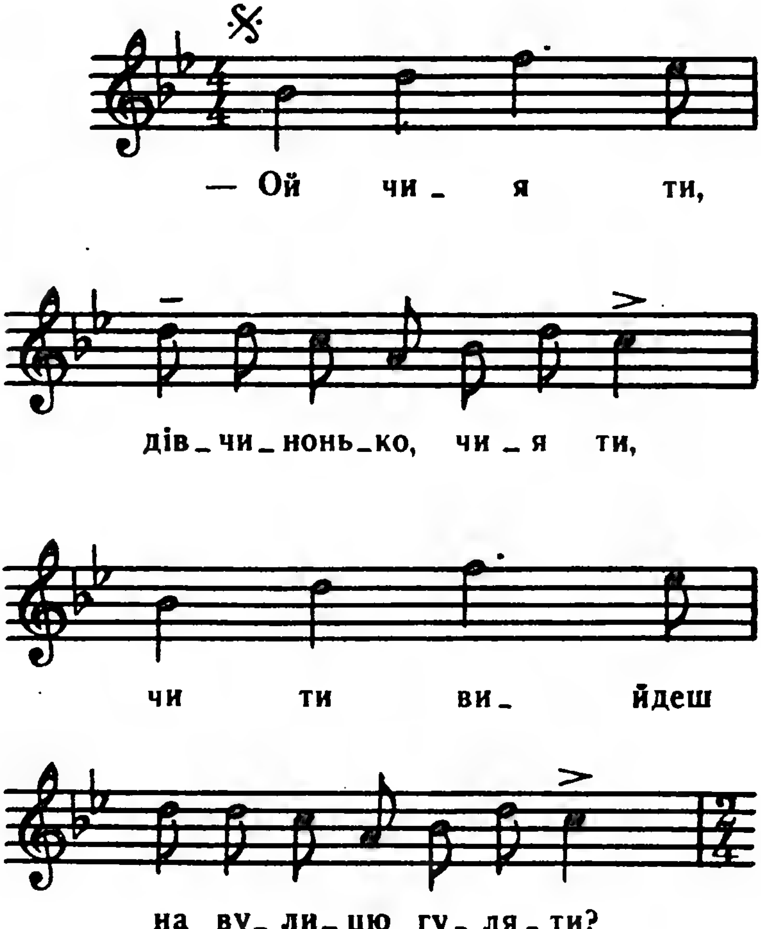
Дівчина підійшла,
Рученьку подала.
— Ой краще б я була,
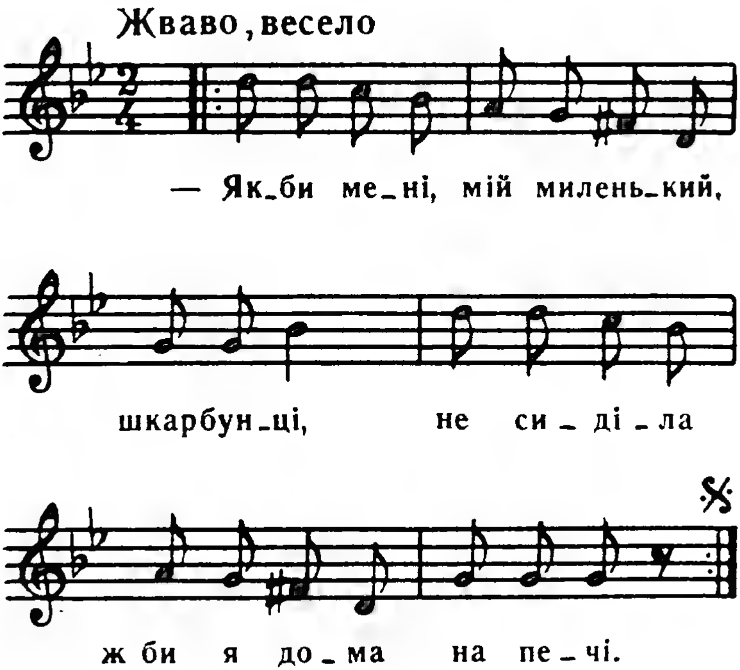
Ой краще б я була
Кохання не знала.

Кохання, кохання,
Звечора до рання.
Як сонечко зійде,
Як сонечко зійде,
Кохання відійде.

ОЙ ЧИЯ ТИ, ДІВЧИНОНЬКО

Швиденько

— Ой чия ти, дівчинонько, чия ти,
Чи ти вийдеш на вулицю гуляти?
— Якби мені, мій
миленький, шкарбунці,
Не сиділа ж би я дома
на печі. } *Двічі*

— Ой чия ти, дівчинонько, чия ти,
Чи ти вийдеш на вулицю гуляти?
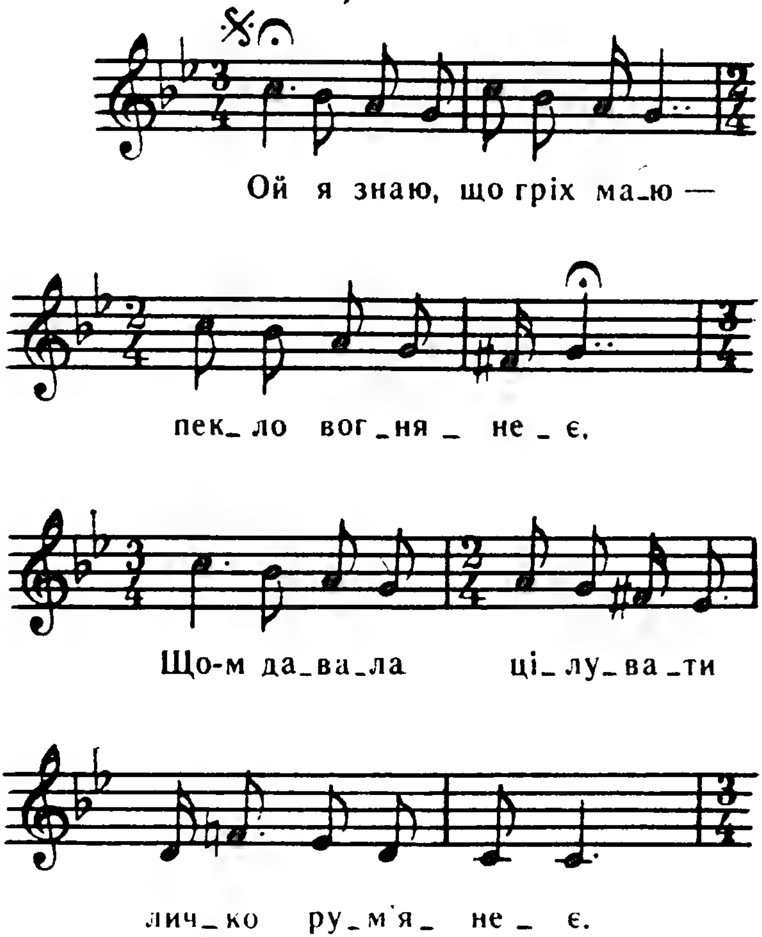
— Цілий вечір, аж до ранку,
я пряду,
Бо сорочечки не маю
до ладу. } *Двічі*
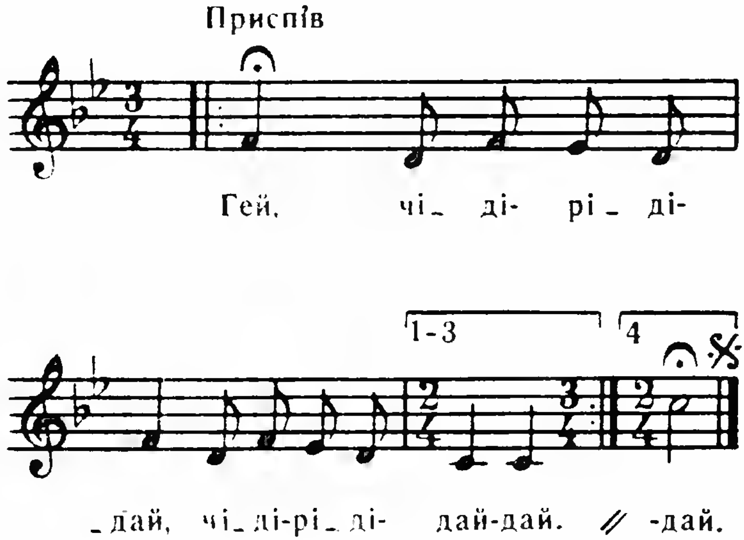
Ой не ходи, мій миленький,
до мене,
Бо не любить моя матінка тебе.
До вподоби їй шевці
та кравці,
Щоб пошили черевички
дочці. } *Двічі*

Ой не хоче твоя мати мене знать,
Хоче собі багатую підшукать.
Ой хоч же я небагата,
бідная,
Буде з мене дружинонька
вірная. } *Двічі*

ОЙ Я ЗНАЮ, ЩО ГРІХ МАЮ

Вільно, стримано

Ой я знаю, що гріх маю —
Пекло вогнянеє,
Що-м давала цілувати
Личко рум'янеє.

П р и с п і в:

Гей, чіді-ріді-дай,
Чіді-ріді-дай-дай. } *Двічі*

Ой я знаю, що суд буде,
Що будуть судити...

Коби мені присудили
Всіх хлопців любити.

Приспів.

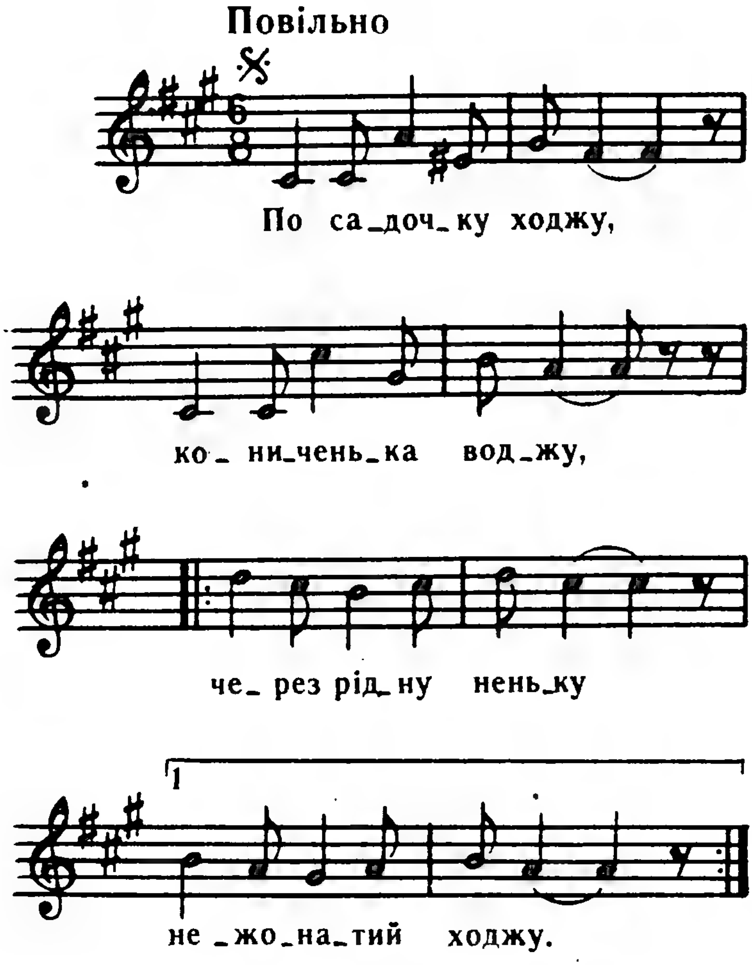
Полюбила б я Миколу,
Йосипа й Степана,
Грицька, Стецька, ще й Данила,
Максима, Івана.

Приспів.

Коби мені пощастило
Й Василя зловити,
Я б всім хлопцям перестала
Голови крутити.

Приспів.

ПО САДОЧКУ ХОДЖУ

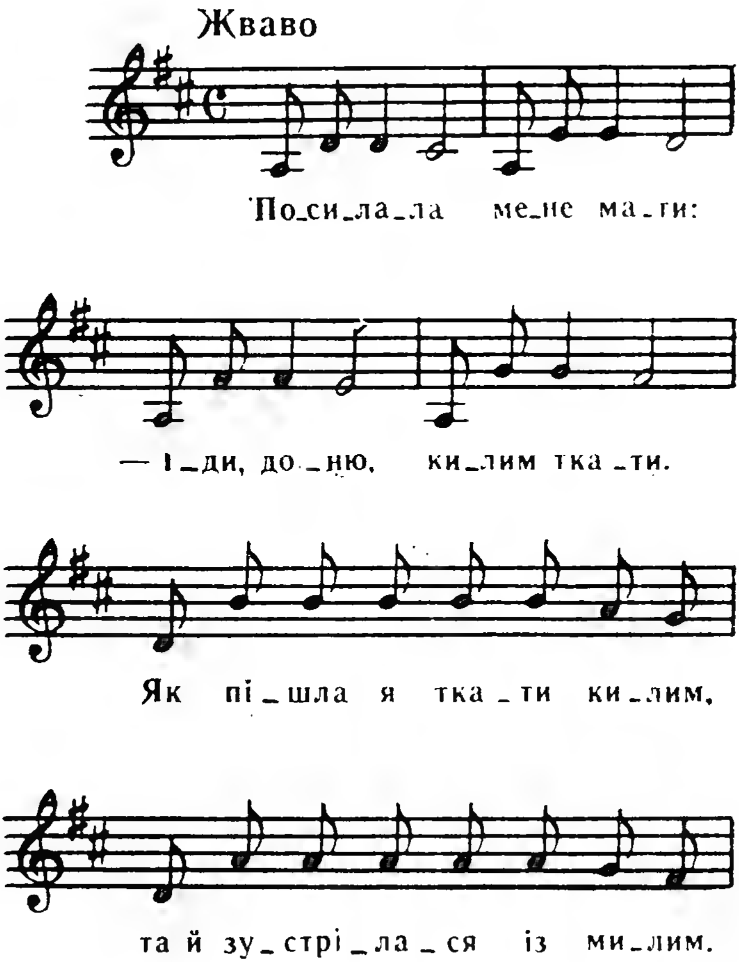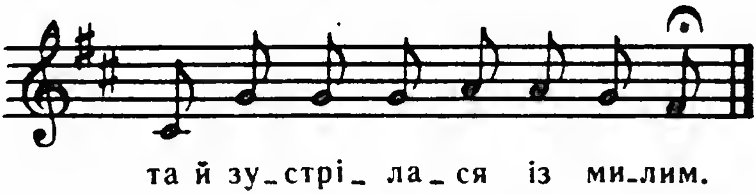

По садочку ходжу,
Кониченька воджу,
Через рідну неньку
Нежонатий ходжу. } *Двічі*

Через рідну неньку,
Через рідні сестри
Не можу кохану
Додому привести. } *Двічі*

Доле моя, доле,
Що мені діяти,
Тільки тебе одну
Буду вік кохати! } *Двічі*

ПОСИЛАЛА МЕНЕ МАТИ

Посилала мене мати:
—Іди, доню, килим ткати.
Як пішла я ткати килим,
Та й зустрілася із милим. (2)

Постояла коло млина —
Зупинилась на хвилину.
Постояти я не вспіла,
Як година пролетіла. (2)
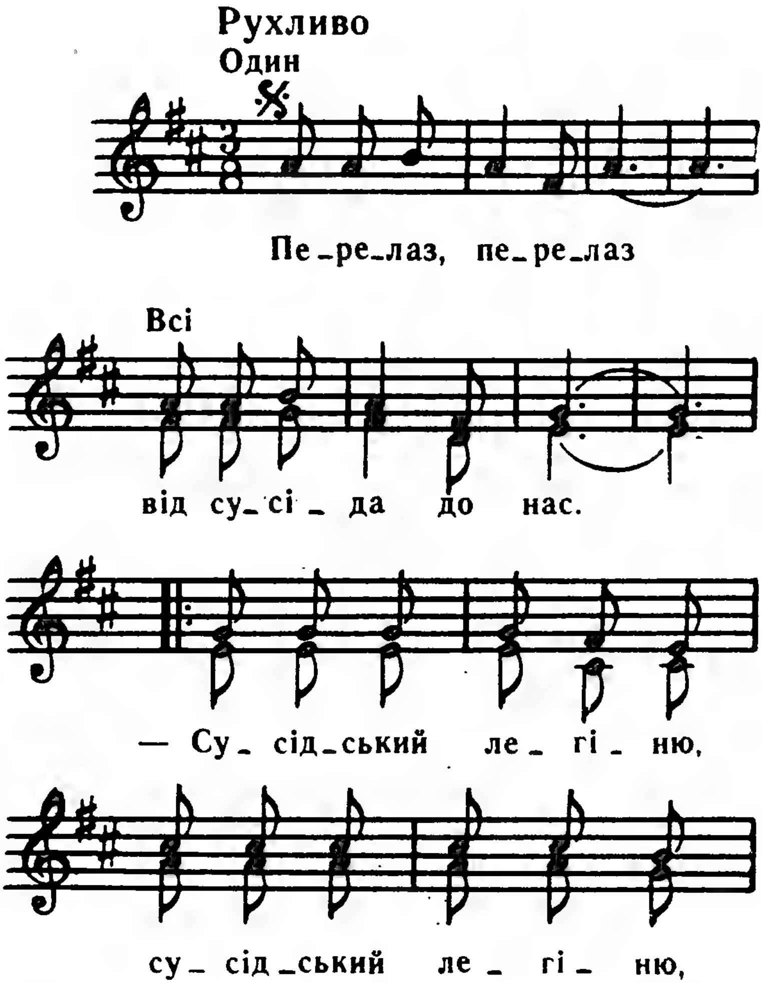
Нема ладу говорити,
Треба, мабуть, щось робити.
То я йому посміхнулась
Та й додому повернулась. (2)

Вдома мати насварила:
— Де ти, доню, забарилась?

До півночі тебе ждала.
Де ж той килим, що ти ткала? (2)

— Ой матусю, моя нене,
Не хватило ниток в мене.
А щоб файний килим мати,
Я ще завтра піду ткати. (2)

ПЕРЕЛАЗ

Рухливо
Один
Пе-ре-лаз, пе-ре-лаз
Всі
від су-сі-да до нас.
— Су-сід-ський ле-гі-ню,
су-сід-ський ле-гі-ню,

Перелаз, перелаз від сусіда
до нас.
— Сусідський легіню, (2)
Чом не ходиш до нас? } *Двічі*

— До вас би ходити, тебе би
любити.
Я хлопець молодий, (2)
Знаю ся ганьбити. } *Двічі*

— Приходи потайком до нашого
двору,
Покладу вечорком (2)
Значок на комору. } *Двічі*
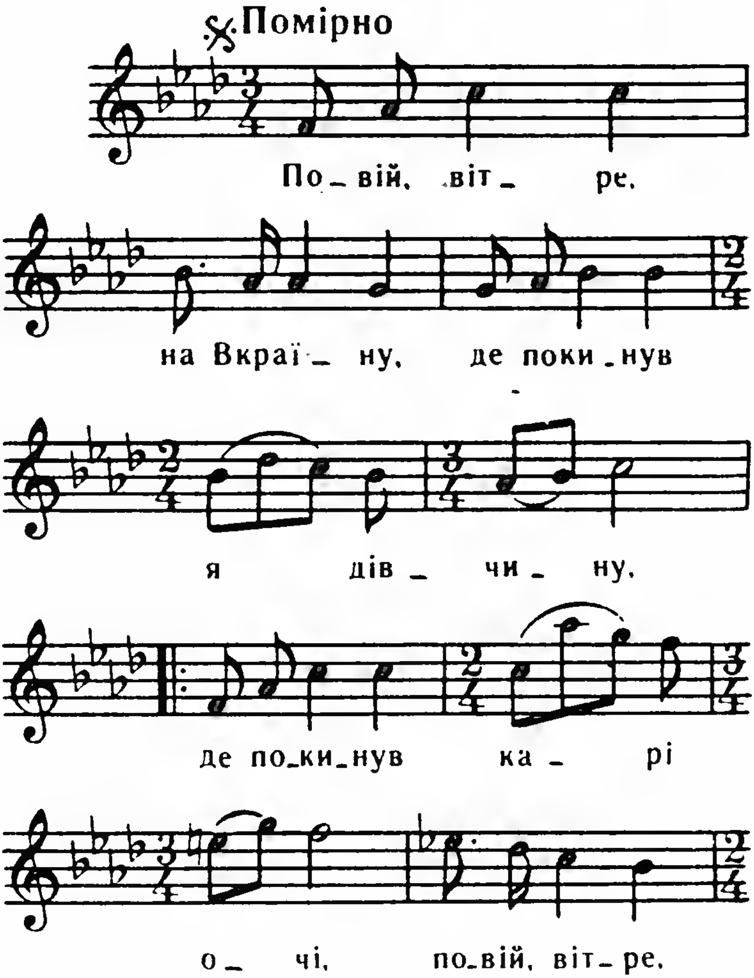
Покладу, покладу значок
на віконце,

Бо прийде мій милий, (2)
Коли зайде сонце. } *Двічі*

Цілувала би ся, аж ня серце
коле,
Приходи, приходи, (2)
Мій милий соколе. } *Двічі*

Прийди, моя чічко, коли засне
мама,
Будемо двоїчко (2)
До білого рана. } *Двічі*

ПОВІЙ, ВІТРЕ, НА ВКРАЇНУ
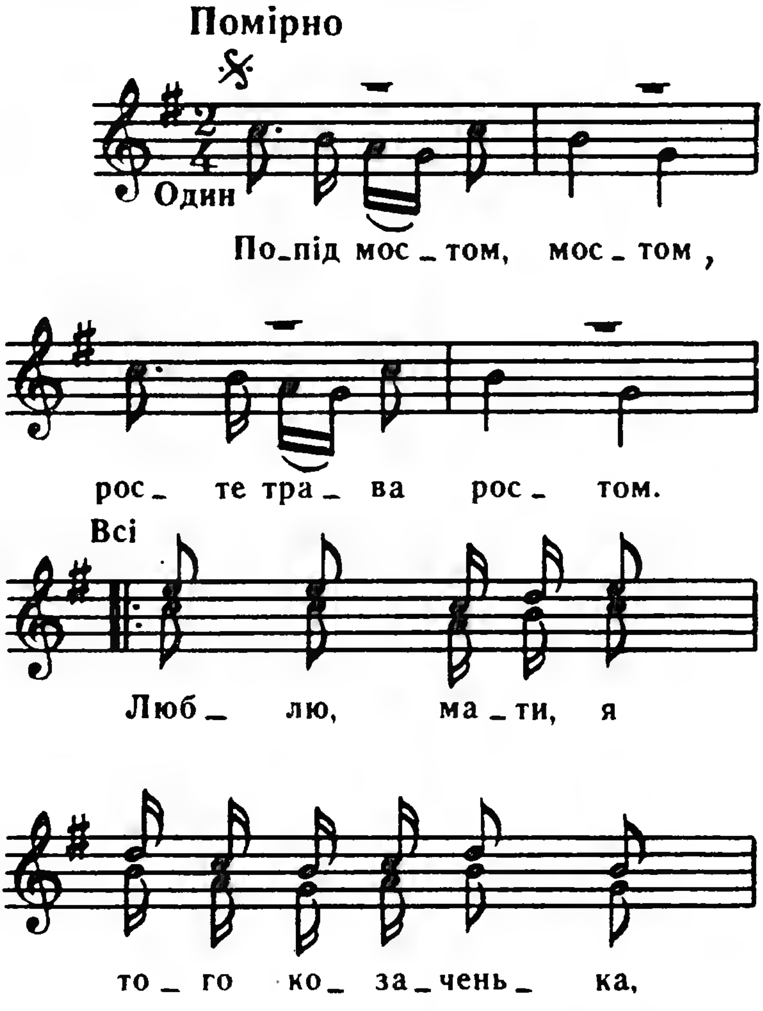

Повій, вітре, на Вкраїну,
Де покинув я дівчину,
Де покинув карі очі,
Повій, вітре, опівночі. } *Двічі*

Між горами є долина,
В тій долині є хатина,
В тій хатині — дівчинонька,
Дівчинонька-голубонька. } *Двічі*

Повій, вітре, на Вкраїну,
Де покинув я дівчину,
Де покинув карі очі,
Повій, вітре, опівночі. } *Двічі*

ПОПІД МОСТОМ, МОСТОМ

Попід мостом, мостом
Росте трава ростом.
Люблю, мати, я того козаченька,
Що високий ростом. } *Двічі*

Не я його люблю —
Любить моя мати...
З ким стояла в саду розмовляла,
Й підковочки знати. } *Двічі*

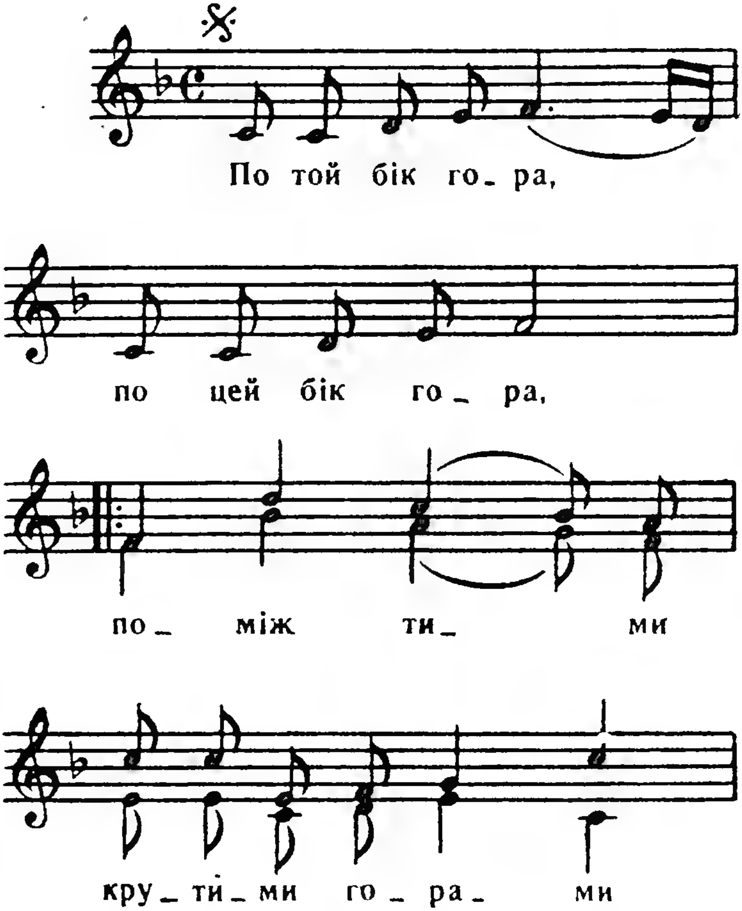
Ой коли б же мені
Ранше неньки встати,
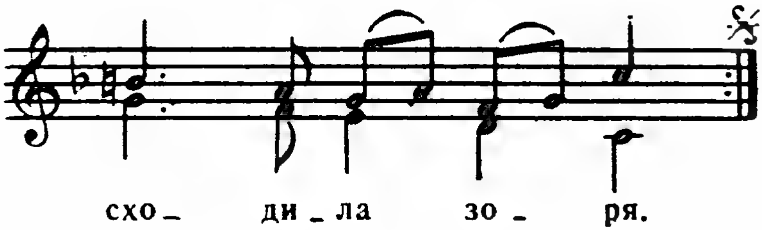
Да вирвати в саду
василечки,
Слід позамітати! } *Двічі*

Ой у мене ненька
Ранше мене встала,
Та вирвала в саду
василечки,
Слід позамітала. } *Двічі*

ПО ТОЙ БІК ГОРА

Помірно

По той бік гора,
По цей бік гора,
Поміж тими крутими горами
Сходила зоря. } *Двічі*

Ой то ж не зоря —
Дівчина моя
З новенькими та відерцями
По водицю йшла. } *Двічі*

— Дівчино моя,
Напій же коня
З рубленої
Нової кринички,
З повного відра. } *Двічі*

— Козаченьку мій,
Коли б я твоя,
Взяла б коня
за шовковий повід
Та й напоїла. } *Двічі*

— Дівчино моя,
Чом заміж не йшла?
— Бідна була, по наймах
служила,
Пари не знайшла. } *Двічі*
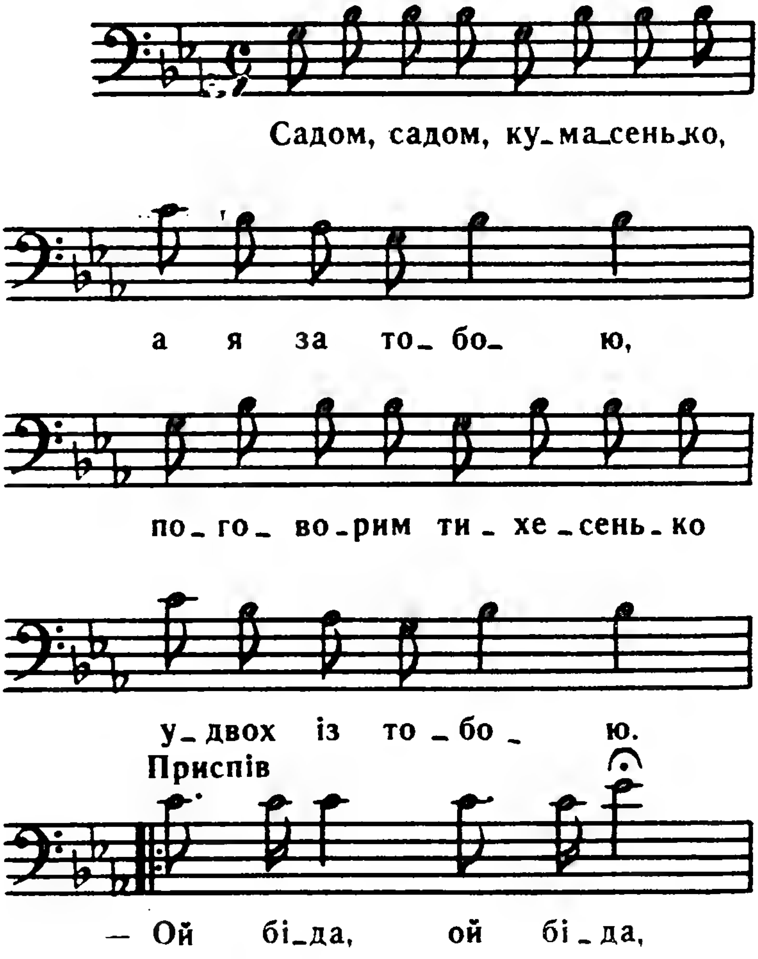
— Дівчино моя,
Сідай на коня
Та й поїдем у чистеє поле
До мого двора. } *Двічі*
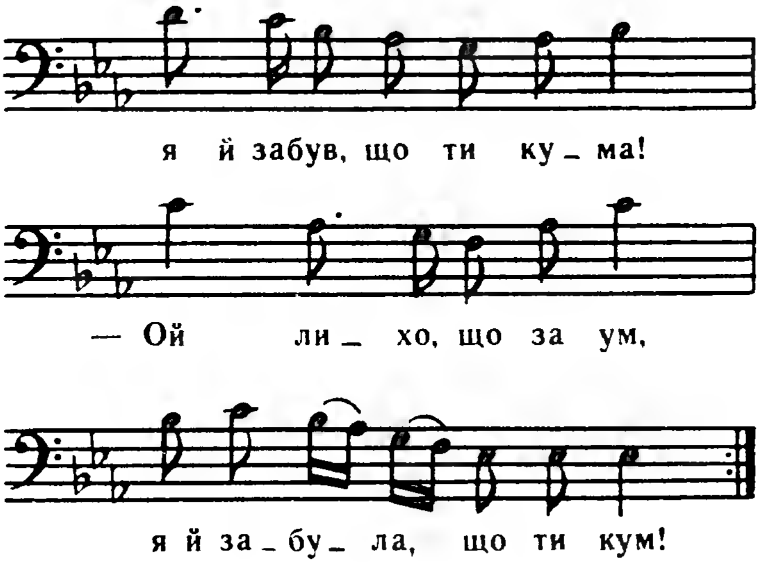
А в мого двора
Нема ні кола,
Тільки стоїть один
кущ калини,
Та й та не цвіла. } *Двічі*

— Калино моя,
Чом ти не цвіла?
— Зима люта та й цвіт оббила, } *Двічі*
Тим я не цвіла.

САДОМ, САДОМ, КУМАСЕНЬКО

Помірно швидко

Садом, садом, кумасенько,
А я за тобою,
Поговорим тихесенько
Удвох із тобою.

Приспів:

— Ой біда, ой біда,
Я й забув, що ти кума!
— Ой лихо, що за ум,
Я й забула, що ти кум!

Згадай, згадай, кумасенько,
Що ти обіцяла
Біля тої криниченьки,
Що ти воду брала!

Приспів.

Біля тої криниченьки,
Що золоті ключі,
Що ти, кумо, обіцяла,
По воду ідучи.

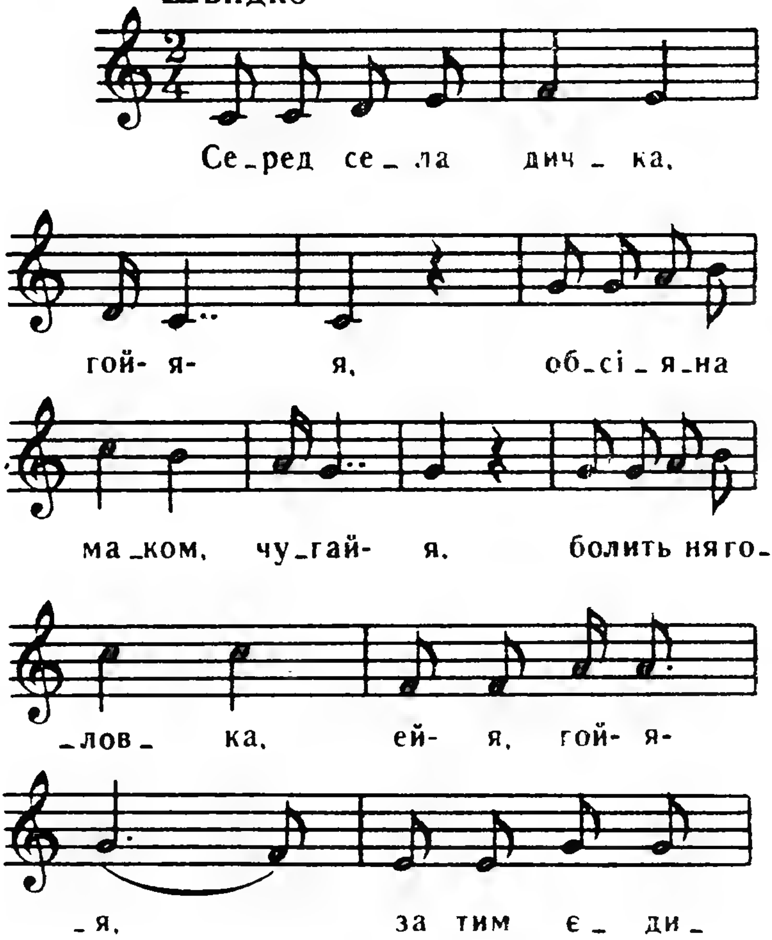
Приспів.
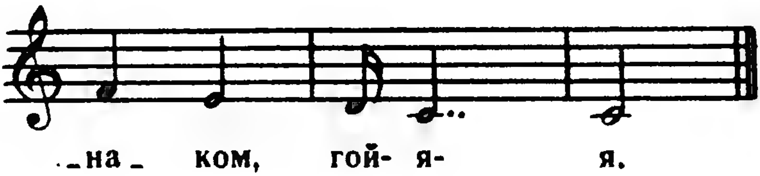
Кажуть баби, кажуть діди,
Кажуть старі люди:
А хто куму любить буде,
Гріх великий буде.

Приспів.

СЕРЕД СЕЛА ДИЧКА

Швидко

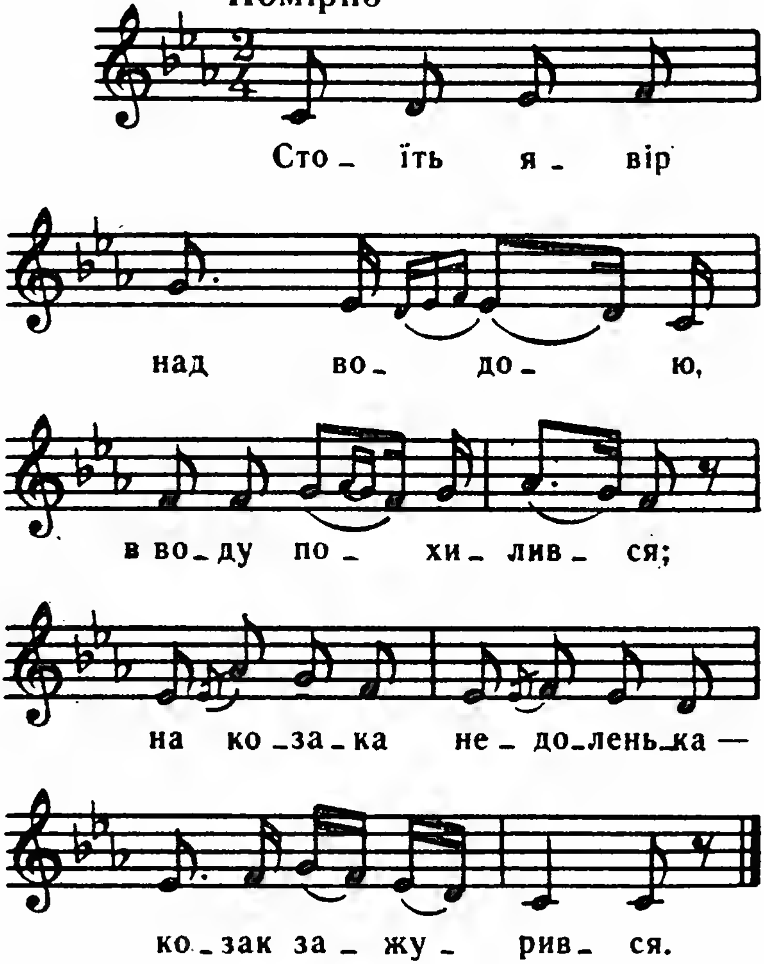

Серед села дичка, гой-я-я,
Обсіяна маком, чугай-я,
Болить ня головка, ей-я, гой-я-я,
За тим єдинаком, гой-я-я.

Ой ти, єдинаку, гой-я-я,
Маю на тя дяку, чугай-я,
Любити тя важу, ей-я, гой-я-я,
Лем ти нич не кажу, чугай-я.

Який тото легінь, як ружа,
Хтіла би-м го мати за мужа,
Я би му робити, ей-гой, не дала,
Лем би-м го для краси тримала.

СТОЇТЬ ЯВІР НАД ВОДОЮ

Помірно
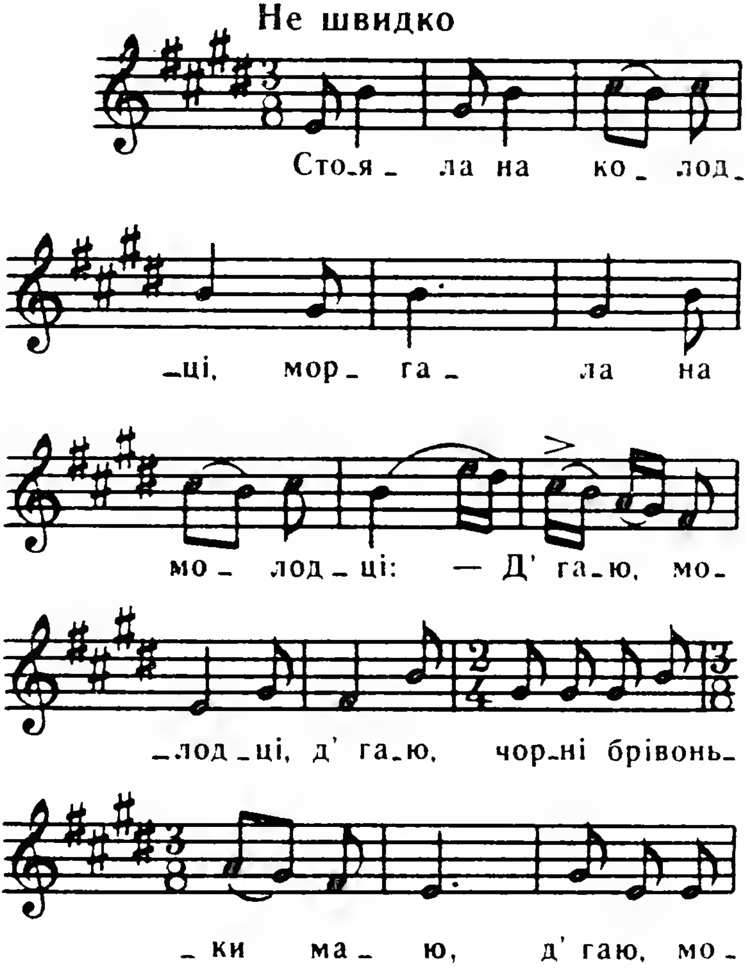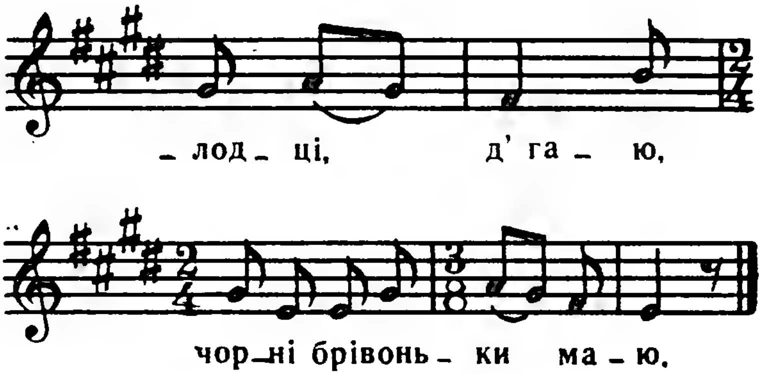

Стоїть явір над водою,
В воду похилився;
На козака недоленька — } *Двічі*
Козак зажурився.

— Не хилися, явороньку,
Ще ж ти зелененький;
Не журися, козаченьку, } *Двічі*
Ще ж ти молоденький.

— Як же мені не хилитись,—
Вода корінь миє,
Як же мені не журитись, } *Двічі*
Коли серце ниє!

СТОЯЛА НА КОЛОДЦІ

Стояла на колодці,
Моргала на молодці:
— Д' гаю, молодці, д' гаю, } *Двічі*
Чорні брівоньки маю.
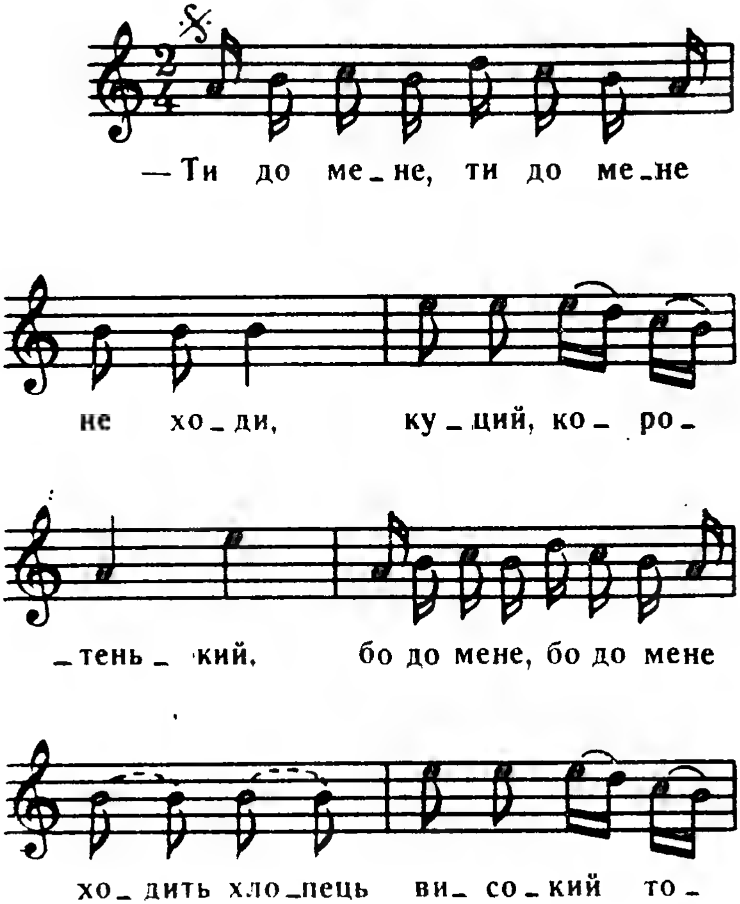
— Чорт тебе бери з ними,
Давно ж ти маниш ними.
— Якби ж я не манила, } *Двічі*
То б я боса ходила.

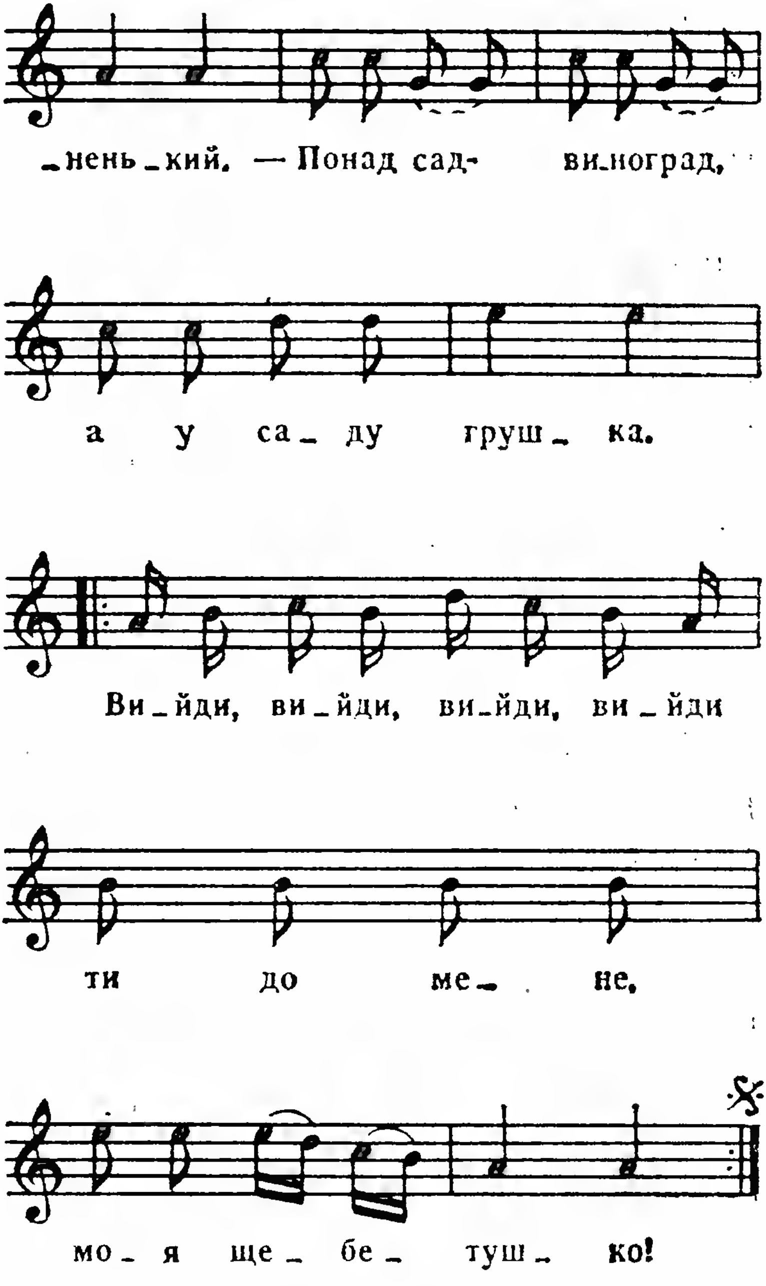
А то я маню-дурю
Та в черевичках ходжу,
То в чорних, то в червоних, } *Двічі*
В зелених сап'янових.

Одна пара чорная,
Другая червоная,
А третя голубая,
Я сама молодая.
Четверта червоная,
Сама чорноброва́я!

ТИ ДО МЕНЕ НЕ ХОДИ

Помірно швидко

-нень - кий. — Понад сад- ви-ноград,
а у са - ду груш - ка.
Ви - йди, ви - йди, ви-йди, ви - йди
ти до ме - не,
мо - я ще - бе - туш - ко!
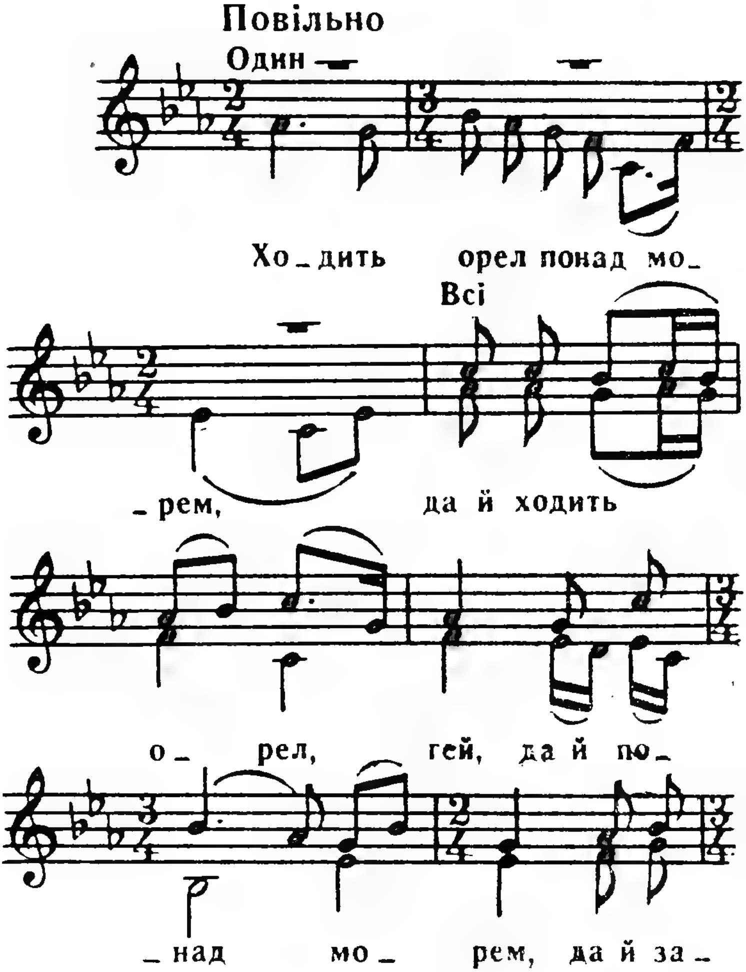
— Ти до мене, ти до мене не ходи,
Куций, коротенький,
Бо до мене, бо до мене
ходить хлопець
Високий тоненький.
— Понад сад-виноград,
А у саду грушка.
Вийди, вийди, вийди,
вийди ти до мене, } *Двічі*
Моя щебетушко!

— Ти до мене, ти до мене не ходи,
Не міси болота,
Я за тебе, я за тебе не піду,
Хоч би був із злота.
— Чи ти, мила, така гарна,
Чи мені здається?
Через тебе, через тебе,
моя мила, } *Двічі*
Спання не береться.

— Ти до мене, ти до мене не ходи,
Не псуй собі ночі,
Я за тебе, я за тебе не піду,
Бо тебе не хочу.
— Через сад-виноград,
А у саду сливка.
Вийди, вийди, вийди, вийди
ти до мене, } *Двічі*
Моя чорнобривка!

— Ти до мене, ти до мене не ходи,
Не топчи травиці,
Як не люблять, як не люблять
тебе дівки,
То йди до вдовиці.
Перестань, перестань
До мене ходити,
Є у мене, є у мене
гарний хлопець — } *Двічі*
Будемо любитись.

ХОДИТЬ ОРЕЛ

Повільно
Один
Хо – дить орел понад мо –
Всі
– рем, да й ходить
о – рел, гей, да й по –
– над мо – рем, да й за –
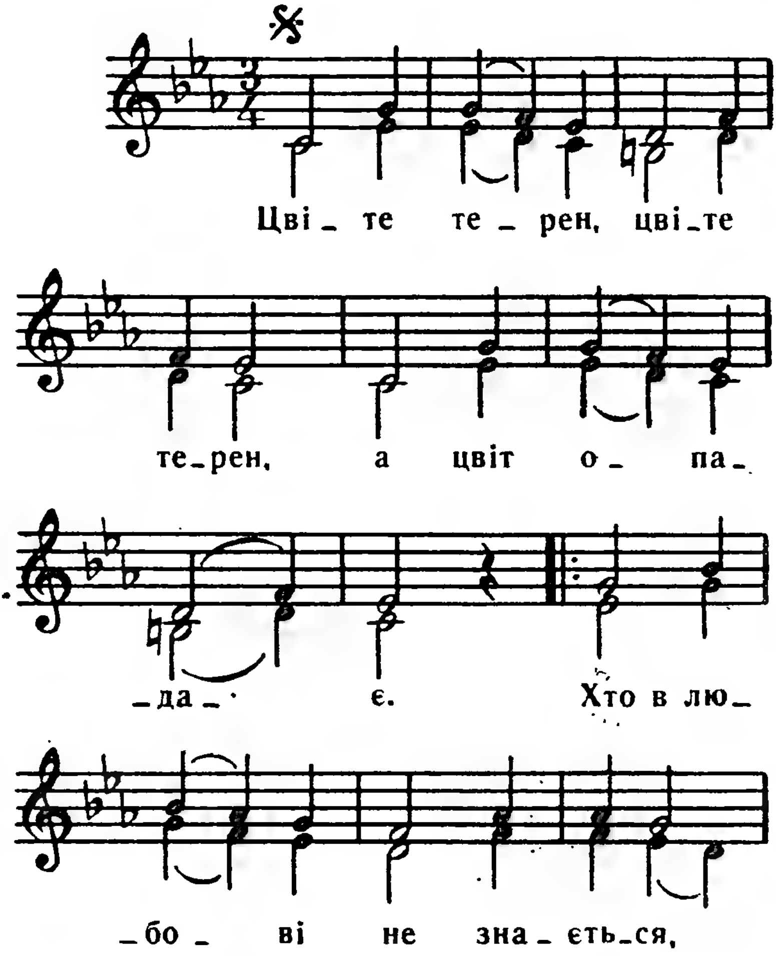

Ходить орел понад морем,
Да й ходить орел, гей,
да й понад морем,
Да й заглядає пильно в воду.
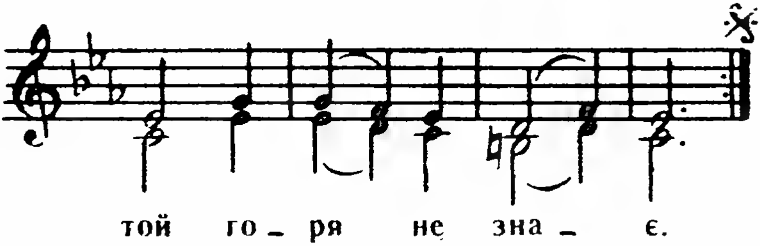
Заглядає пильно в воду,
Да й заглядає, гей,
да й пильно в воду,
Да й нема зими, нема льоду.

Нема зими, нема льоду,
Да й нема зими, гей,
да й нема льоду,
Да й нема дівці переводу.

ЦВІТЕ ТЕРЕН

Помірно

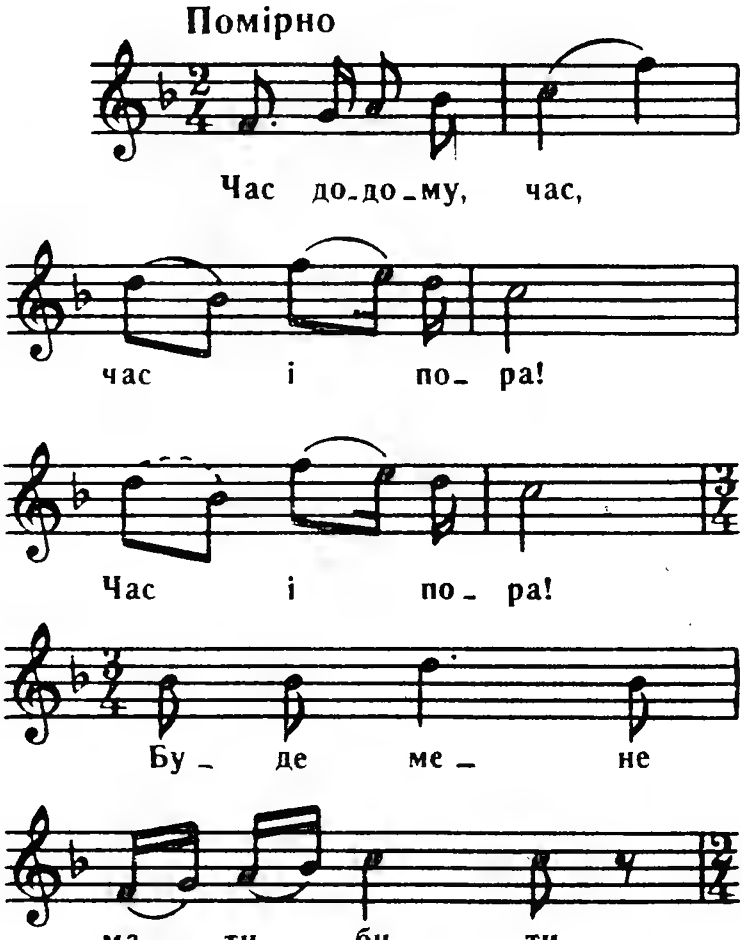

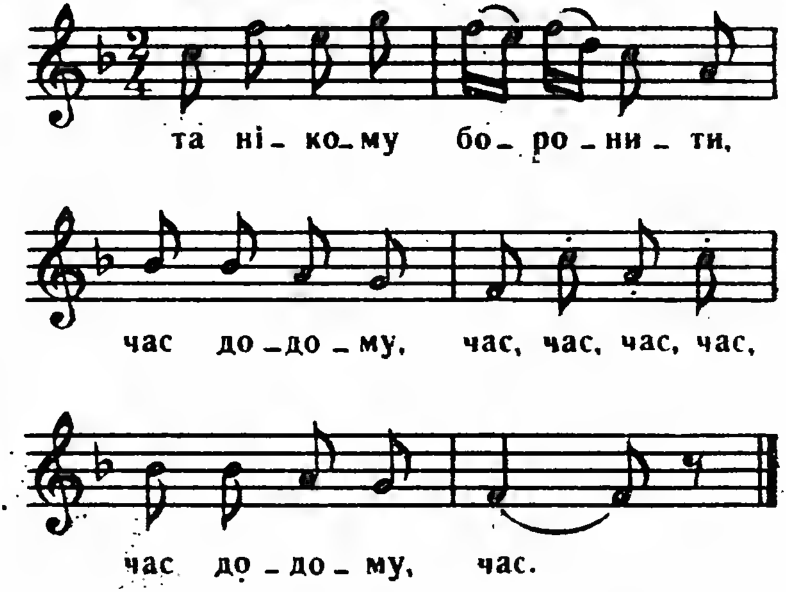

2. А я, молода дівчина,
Та й горя зазнала,
Вечероньки недоїла,
Нічки недоспала. } *Двічі*

3. Ой візьму я кріселечко,
Сяду край віконця,
Іще очі не дрімали,
А вже сходить сонце. } *Двічі*

4. Хоч дрімайте, не дрімайте,—
Не будете спати,
Десь поїхав мій миленький
Іншої шукати. } *Двічі*

ЧАС ДОДОМУ, ЧАС
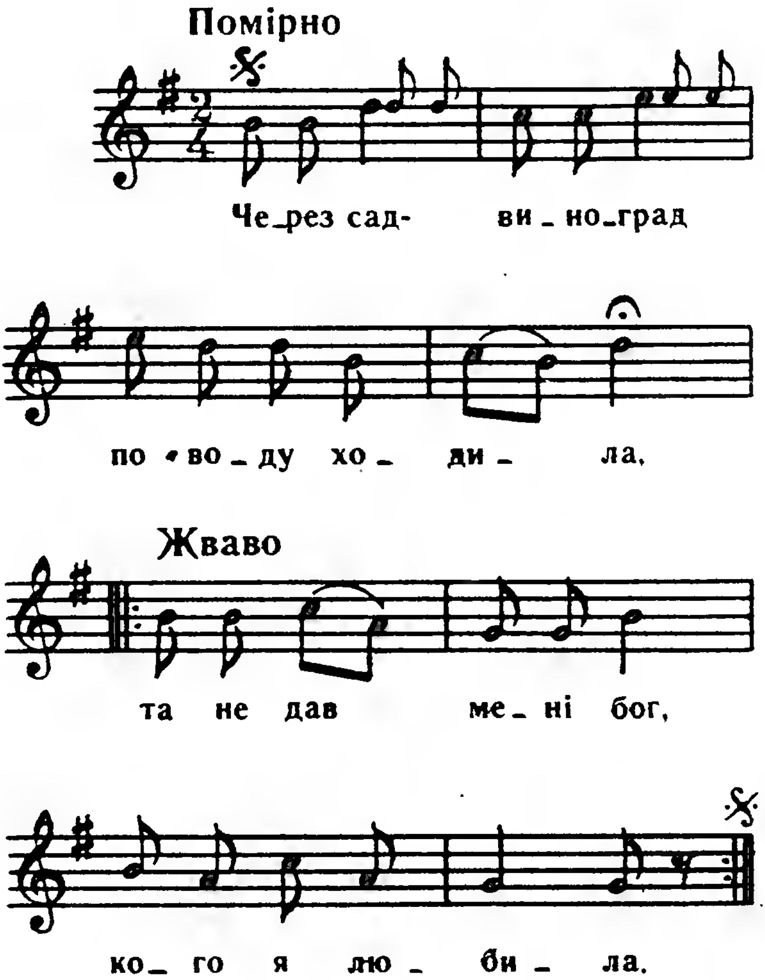

Час додому, час,
Час і пора! (2)
Буде мене мати бити,
Та нікому боронити,
Час додому час, час, час, час,
Час додому, час.

Додому іду —
Як риба, пливу. (2)
А за мною, молодою,

Сім кіп хлопців чередою
В цимбалоньки тнуть, тнуть,
тнуть, тнуть,
В цимбалоньки тнуть.

Комарі гудуть,
Спати не дають. (2)
Ой утну ж я головоньку
У ячмінну соломоньку,
Нехай ніжки тнуть, тнуть,
тнуть, тнуть,
Нехай ніжки тнуть!

ЧЕРЕЗ САД-ВИНОГРАД

Через сад-виноград
По воду ходила,
Та не дав мені бог, } *Двічі*
Кого я любила.

Та не дав мені бог,
Кого я кохала,
Та й за той перебір, } *Двічі*
Що перебирала.

Посію я руту круту
Межи берегами.
Тяжко мені в світі жити } *Двічі*
Поміж ворогами.

Ой брехали воріженьки,
Як настало літо,
Була правда і неправда, } *Двічі*
Було розмаїто.

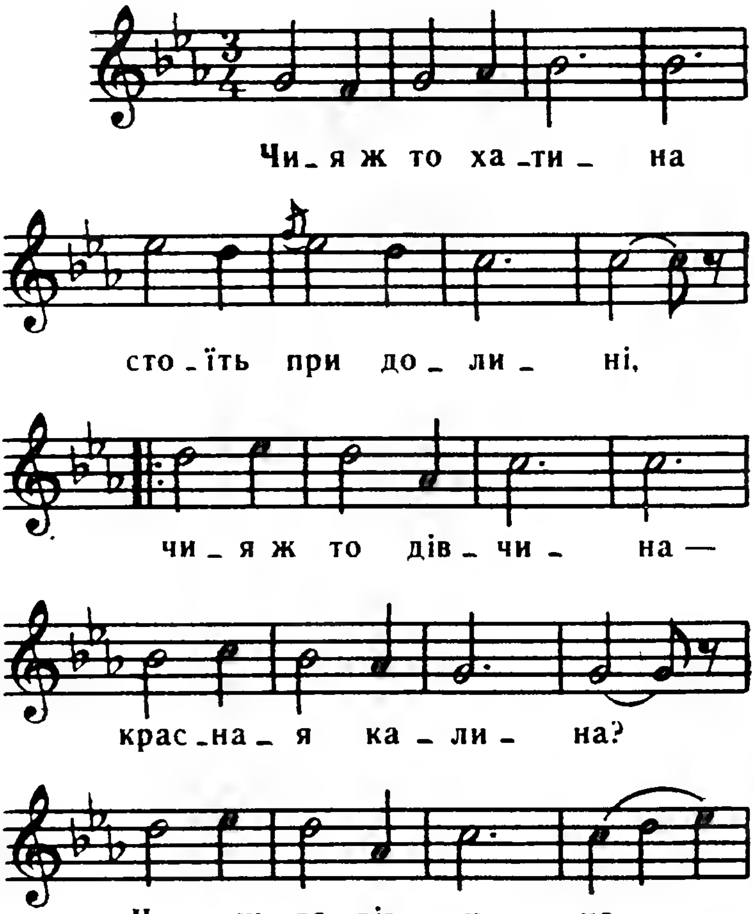
Ой брехали воріженьки,
Як настала зима,

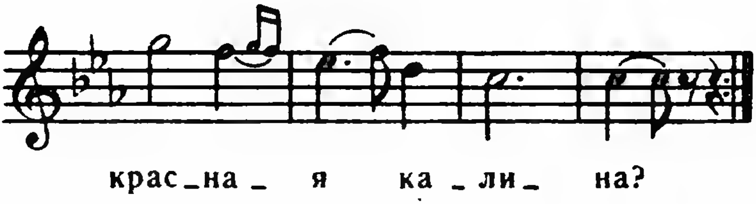
Вже ся тепер довідали,
Що я нід не винна. } *Двічі*

— Брешіть, брешіть, воріженьки,
Най вам буде трястя!
А ми, серце, кохаймося,
Дай нам, боже, щастя! } *Двічі*

ЧИЯ Ж ТО ХАТИНА

Повільно

Чия ж то хатина
Стоїть при долині,
Чия ж то дівчина —
Красная калина? } *Двічі*

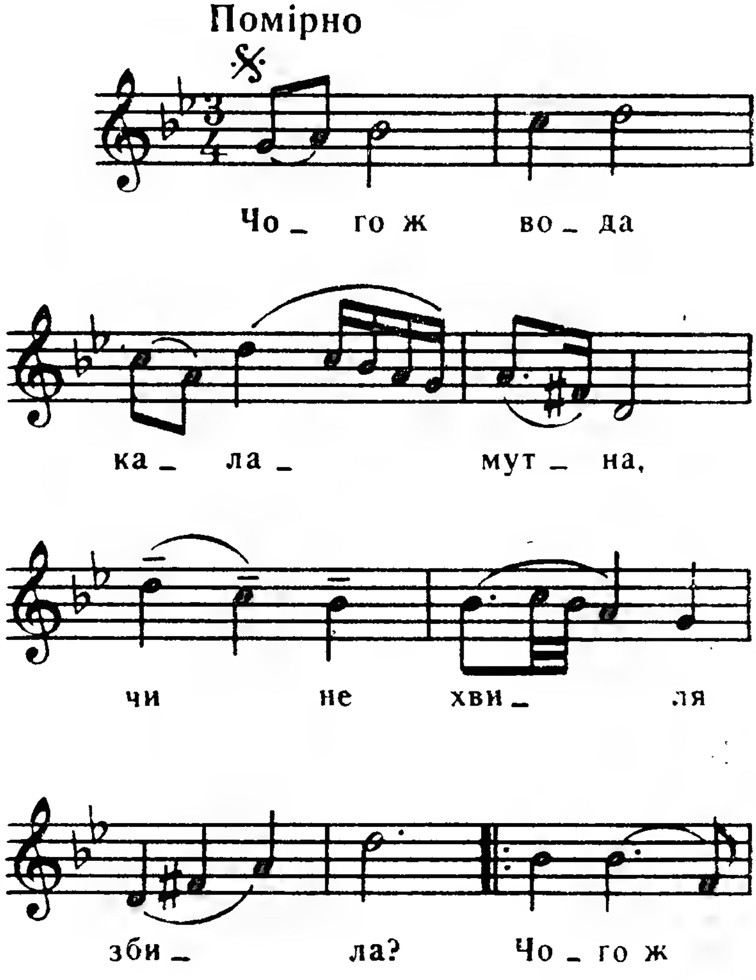
Лиш хатина бачить,
Як дівчина плаче:
— Вернися, вернися,
Мій любий козаче! } *Двічі*

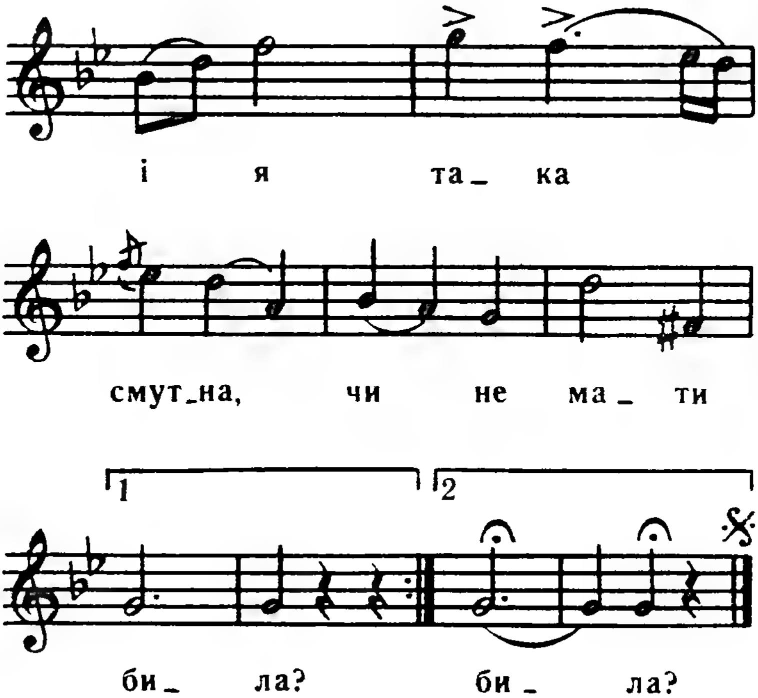
— Не верну, не верну,
Не маю до кого,
Полишив я тебе
Хлопцеві другому. } *Двічі*

Як ми ся любили —
Сухі верби цвіли,
А як перестали —
Зелені зів'яли.

} *Двічі*

ЧОГО Ж ВОДА КАЛАМУТНА

Чого ж вода каламутна,
Чи не хвиля збила?
Чого ж і я така смутна,
Чи не мати била? } *Двічі*

Мене мати та й не била —
Самі сльози ллються:
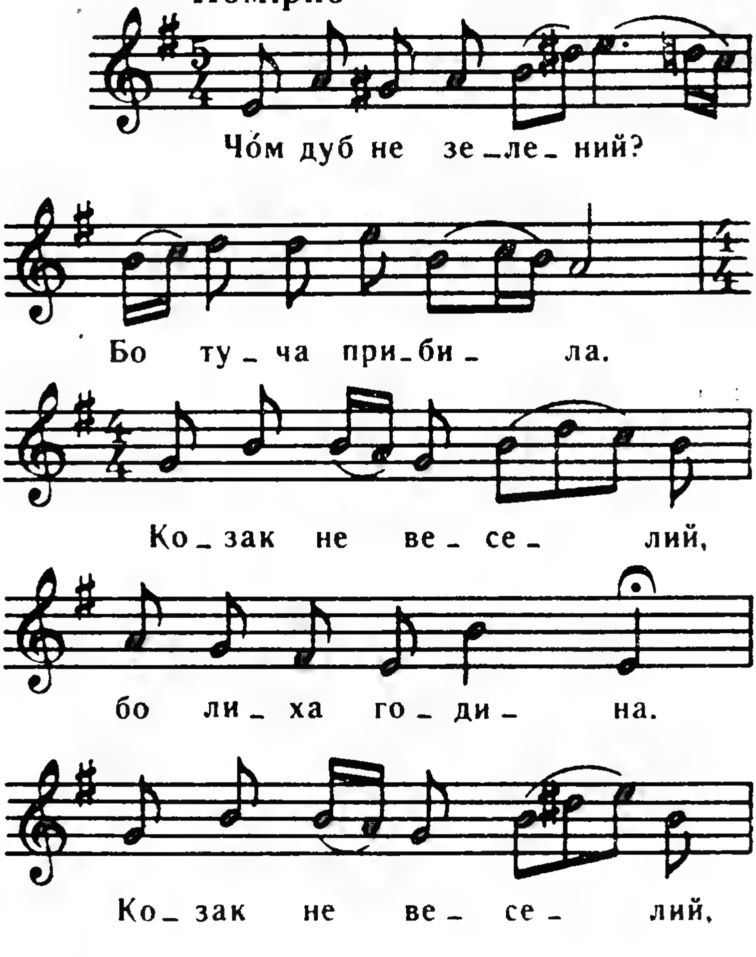
Од милого людей нема,
Од нелюба шлються. } *Двічі*
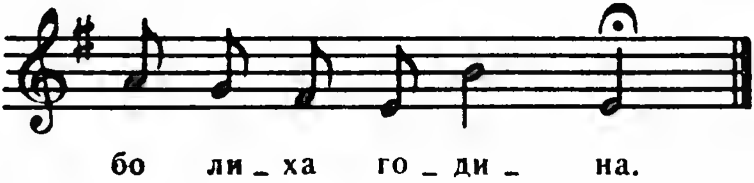
Прийди, милий, подивися,
Яку терплю муку!
Ти хоч в серці,
та од тебе
Беруть мою руку. } *Двічі*

Спіши, милий, рятуй мене
Від лютой напасті!
За нелюбом коли буду,
То мушу пропасти! } *Двічі*

ЧОМ ДУБ НЕ ЗЕЛЕНИЙ

Помірно

Чом дуб не зелений?
Бо туча прибила.
Козак не веселий,
Бо лиха година. } *Двічі*

— Ой, як мені, мати,
Веселому бути?
Любив дівчиноньку,
Та й узяли люди. } *Двічі*

Любив дівчиноньку,
Та й узяли люди —
Мені, молодому,
Парочки не буде! } *Двічі*

Тільки ж мені пари,
Що оченьки карі,

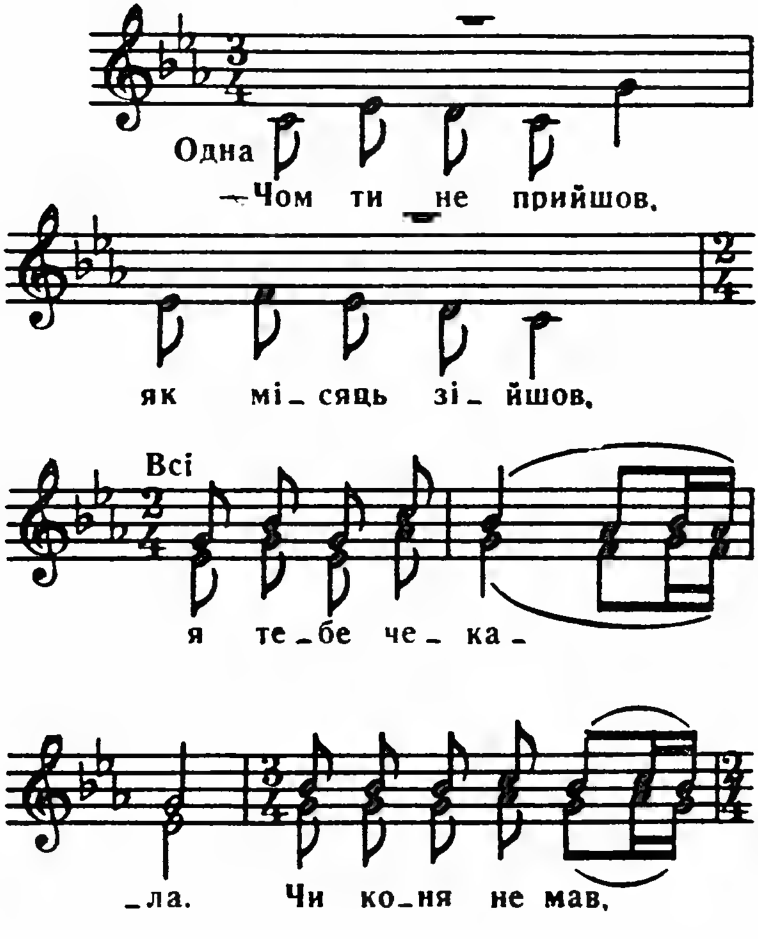
Тільки й до любові,
Що чорнії брови.
Двічі
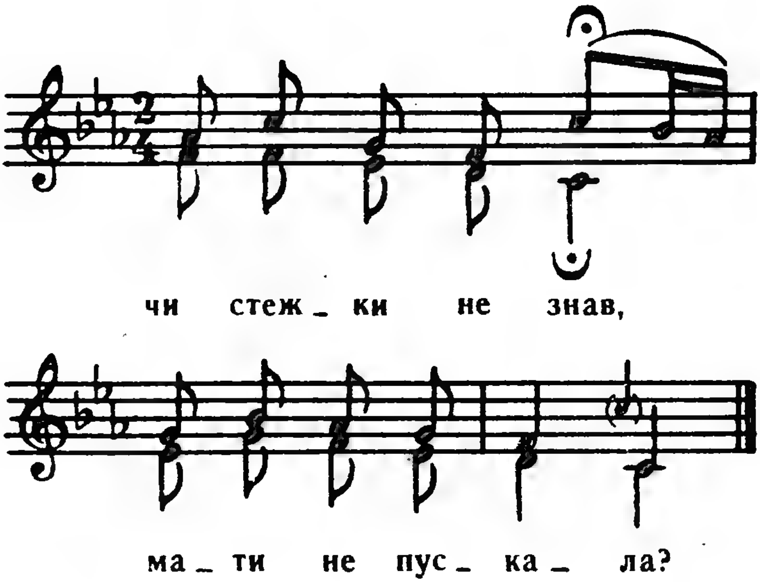
Чорні брови маю,
Та й не оженюся,
Піду до річеньки —
З жалю утоплюся.
Двічі

— Не топись, козаче,
Бо душу загубиш!
Ходім повінчаймось,
Коли вірно любиш!
Двічі

ЧОМ ТИ НЕ ПРИЙШОВ

Помірно

— Чом ти не прийшов,
Як місяць зійшов,
Я тебе чекала.
Чи коня не мав,
Чи стежки не знав,
Мати не пускала?
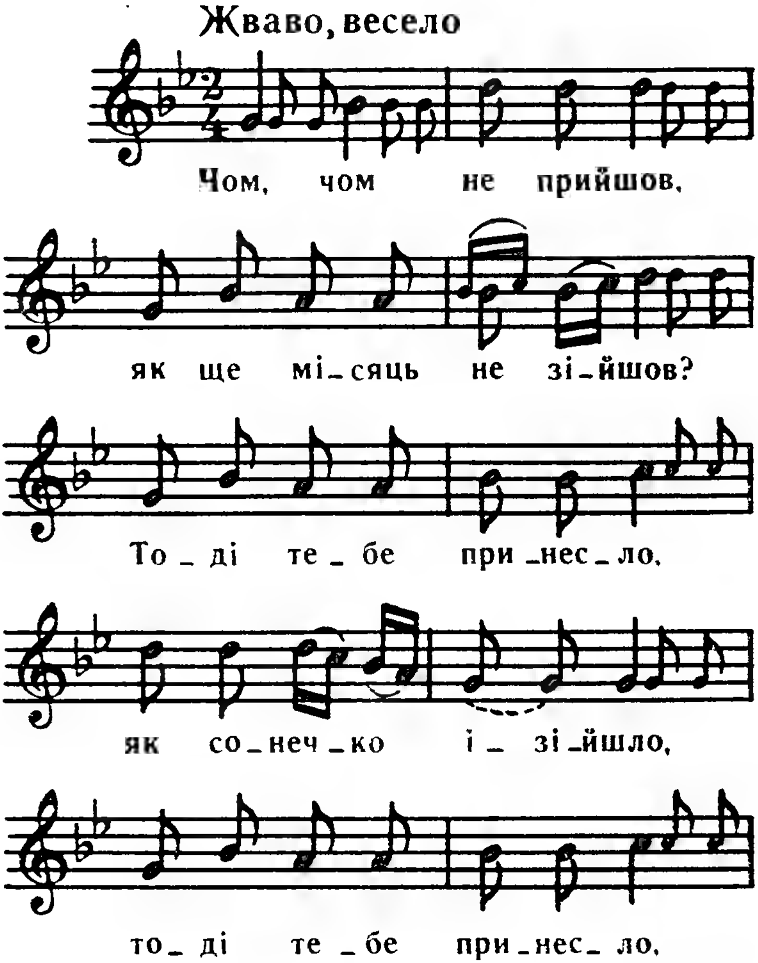
— А я коня мав,
І стежку я знав,
І мати пускала.
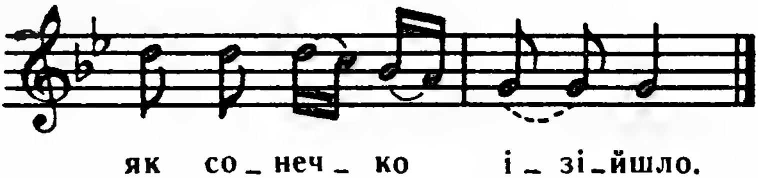
Молодша сестра
(Бодай не зросла!)
Сідельце сховала.

А старша сестра
Сідельце знайшла,
Коня осідлала.
— Ой їдь, братику,
До дівчиноньки,
Що тебе чекала.

Тече річенька
Невеличенька,
Схочу — перескочу.
Віддай ти мене,
Моя матінко,
За кого я схочу.

ЧОМ, ЧОМ НЕ ПРИЙШОВ
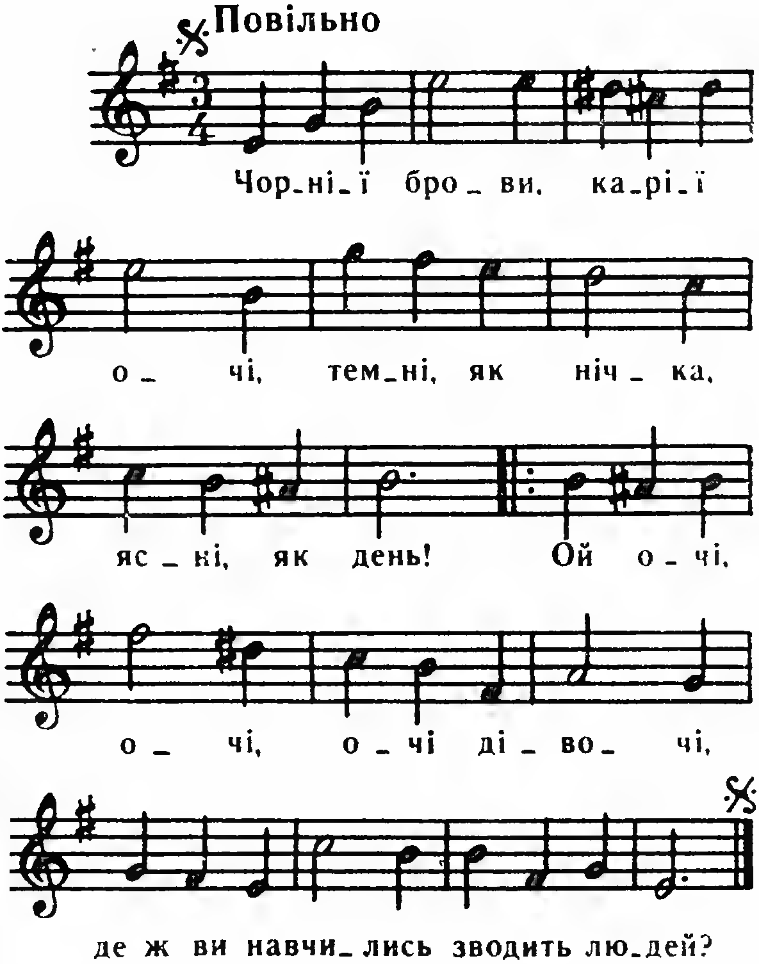

Чом, чом не прийшов,
Як ще місяць не зійшов?
Тоді тебе принесло,
Як сонечко ізійшло. } *Двічі*

Прийди, милий, прехороший,
Скинь чоботи, прийди босий,
Щоб підківки не бряжчали,
Щоб собаки не гарчали. } *Двічі*

Чом, чом не прийшов,
Як я говорила,
А у мене цілу нічку
Свічечка горіла. } *Двічі*

ЧОРНІЇ БРОВИ, КАРІЇ ОЧІ

Чорнії брови, карії очі,
Темні, як нічка, ясні, як день!
Ой очі, очі, очі дівочі,
Де ж ви навчились
зводить людей?
Двічі
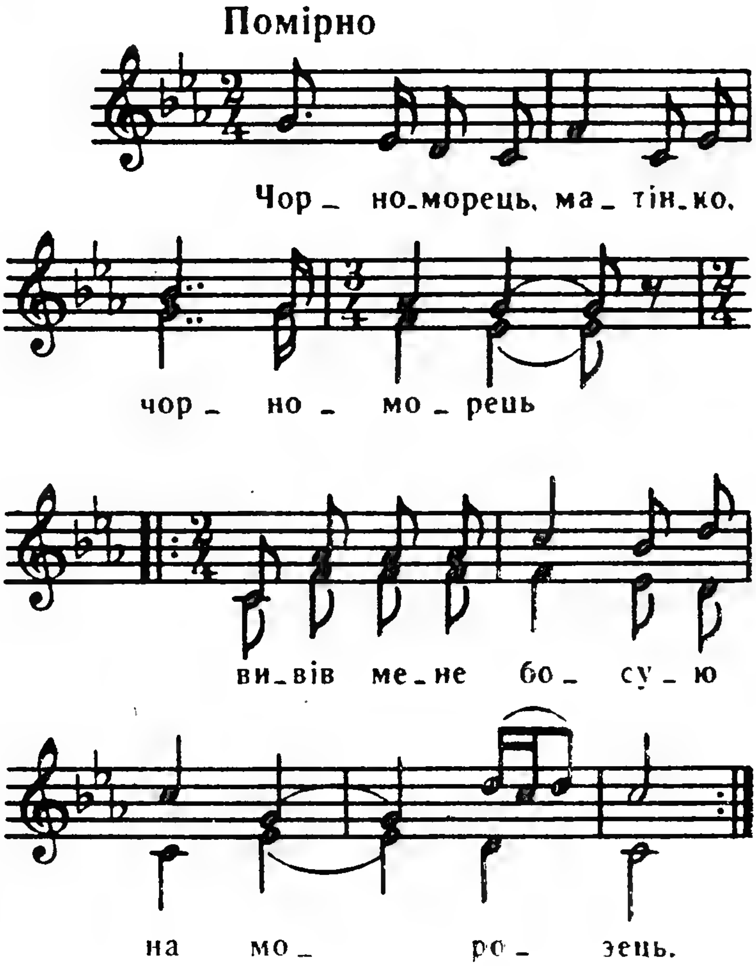
Вас і немає, а ви мов тута,
Світите в душу, як дві зорі.
Чи в вас улита
якась отрута,
Чи, може, справді
ви знахарі?
Двічі

Чорнії брови — стрічки шовкові,
Все б тільки вами я любувавсь.
Карії очі, очі дівочі,
Все б тільки я
дивився на вас.
Двічі

Чорнії брови, карії очі!
Страшно дивиться під час на вас:

Не будеш спати
ні вдень, ні вночі,
Все будеш думать,
очі, про вас. } *Двічі*

ЧОРНОМОРЕЦЬ, МАТІНКО

Чорноморець, матінко,
Чорноморець
Вивів мене босую
На морозець. } *Двічі*
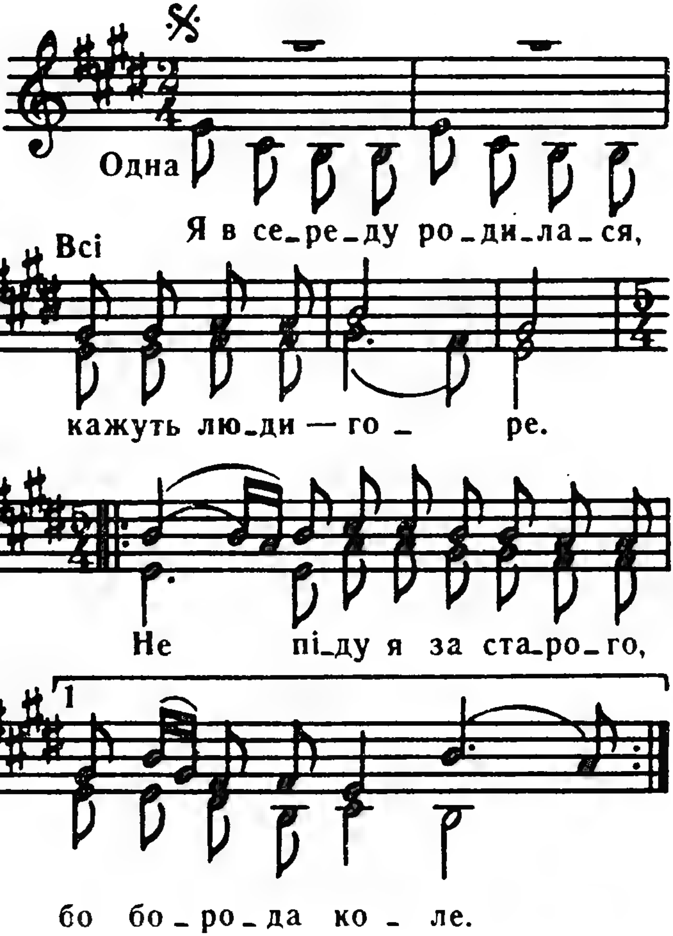
Вивів мене босую
Та й питає:
— Чи є мороз, дівчино,
Чи немає? } *Двічі*
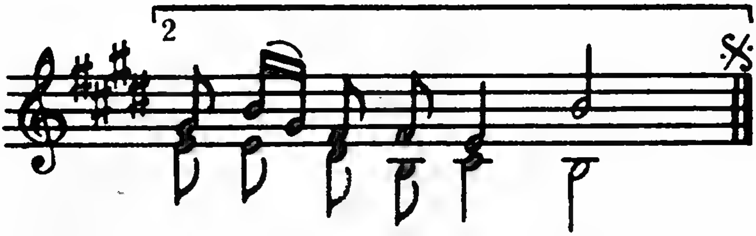
— Ой нема морозоньку,
Тільки роса,
А я, молодесенька,
Стою боса. } *Двічі*

Простояла ніченьку
Та ще й другу,
Бо я тебе, серденько,
Дуже люблю. } *Двічі*

Я В СЕРЕДУ РОДИЛАСЯ

Не поспішаючи

Я в середу родилася,
Кажуть люди — горе.
Не піду я за старого, } *Двічі*
Бо борода коле.

А піду я за такого,
Що не має й вуса,
Він на мене кивне, моргне, } *Двічі*
А я засміюся.

Мела хату, мела сіни
Та й засміялася,
Вийшла мати воду брати } *Двічі*
Та й догадалася.
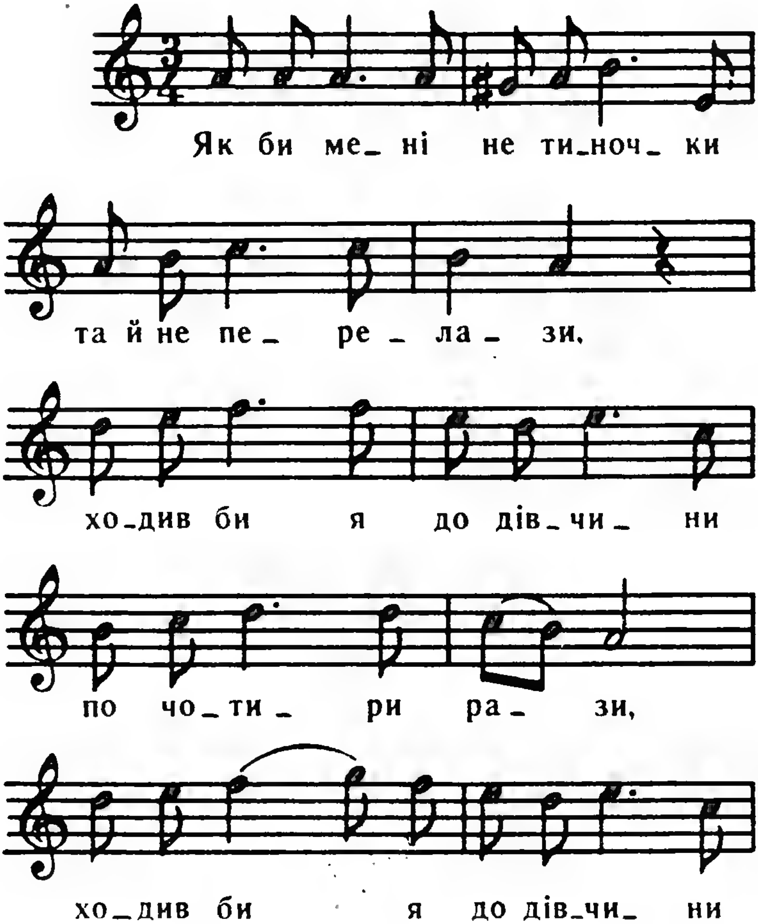
— Чого ж, доню, чого ж, доню,
Чого ти смієшся?
Полюбила козаченька
Та й не признаєшся! } *Двічі*

Ой ти, горо кам'яная,
Чом не лупаєшся?
Ой дівчино молодая,
Чом не признаєшся? } *Двічі*

— Хіба б же я з піску була,
Щоб розсипалася.
— Хіба б же я дурна була,
Щоб я призналася! } *Двічі*

ЯКБИ МЕНІ НЕ ТИНОЧКИ

Помірно

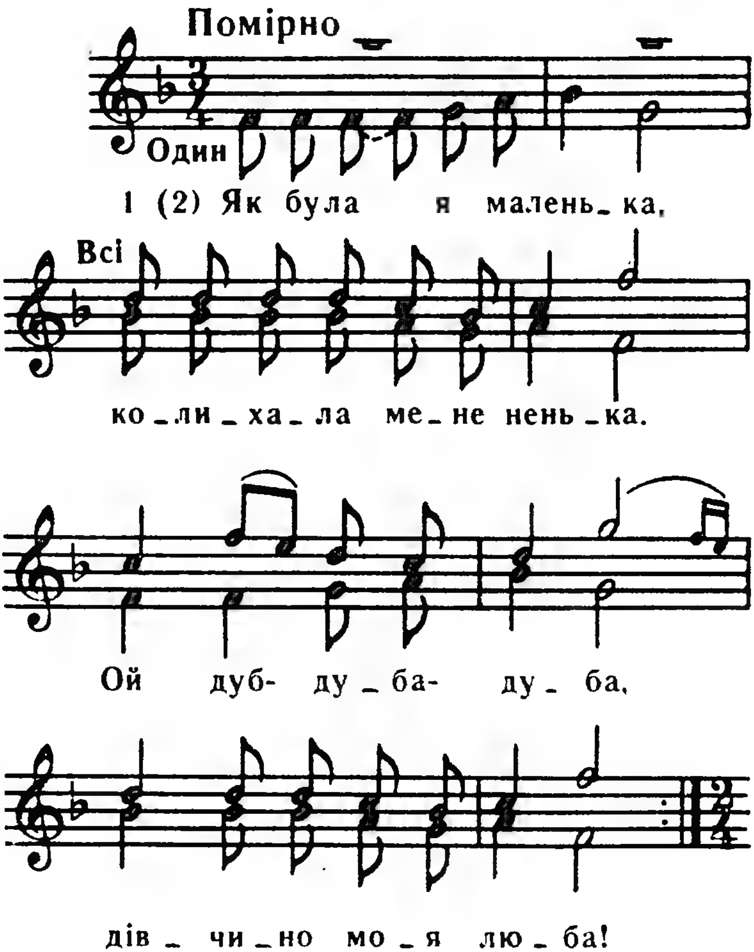

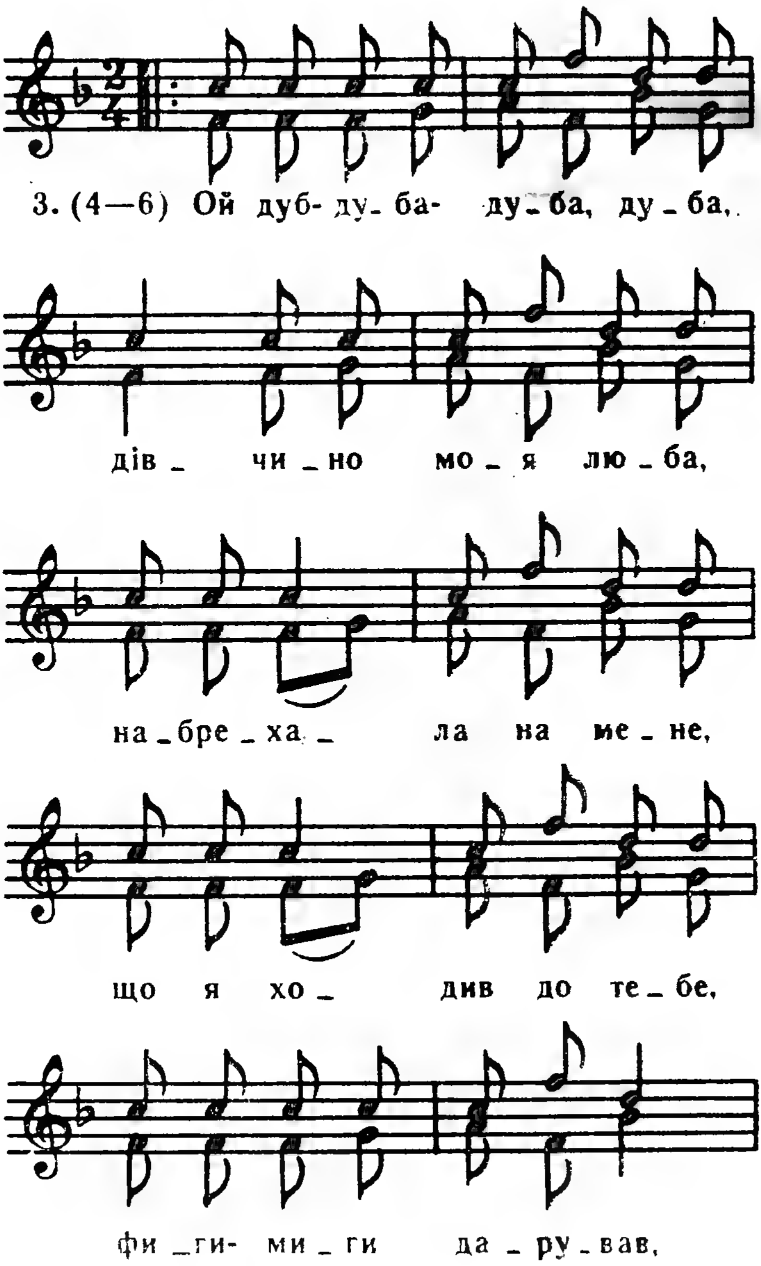

Якби мені не тиночки
Та й не перелази,
Ходив би я до дівчини
По чотири рази. } *Двічі*

Якби мені не тиночки
Та й не перетинки,
Ходив би я до дівчини
Та щовечоринки. } *Двічі*

— Галю, серце, рибко моя,
Що мені казати,
Хотів би я тебе одну
Цілий вік кохати! } *Двічі*

ЯК БУЛА Я МАЛЕНЬКА

3. (4—6) Ой дуб- ду_ ба- ду_ба, ду_ба,
дів_ чи_но мо_я лю_ба,
на_бре_ха_ ла на ме_не,
що я хо_ див до те_бе,
фи_ги- ми_ги да_ру_вав,

Як була я маленька,
Колихала мене ненька.
Ой дуб-дуба-дуба,
Дівчино моя люба!

А як стала підростати,
Стали хлопці колихати.
Ой дуб-дуба-дуба,
Дівчино моя люба!

Ой дуб-дуба-дуба,
Дівчино моя люба,
Набрехала на мене,
Що я ходив до тебе,
Фиги-миги дарував,
А витрішки продавав.

Попід тином біжить мати
Свою дочку переймати:
— Вернись,— каже,—
чи не чуєш?
Куди ж це ти чимчикуєш?
— На вулицю, моя мати,
З парубками танцювати!

Танцювала, дріботіла,
Поки сама не схотіла,
Прокинулась — та й по хаті
Давай знову танцювати.
По базару ходила,
Черевички купила.

— Сюди, хлопці, всі до мене,
Чорні брівки у мене!
— Нехай тобі лихо з ними,
Нащо маниш ти нас ними?
— Коли б вас я не любила,
То до вас би не ходила!

ЗМІСТ

Нотное издание

ДОБРЫЙ ВЕЧЕР, ДЕВИЦА

Украинские народные песни

Составитель

ЦЫМБАЛ НИНА ФЕДОРОВНА

Киев, издательство «Музычна Украйина»

Редактор *В. Ф. Таловиря*
Літературний редактор *В. Г. Мордань*
Художник *К. Ф. Деряжна*
Художній редактор *Б. С. Куйбіда*
Технічний редактор *Н. А. Гальчинська*
Коректори *А. Г. Савчук, Т. М. Чухаренко*

ОИБ 1559

Здано на виробництво 02.02.88. Підписано до друку 05.05.88. Формат 60×90$^1/_{64}$. Папір друкарський № 1. Гарнітура академічна. Спосіб друку високий. Умов.-друк. арк 4. Умов. фарбовідб. 4,68. Облік.-вид. арк. 4,22. Тираж 20 000 пр. Замовлення № 8—36. Ціна 60 к. Видавництво «Музична Україна», 252004, Київ, Пушкінська, 32.
Київська книжкова фабрика «Жовтень», 252053, Київ, Артема, 25.